

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cisterciens[is] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Jahreskreis

[urn:nbn:de:bsz:31-40615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40615)

ptizari in noīe dñi nri Jesu
christi. *Repleti sunt, Colla.*

*R*esta q̄s op̄s de⁹, vt
sp̄s̄ct̄s adueniens
tēplū nos glie sue dignāter
inhabitādo pficiat. p. eius d̄.

act. 2. Ad. ix. a. Loquebantur variis
linguis apostoli magnalia dei,
alleluia all'a all'a. *v. Capm.*

*R*epleti sunt oēs sp̄s̄
sct̄o, z ceperūt loq̄ va
riis linguis, put sp̄s̄ct̄s

ioā. 14 Dabat eloq̄ illis, v. Sp̄s̄ pa-
raclitus Docebit vos oia. *col.*

*I*llo nos igne q̄s dñe
sp̄s̄ct̄s inflāmet: que
dñs nr̄ Jesus ch̄rs misit in
terrā z voluit vehemēter ac-

ioā. 14 Si q̄s diligit me sermonē meū
seruabit z p̄ me diliget eum, z
ad eū veniem⁹ z māsiōnē apud

ioā. 14 eum faciem⁹, al. iij. a. Nō tur-
ioā. 16 betur cor v̄m al. ego vado ad
p̄rem, al. *vi. a. Nisi ego abiero*

mar. 16 ro mittā vob̄, al. i. a. Illi aut̄ p-
fecti p̄dicauerūt vbiq̄ deo coope
rāte z sermonē p̄firmāte sequē

*act. 13. D*isseminabat̄ verbum
dei per vniuersam re-

sp̄s̄ dñi Repleuit orbē terrarū.
Et hoc quod ptinet oia scien-
tiā habet vocis. Repleuit. *hy.*
Jam christ⁹ astra. *v.* Emitte

sp̄m tuū, Ad mg. a. Nō em̄ mi-
sit de⁹ filiū suū in mūdū vt iudi-

set mūdū, sz vt saluet mūd⁹ p ip-
sum, al. *vii. Col. De⁹ q̄ aplis.*
Per totā heb̄d. teneat̄ ordo

superior excepto q̄ quotidie
dicat̄ pp̄ua col. ad laud. *iiij.*
et ves. z p̄p̄ie. an. ad bñ⁹ et
ad maḡ. *Col. Fer. iij. Ad bñ⁹.*
a. Ego sum ostiū dicit dñs, per iō

me si quis introierit saluabit et
pascua inueniet, alleluia. *j. Col.*
*A*sit nob̄ dñe q̄s vir-

tus spiritus sancti: que
z corda nra clemēter expur-

get, z ab oībus tueat̄ aduer-

lis. Per eiusdē. *Ad mag. a.*

Amen amen dico vobis, q̄ non in iō
trat p̄ ostiū i ouile ouū, sz ascē-

dit aliūde, ille fur ē z latro: q̄ aut̄
itrat p̄ ostiū pastor est ouū, al.

viii. Col. Fer. iij. Ad bñ⁹. a. E-
go sum panis viu⁹ q̄ de celo de-

scendi: si quis manducauerit ex
hoc pane viuet i eternū: z panis

quē ego dederō caro mea est p̄
mundi vita, alleluia al. *j. Col.*

*M*entes nras q̄s dñe,
paraclit⁹ q̄ a te proce-

dit illuminet: z iducat i oēm
sicut tu⁹ p̄misit fili⁹ veritatē

Per eun. eius d̄. *Ad mag. a.*

Amen amen dico vobis q̄ credit iō
in me habet vitā eternā, al. al. *j.*

Col. Fer. v. Ad bñ⁹. a. Cōuoca-
tis iesus duodeci aplis dedit il

lis v̄tutē z potestatē sup oia de-

monia z vt languores curarēt,
z misit illos p̄dicare regnū dei

z sanare ifirmos, al. al. *iiij. Col.*
De⁹ q̄ hōd. q̄ dicat̄ ad. iij. et
ad ves. Ad mg. a. Egressi duo eodē

decim apli circuībant p̄ castella
euāgelizātes z curantes vbiq̄,
al. al. *j. Col. Fer. vi. Ad bñ⁹. a.*

Factū est in vna dierum z iesus luc.
sedebat docēs, z erāt pharisei
sedentes z legis doctores q̄ ve-

De sc̄t̄issima trinitate.
in sc̄t̄issimē trinitate
in potētia maiest
rare trinitate
dei firmitate
mamur adactis
Dcum rep̄vum
trinitate
renas
C
Dne dñs nr̄
in sc̄t̄issima
cōcedimur
Te semp̄ ad est
gere phomur
tute
ranas, z laudam
tas
quo oia per
sp̄s̄ gl̄ios
libera
sc̄t̄ica nos
Deus
Benedictus
Qui facit
nob̄ beat
C
Un
nitas
illa
i
pat
B
G
S
S
G

nerat ex oi castello galilee z iudee z hierlm, z virtus erat dñi ad sanadū eos, al. al. **iii. Col.**

D A q̄s ecclesie tue misericors de⁹ vt spū sancto congregata: hostili nullatenus incursiōe turbetur. Per eiusd. **Ad mag. a.** Jam nō multa loquar vobiscū: venit em̄ p̄nceps mūdi hui⁹ z i me nō hz q̄c̄p̄: sed vt cognoscat mūd⁹ qz diligo patrē: z sicut mādatū dedit mihi pater sic facio. al. **i.**

Sab. Ad bñ. a. Hi qui linguīs loquunt noui galilei sunt: z serpētes tollent, al. **i. Col.**

M entibus nr̄is q̄s dñe spm̄ sc̄tm̄ benign⁹ infunde: cui⁹ z sapientia pditi sumus z prouidētia gubernamur. p̄ eiusdē. **Sabba.**

De sc̄tā trinitate ad vesp. an.

Gloria tibi Trinitas, equalis vna deitas, z āte oia sc̄la, z nūc z in p̄petuū. **i. a.** Laus z pennis gl̄ia deo p̄ri z filio, sc̄tō simul pactito in sc̄la seculoz. **ii. a.** Gloria laudis resonet i ore oim̄ p̄ri gentez pli spūisctō pariter resultet laude penni. **iii. a.** Laus deo p̄ri parilibz pli: z tibi sc̄tē studio p̄ni, spūs nr̄o resonet ab ore oē p̄ euū. **iiii. cp̄.** Bñdict⁹ de⁹ z p̄r.

ic. Be. honor virt⁹. **hy. De** creator oim̄. **h.** Bñdicam⁹ patrem z filium cuz sancto spiritu: Laudem⁹ z superaltem⁹ eū in secula. **Ad mag. a.** Gratias tibi deus gratias tibi vera vna trinitas, vna z summa veritas, sc̄cta z vna vnitas. **i. Collecta.**

O m̄ps sempit̄ne deus, q̄ dedisti famulis tuis

in p̄fessiōe vere fidei eterne trinitat⁹ gloriā agnoscere, z in potentia maiestatis adorare vnitatē: q̄s, vt eiusdē fidei firmitate ab oib⁹ sp̄ mu- niatur aduersis. **p. Inuita.**

Deum vep̄ vnum in trinitate z trinitatē in vnitate Venite adoremus. **Hy. Eterne rerum.**

Ch. i. noc. a. Adesto de⁹ vn⁹ ōps pater z fili⁹ z spū sanctus. **i.**

ps. Dñe dñs nr̄. a. Te vnum in substātia, trinitate in p̄sonis cōfitemur. **ii. ps. Leli enar. a.**

Te semp̄ idē esse viuere z itelligere p̄fitemur. **iii. p.** Dñe i virtute. **a.** Te inuocamus, te adoramus, te laudam⁹ o btā trinitas. **iiii. p.** Dñi est terra. **a.** Ex quo oia, per quē oia, in quo oia: ipsi gloria i secula. **v. p.** Eructa uit. **a.** Libera nos, salua nos, iustifica nos o beata trinitas. **vi.**

ps. Deus noster refugium.

Benedictus dñs deus israel. psalm. **Qui facit mirabilia solus. Ser 71.**

mo beati leonis pape. Le. i.

Q Um ad intelligēdam dignitatē summe trinitat⁹ dilectissimi acie mēt⁹ intēdim⁹, nihil diuersum in illa excellētia cogitem⁹: qz i nullo ab vnitate sua discrepat diuinitatis essentia. **h.**

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. **h.** De⁹ misereat nr̄i z benedicat nos deus. **Et. Le. ii.**

S empit̄nū est p̄ri p̄sem piterni sibi filij sui esse genitorē: sempit̄nū ē filio, i tēporaliter a p̄re esse proge nitū. **h.** Bñdict⁹ dñs de⁹ israel p̄o. **71.**

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. h. De⁹ misereat nr̄i z benedicat nos deus. Et. Le. ii.

S empit̄nū est p̄ri p̄sem piterni sibi filij sui esse genitorē: sempit̄nū ē filio, i tēporaliter a p̄re esse proge nitū. **h.** Bñdict⁹ dñs de⁹ israel p̄o. **71.**

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. h. De⁹ misereat nr̄i z benedicat nos deus. Et. Le. ii.

S empit̄nū est p̄ri p̄sem piterni sibi filij sui esse genitorē: sempit̄nū ē filio, i tēporaliter a p̄re esse proge nitū. **h.** Bñdict⁹ dñs de⁹ israel p̄o. **71.**

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. h. De⁹ misereat nr̄i z benedicat nos deus. Et. Le. ii.

S empit̄nū est p̄ri p̄sem piterni sibi filij sui esse genitorē: sempit̄nū ē filio, i tēporaliter a p̄re esse proge nitū. **h.** Bñdict⁹ dñs de⁹ israel p̄o. **71.**

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. h. De⁹ misereat nr̄i z benedicat nos deus. Et. Le. ii.

S empit̄nū est p̄ri p̄sem piterni sibi filij sui esse genitorē: sempit̄nū ē filio, i tēporaliter a p̄re esse proge nitū. **h.** Bñdict⁹ dñs de⁹ israel p̄o. **71.**

Deus pentecostes, mi Jesu... **Lolla.** dicat p̄ua coll. ad... **erud.** pone. an. ad... **ad mag.** **C. Fei. iii.** **i.** Ego sum ostiū dicit... **me si quis introierit**... **pascua inueniet, alleluia.** **Sit nobi dñe dñs.** **us spiritus sanctus.** **z condona clemēter**... **get, z ab oibus tueat**... **lis. Per eiusdē.** **Ad mag.** **Amē amē dico vobis, q̄**... **trat p̄ ostiū i ouile ouū.** **dit aliud, ille fur ē z latro.** **irat p̄ ostiū pastor: et ouis**... **vi. C. Fei. iii. Ad bñ.** **go sum panis viu⁹ q̄ de celo**... **scendi: si quis manducauerit**... **hoc pane viuere i eternis**... **quē ego dederō caro mea**... **mandi vita, alleluia.** **Antes nr̄as q̄**... **paraclet⁹ q̄ a te**... **dit illuminet: z iducati**... **sicut tu⁹ p̄misit fili⁹**... **Per eum eiusd.** **Ad mag.** **Amen amen dico vobis, q̄**... **in me habet vitā eternā.** **C. Fei. v. Ad bñ. i.** **Con**... **tis iesus duodeci apl̄s**... **lis virtutē z potestātē**... **monia z vt languoz curā**... **z misit illos p̄dicare**... **z sanare infirmos.** **De⁹ q̄ hōd, q̄ dicit**... **ad ref. Ad mag. a.** **Ecce**... **decim apl̄i circūbant**... **euāgelizātes z curā**... **al. al. i. C. Fei. vi. Sicut**... **factū est in vna die**... **sedebat docēs, z eam**... **sedentes z legis dicitur**...

qui facit mirabilia sol^o. Et bñ-
dictū nomen maiestatis eius in
etnū. *Ps.* Replebit maiestate ei⁹
ois terra, fiat fiat. Et. *Lect. iij.*

Sempiternū q̄q̄ est spūi
sctō spm̄ esse p̄ris z fi-
lis, z nūq̄ p̄ sine filio: nunq̄
p̄ z fili⁹ fuerūt sine spūsctō:
et oibus existētie gradibus
exclusis, nulla ibi persona sit
anterior, nulla posterior. *R.*

psalm.
76.

Quis de⁹ magnus sicut de⁹ n̄r.
Tu es deus qui facis mirabilia
Ps. Notā fecisti in pplis virtutē
tuam: redemisti in brachio tuo
populum tuum. Tu. *Lect. iij.*

Hius btē trinitatis et
incōmutabilis deita-
tis vna est substantia diuisa
in opere, p̄coris in volūtate:
par oīpotētia, equalis ī glo-
ria. *R.* Magnus dñs z magna
virt⁹ eius. Et sapiētie ei⁹ non est
nūerus. *Ps.* Magn⁹ dñs z lauda-
bilis nimis z magnitudinis ei⁹
nō est finis. Et. *In. ij. noc. ā.*

psalm.
47.

Charitas p̄ est, ḡra christ⁹ com-
municatio spirit⁹, o beata trini-
tas. *vij. p̄.* Magn⁹ do. *ā.* Bñ-
dictio z claritas z sapiētia z gra-
tia z actio honor virt⁹ z fortitu-
do deo n̄ro in scl̄a scl̄ozū amen.
vij. ps. Exaudi de⁹ orōnem
meā cū dep̄. *ā.* Gloria z honor
deo in vnitāte trinitatis patri z
filio cum sctō spū in sempiterna
scl̄a. *i. p̄.* Te decet. *ā.* In patre
manet etnitas, ī filio equalitas
in spū sctō eternitatis equalita-
tisq̄ cōnexio. *ij. ps.* Lātate. *i.*

apo. 4
ca. 6.

ā. Sctūs sctūs sctūs dñs d⁹ op̄s
q̄ erat z q̄ est z q̄ v̄etur⁹ est. *v. p̄.*
Dñs reg. exul. *ā.* Tibi laus ti

bi gl̄ia tibi ḡfaz actio in sempit-
terna scl̄a o btā trinitas. *vij. p̄.*

Lātate. *ij. p̄.* Bñdicat nos de⁹
deus n̄r. Bñdicat nos deus. *i. p̄.*

De qua cū sctā scriptu-
ra sic loquit^r vt aut in
v̄bis aut in factis aliqd̄ assig-
net: q̄b̄ singlis videat^r con-
uenire p̄sonis: nō perturbat^r
fides catholica, sed doce-
tur: vt per p̄prietatē aut vo-
cis aut opis insinuet^r nobis
veritas trinitatis, z nō diui-
dat intellectus q̄ distinguit
audit⁹. *R.* Gloria p̄ri geniteq̄
proli, z tibi cōpar v̄triusq̄ semp
spūs alme de⁹ vn⁹. Omni tpe se-
cli. *Ps.* Da gaudioz p̄mia da ḡra
rū munera, dissolue litis vicula,
astrige pacis federa. Oñi. *i. vij.*

O hoc q̄dā siue sub pa-
tr̄i siue sub filij siue sub
sctī spūs appellatione pro-
muntur, vt confessio creden-
tium in trinitate non erret:
Que cū sit īseparabilis, nū-
q̄ intelligeret^r esse trinitas
si semp īseparabiliter dice-
ret^r. *R.* honor vt⁹ z potestas z
īperīū sit trinitati ī vnitāte vni-
tati in trinitate: In penni scl̄oz
tpe. *Ps.* Trinitati lux penni vni-
tati sit deus p̄petim. In. *ic. vij.*

Quia in deitate p̄ris et
filij et spūsctī nec sin-
gularitas est nec diuersitas
cogitāda: vera vnitās z vera
trinitas potest q̄dē aliq̄ten⁹
mēte sentiri, sed nō potest si-
mul ore p̄ferri. *R.* Sūme trini-
tati simplici deo vna diuinitas,
equalis gl̄ia: coetna maiestas
patri pliq̄, sctōq̄ flāmini. Qui
totum

...orbē legib⁹.
...gratiā deitas
...pariterq̄ spi-
... Lectio. vij.
... est igit dile-
... in cordib⁹ no-
... salub ut cre-
... tota trinitas
... ma maiestas,
... discreta ope,
... dictione, m-
... simul im-
... vn-
... est p̄, hoc
... spūsctūs:
... esse aut
... potest, que
... p̄o-
... non reci-
... fuet
... ab oīpoten-
... est de-
... i dis-
... om̄ rerū diuī-
... venit p̄-
... trinitat. Que ergo
... filij, illuminat filij,
... spūsctūs. Quis alia
... alia mīctis,
... simul nob̄
... et trini-
... habēs equa-
... solitudi-
... substantie, z non
... esse p̄o-
... patrem z fi-
... Landem⁹ z sup-
... in secula. *Ps.* Bene-
... celi z cocā omnib⁹
... Lan. *Ad can. ā.*
... salus n̄ra, honor n̄r,
... Dñe mi-
... celi firma
... dicit.

totum subdit suis orbē legib⁹. **P**restet nobis gratiā deitas
brā patris ⁊ nati pariterq; spi-
ritus almi. Qui. **Lectio. viij.**

Handata est igif dile-
ctissimi in cordib⁹ no-
stris fides: qua salubrit cre-
dimus q; simul tota trinitas
vna virt⁹ est, vna maiestas,
vna substātia, idiscreta ope,
inseparabilis dilectione, in-
differēs potestate, simul im-
plēs oīa, simul cōtinens vni-
uersa. Quod em̄ est p̄r, hoc
est ⁊ fili⁹, hoc est ⁊ spūsc̄t⁹:
⁊ p̄a deitas in nullo esse aut
maior aut minor potest, que
sic in tribus est cōfiteāda p̄so-
nis, vt ⁊ solitudinē non reci-
piat trinitas, ⁊ vnitatē fuet
equalitas. Nūq; ab oīpoten-
tia p̄ris ⁊ filij, spūsc̄t⁹ est di-
screta maiestas: ⁊ q̄cqd̄ i dis-
positiōe agit oīm rerū diuina
moderatio, ex toti⁹ venit p̄-
uidētia trinitat⁹. Que ergo
illuminat p̄r, illuminat fili⁹,
illuiat spūsc̄t⁹. Quis alia
sit p̄sona missi, alia mittētis,
alia promittētis, simul nob⁹
⁊ vnitatis manifestat et trini-
tas, vt essentia habēs equa-
litatē ⁊ nō recipiēs solitudi-
nē, ⁊ eiusdē substātie, ⁊ non
eiusdē intelligatur esse p̄so-
ne. **B.** Bñdicamus patrem ⁊ fi-
liū cū sc̄tō spū. Laudem⁹ ⁊ sup-
eraltēmus eū in secula. **P.** Bene-
dicamus deū celi ⁊ corā omnib⁹
viuentibus. Lau. **Ad cāti. an.**
Spes n̄ra, salus n̄ra, honor n̄r,
o brā trinitas. **v. Cāti.** Dñe mi-
serere. **P.** Verbo dñi celi firma

Lister.

ti sunt. Et spiritu oris ei⁹ omnis
virtus eorum. **Scdm Joānē.**

In il. tē. Di. ie. dis. suis. ioā. 15.
Lū venerit paraclitus
quē ego mittā vobis a patre
sp̄m v̄tatis q̄ a p̄re p̄cedit,
ille testimoniū phibeat de
me: ⁊ vos testimoniū phibe-
bitis, q; ab initio mecū estis
Et ref. **Smel. lectio. eiusdē
beati augu. epi. Lectio. ix.**

Domin⁹ iesus i f̄mone in cap.
quē loquit⁹ ē discipu-
lis suis post cenā proximus
passiōi tāq; itur⁹ ⁊ relictur⁹
eos p̄sentia corpali, cū oīb⁹
aut suis vsq; in p̄summatio-
nē sc̄li futur⁹ p̄sentia spiri-
tali: exhortat⁹ est eos ad p̄fe-
rendas p̄secutiōes impioꝝ,
quos mūdi noīe nūcupauit.

R. Deū time ⁊ mādata ei⁹ ob-
serua. hoc est oīs hō. **P.** Timen-
tib⁹ deū nihil deest, nec his qui
eū diligūt in veritate. hoc. **P. r.**

A quo tñ mūdo etiam
ip̄los discipulos se e-
legisse dixit, vt scirēt se grā
dei eē q; sunt: suis aut vitis
fuisse q; fuerūt. **R.** Tibi laus
tibi gl̄ia tibi gr̄a actio In sc̄la
sc̄p̄itna o brā trinitas. **P.** Et bñ-
dictū nomē gl̄ie tue, sc̄m ⁊ lau-
dabile ⁊ superaltatū. In. **lc. xi.**

Deinde p̄sequutores ⁊
suos ⁊ discipuloꝝ iu-
deos euidenter exp̄ssit: vt oī-
no apperet etiā ip̄os mundi
dānabilis appellatiōe p̄clu-
sos q; p̄sequunt̄ sc̄tōs. **R.** Te
deū p̄rem igenitū, te filiū vnige-
nitū, te sp̄m sc̄m paraclitū sc̄tāz
⁊ idiuiduā trinitatē toto corde

γ

In festo
Et bñ-
bi gl̄ia tibi gr̄a actio
In sc̄la
sc̄p̄itna o brā trinitas.
Et bñ-
dictū nomē gl̄ie tue, sc̄m ⁊ lau-
dabile ⁊ superaltatū.
In. lc. xi.
Deinde p̄sequutores ⁊
suos ⁊ discipuloꝝ iu-
deos euidenter exp̄ssit: vt oī-
no apperet etiā ip̄os mundi
dānabilis appellatiōe p̄clu-
sos q; p̄sequunt̄ sc̄tōs.
Te deū p̄rem igenitū, te filiū vnige-
nitū, te sp̄m sc̄m paraclitū sc̄tāz
⁊ idiuiduā trinitatē toto corde

ioā. 15.
luc. 24

in cap.
ioā. 15.

eccl. 12.

dan. 3.

3.

32.

In festo sctē trinita.

7 ore pfitemur, laudam⁹ 7 bñdici
pō. 85. m⁹. Tibi glia i scla. **V.** Qm̄ ma
gn⁹ es tu 7 faciēs mirabilia tu
es deus solus. Tibi. **Lctō. xij.**

Quamq; dñs de iudeis
diceret q; ignorarent
eū a quo missus est: 7 tamen
odissent et filiū 7 patrē, hoc
est eū qui missus est 7 eum a
quo missus est: de qb⁹ oibus
in aliis fmonibus iam disse-
ruimus: ad hoc puenit vbi
ait vt adimpleat̄ fmo qui in

ioā. 15. lege eorū script⁹ est: q; odio
ps. 34. habuerūt me gratis. Deide
tanquā cōsequēter adiunxit
vnde nūc disputare suscepi-

luc. 24. mus. Lū autē venerit para-
clitus quē ego mittā vobis
ioā. 15. a p̄re, spiritum veritatis q; a
p̄re pcedit: ille testimonium
perhibebit de me, 7 vos te-
stimoniū phibebitis, q; ab
iūtio mecū estis. **R.** O btā tri-
nitas te laudam⁹ te bñdicim⁹ te

adoram⁹, auge i nobis fidē, au-
ge spem, auge charitatē. O btā
trinitas. **V.** Tibi la⁹, tibi glia,
tibi gr̄az actio in secula sempi-
terna. O beata. **S. Joannem.**

ioā. 15. **I**n il. tpe. Dix. ies. dis. f.
et 16. Lū venerit paraclitus
luc. 24. quem ego mittā vobis a p̄re
sp̄m veritatis qui a p̄re proce-
dit, ille testimoniū phibebit
de me. Et vos testimoniū phi-
bebitis, quia ab initio mecū

ioā. 16. estis. Hec loquit⁹ sum vo-
bis, vt non scandalizemini.
Absq; synagogis faciēt vos
Sed venit hora vt omnis q;
interficat vos arbitret̄ obse-
quiū se p̄stare deo. Et hec fa-

cient vobis, q; non nouerūt
patrē neq; me. Sed hec lo-
quit⁹ sum vobis: vt cū vene-
rit hora eorū reminiscamini
quia ego dixi vobis. Amen.
Te decet. **col.** **Q̄ps sem. de⁹.**

In lau. ā. O btā 7 bñdicta 7 glo-
riosa trinitas p̄r 7 fili⁹ 7 spirit⁹
sctūs: tibi laus, tibi gloria, tibi
gr̄az actio. **i. p̄.** Dñs reg. **Lp̄.**
Bñdictio 7 cla. **R.** Benedicat p̄s
nos de⁹ de⁹ nr̄: Bñdicat nos de⁹.

V. Et metuāt eū oēs fines terre
Bñdicat. **hy⁹.** Splēdor p̄rne.
V. Bñdicamus p̄rem 7 filiū cum da-

scto spū: Laudem⁹ 7 superalte-
mus eū i scla. **Ad bn⁹. a.** Bñdi-
cta sit creatrix 7 gubernatrix oiz
sctā 7 indiuidua trinitas, 7 nūc
7 semp per infinita seculorū secu-

la. **vi. col.** **Q̄ps sem. Ad i. ā.**
O btā 7 bñdicta 7 gloriosa vni-
tas p̄r, filius, spū sanct⁹, misere-
re miserere miserere nobis. **ij.**
Ad iij. ā. O vera summa sempi-

terna trinitas pater 7 fili⁹ 7 spi-
ritus sctūs, tibi laus, tibi glia, ti-
bi gr̄az actio. **ij. Lp̄.** De⁹ cha-
ritas est. **V.** Bñdictus dñs de⁹ ps.
isrl. Qui facit mirabilia solus.

Loll. **Q̄ps sempi. deus. Ad**
vi. ā. O h̄az sūma sēpit̄na vnitatis
p̄r 7 fili⁹ 7 spū sctūs miserere mi-
serere miserere nobis. **iiij. cp̄.**

Tres sunt qui testimo-
niū dant in celo, pat̄ 7
filius 7 spū sctūs, 7 tres vnū
sunt. **R.** Bñdicat nos de⁹ deus ps.
nr̄. Bñdicat nos deus. **Lolla.**

Domine d⁹ p̄r op̄s, nos
famulos tuos maiesta-
ti tue subiectos: p vnū filiū
tuū i p̄tute scti spūs bñdic 7

In vigilia corporis christi.
bonis qui nihil
de egypto
ola sapo: suauit
in. Super flum
h̄m̄ suauit
terra alba
Lutes h̄m̄
nc: s̄. **ii. j.** C
i toto corde non
vnt malitiam
fumentis vnt
tr̄q; v̄q; iust
Domine d⁹
p̄re tradit
panē, 7 gr̄as
deat, accipit
hoc est corp⁹
vnt tradit. **R.**
7 discipuli
rio desiderat
ducere panē
accipit panē
7 dedit eis
m̄. **fact**
vnt dicit
vt obliuiscer
sui. **Dicit.**
hy⁹. Pange lingu
v̄ d̄m̄ h̄m̄
vocat m̄m̄.
Magnificat
n̄is m̄genti
fidelī, quō
sem at suq
nem h̄m̄
desolam
n̄ h̄m̄
De⁹ quib
n̄to m̄
n̄s h̄m̄
bur q; ita
gūis tu
m̄
m̄, vt r̄

ptege: vt ab oi hoste securi i tua iugit laude letemur. p. e. eius. **Ad ix. a.** Te iure laudant te adorant, te glorificat oēs creatu retueo btā trinitas. **v. Lāpm.**

co. 13 **O** Maria dñi nr̄i iesu ch̄ri z charitas dei z cōica- tio sc̄i sp̄s sit cū oib⁹ vobis.

psalm. Verbo dñi celi firmati sūt. Et spū oris ei⁹ ois virtus eoz. **col.**

Mentes nr̄as q̄s dñe paraclitus q̄ a te p̄ce dit illuminet, z iducat i oēm sicut tu⁹ p̄misit fili⁹ v̄itatē. Per eūd. eiusdē. **Ma ves. a.**

Gloria z honor deo in v̄nitate tri- nitat⁹ p̄ri z filio cū sc̄to spū i sem- piterna sc̄la. **cap. B̄ndict⁹ de⁹**

z p̄r. **Re.** Benedictus es dñe In firmamento celi. **v.** Et laudabi- lis z gl̄iosus. **In. h̄y⁹.** Deus

crea. **v.** B̄ndicam⁹ p̄rem z filiū cū sc̄to spū: Laudem⁹ z superal- tem⁹ eū in sc̄la. **Ma mag. a.** Te

deū p̄rem ingenitū, te filium vni- genitū, te sp̄m sc̄tm̄ paclitū, san- ctā z idiuiduā trinitatē toto cor- de z ore cōfitemur, laudam⁹ atq̄

b̄ndicimus, tibi gl̄ia i sc̄la. **iii.** **Coll. Sp̄s s̄e.** **C. Fei. ij. post**

oc. p̄te. vsq̄ ad ves. oīs sc̄toz p̄uatis dieb⁹ ad noc. dicat lo- co iuit. p̄. Venite exul. h̄y⁹.

Eterne rerū. Leua o. a sicut i psal. **His trib⁹ dieb⁹ dicat collecta. Sp̄s. vt i die trini.**

In vigil. solēnitat⁹ corpo- ris ch̄ri. Ad ves. sup psal. a.

Laudate nomē dñi cuncti fide- les qui ex hoc mūdo transitur⁹ ad p̄rem nobis sui p̄ciosi corpis z sanguinis suauē mēoziale reli- quit. **i. an.** Cōfitemini dño qm̄

bonus, qui timētib⁹ se liberatis de egyptiaca seruitute, dat escā ois sapor⁹ suauitatē habētē. **ij.**

an. Super flumina dulcedinis hui⁹ suauissimi sacramēti i hac terra aliena celestē hierl̄z specu- lantes hymnū cātem⁹ dño de cā- tic⁹ s̄io. **iii. a.** Cōfitebor tibi dñe

i toto corde meo, q̄ existēs pan⁹ vite multiplicas i aia te digne sumentis virtutem. **iii.** **Ad v-**

trasq̄ vesp. laud. z. iii. Lpm.

Domin⁹ iesus in q̄ no- I. cor. II cte tradebat, accepit matt. panē, z gr̄as agens fregit z 26.

dixit, accipite z manducate: marc. hoc est corp⁹ meū q̄ pro vo- 14. bis tradet. **Re.** Discubuit ies⁹ luc. 22.

z discipuli ei⁹ cū eo z ait: desy de eodē. rio desy deravi hoc pascha man- ducare vobiscū anteq̄ patiar: z

accepto pane gr̄as agēs fregit z dedit eis. Dicēs, hoc est corp⁹ meū. **v.** Fecit assuer⁹ gr̄ade zui ge. 40

niū cūctis p̄ncipib⁹ z puer⁹ suis vt ostēderet diuitias gl̄ie regni sui. Dicens. **Ad ves. z p octa.**

h̄y⁹. Pange lingua gl̄iosi. **v.** hō q̄dam fecit cenā magnam et luc. 14 vocauit multos. **Ma mag. an.**

Magnificat dei patris v̄ginisq̄ m̄ris vnigenitū chor⁹ cunctoz fideliū, quib⁹ i pegrinatiōe pre- senti ad suoz cordiū cōsolatio-

nem sub specie panis z vini de- dit p̄ciosum corporis z sangui- nis sacramentū. **i. Collecta.**

Dē q̄ nobis sub sacra- mēto mirabili passio- nis tue memoriā reliq̄sti: tri- bue q̄s, ita nos corpis z san- guis tui sacra mysteria vene- rari, vt resurrectiōis tue fru-

Y ij

... fessio sc̄te trinita. ... dñi dñi dñi ...

ctū in nobis p̄cipere mereamur. Qui vi. **Inuita.** Venite ad me oēs qui laborat̄. Et ego reficiā vos. **137.** Verbu sup. psal. I. **2c.** **C̄gn. j. noc. ā.** Fructū salutaris gustādū dedit dñs mort̄ sue rpe. **j. p̄.** **Stūs p̄. j. ā.** A fructu frumenti et vini multiplicati fideles i pace xp̄i requiescūt. **ij.** heb. 9. **ps.** Lū inuocare. **an.** Cōione calicis quo deus ipse sumit non vitulox sanguie p̄gregauit nos psalm. dñs. **ij. p̄.** **Lōserua me. ā.** Memor sit dñs sacrificij nr̄i, et holocaustū nr̄z p̄igie fiat. **iiij. p̄.** **Ex psalm.** **audiat. a.** Parat nob̄ mēsa dñi aduers⁹ oēs q̄ tribulat̄ me. **v. p̄.** **psalm.** Dñs regit me. **ā.** In voce exultatiōis resonēt epulātes in mēsa dñi. **vi. p̄.** **Quēadmodū. p̄.** ps. 110. Misericors et miserator dominus. Escam dedit timentib⁹ se.

Sermo de institutiōe solēnitatis sacri altaris. Lectio. j.

In mēsa diuine largitatis beneficia exhibita p̄p̄o xp̄iano: inestimabilē ei cōferūt dignitatē. Neq̄ em̄ est aut aliqñ fuit tam gradis natio, q̄ habeat deos appropinquātes sibi sicut adest nobis deus nr̄. **Exo. 12.** Immolabit agnū sine macula mltitudo filiorū isrl̄ ad vesper pasche. Edētes carnes et azimos panes. **1. cor. 5.** Pascha nostrū immolatus est ch̄s itaq̄ epulemur. Edentes. **1c. ij.**

Ungenit⁹ siqdē dei fili⁹ sue diuinitatis volēs nos esse p̄cipes, naturā nr̄am assūpsit: vt hoies deos faceret, fact⁹ hō. Et hoc insup qđ de nr̄o assūpsit cor-

pore: totū nobis contulit ad salutem. **R.** Eduxit vos dñs i ex manu forti de terraegypti. Qui de eduxit de petra riuos et cibauit p̄s vos māna i solitudine. **p̄.** Non i. moyses dedit vobis panē de celo, sed pater meus dat vobz panem de celo verum. Qui. **1c. iij.**

Ampus nāq̄ suū p̄o nostra recōciliatione in ara crucis hostiā obtulit deo p̄ri, suū sanguinē fudit in p̄cium simul et lauacrū: vt redēpti a miserabili seruitute, a p̄ctis oib⁹ mūdaremur. **R.** Melchisedech rex salem sacerdos dei altissimi p̄ferēs panē et vinū p̄figurauit corporz christi Sc̄m̄ sacrificiū, immaculatā hostiā. **p̄.** Introiuit ies⁹ p̄ nobis hē scōz ordinē melchisedech semel offerendo seipsum. **San. 1c. iij.**

Et vt tāti bñficii iugis in nobis maneret memoria: trāscēdēs oēm plenitudinē largitat̄, oēm modū dilectiōis excedēs, corp⁹ suū in cibū, et sanguinē suū in potū, sub specie panis et vini sumēdū fidelib⁹ suis dereliquit. **R.** Resperit helias ad caput suū 3. r. sub cinerum panē, qui surgēs 19. comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq̄ ad montē dei oreb. **p̄.** Cūq̄ surrexisset et accepisset cibū p̄fortat⁹ est i spū sancto. Et. **C̄gn. ij. noct. ā.** Introibo ad altare dei: sumā xp̄m qui renouat iuuentutē meā. **vij. p̄.** **Judica me de⁹ ā.** Cibauit p̄s. nos dñs ex adipe frumētī: et de ps. 8. petra melle saturauit nos. **vij. p̄.** **Exultate dō. ā.** Ex altari tuo

corporis christi. **Quā dile.** Quā dile. **1. ā.** **2. ā.** **3. ā.** **4. ā.** **5. ā.** **6. ā.** **7. ā.** **8. ā.** **9. ā.** **10. ā.** **11. ā.** **12. ā.** **13. ā.** **14. ā.** **15. ā.** **16. ā.** **17. ā.** **18. ā.** **19. ā.** **20. ā.** **21. ā.** **22. ā.** **23. ā.** **24. ā.** **25. ā.** **26. ā.** **27. ā.** **28. ā.** **29. ā.** **30. ā.** **31. ā.** **32. ā.** **33. ā.** **34. ā.** **35. ā.** **36. ā.** **37. ā.** **38. ā.** **39. ā.** **40. ā.** **41. ā.** **42. ā.** **43. ā.** **44. ā.** **45. ā.** **46. ā.** **47. ā.** **48. ā.** **49. ā.** **50. ā.** **51. ā.** **52. ā.** **53. ā.** **54. ā.** **55. ā.** **56. ā.** **57. ā.** **58. ā.** **59. ā.** **60. ā.** **61. ā.** **62. ā.** **63. ā.** **64. ā.** **65. ā.** **66. ā.** **67. ā.** **68. ā.** **69. ā.** **70. ā.** **71. ā.** **72. ā.** **73. ā.** **74. ā.** **75. ā.** **76. ā.** **77. ā.** **78. ā.** **79. ā.** **80. ā.** **81. ā.** **82. ā.** **83. ā.** **84. ā.** **85. ā.** **86. ā.** **87. ā.** **88. ā.** **89. ā.** **90. ā.** **91. ā.** **92. ā.** **93. ā.** **94. ā.** **95. ā.** **96. ā.** **97. ā.** **98. ā.** **99. ā.** **100. ā.**

corporis christi. **Quā dile.** Quā dile. **1. ā.** **2. ā.** **3. ā.** **4. ā.** **5. ā.** **6. ā.** **7. ā.** **8. ā.** **9. ā.** **10. ā.** **11. ā.** **12. ā.** **13. ā.** **14. ā.** **15. ā.** **16. ā.** **17. ā.** **18. ā.** **19. ā.** **20. ā.** **21. ā.** **22. ā.** **23. ā.** **24. ā.** **25. ā.** **26. ā.** **27. ā.** **28. ā.** **29. ā.** **30. ā.** **31. ā.** **32. ā.** **33. ā.** **34. ā.** **35. ā.** **36. ā.** **37. ā.** **38. ā.** **39. ā.** **40. ā.** **41. ā.** **42. ā.** **43. ā.** **44. ā.** **45. ā.** **46. ā.** **47. ā.** **48. ā.** **49. ā.** **50. ā.** **51. ā.** **52. ā.** **53. ā.** **54. ā.** **55. ā.** **56. ā.** **57. ā.** **58. ā.** **59. ā.** **60. ā.** **61. ā.** **62. ā.** **63. ā.** **64. ā.** **65. ā.** **66. ā.** **67. ā.** **68. ā.** **69. ā.** **70. ā.** **71. ā.** **72. ā.** **73. ā.** **74. ā.** **75. ā.** **76. ā.** **77. ā.** **78. ā.** **79. ā.** **80. ā.** **81. ā.** **82. ā.** **83. ā.** **84. ā.** **85. ā.** **86. ā.** **87. ā.** **88. ā.** **89. ā.** **90. ā.** **91. ā.** **92. ā.** **93. ā.** **94. ā.** **95. ā.** **96. ā.** **97. ā.** **98. ā.** **99. ā.** **100. ā.**

dñe xps sumim⁹ i que cor 7 caro
 nra exultavit. **1. p.** Quā dile.
 95. **T**ollite hostias ritroite in a-
 tria dñi adorātes ipz i tēplo sã
 cto ei⁹. **iii. p.** Lātate. **1. a.** Mi-
 serator 7 misericors dñs replet
 i bõis desydriũ tuũ. **iiii. p.** Bñ
 dic. **1. a.** Educas panẽ d̄ tra 7 vi-
 nũ letificet cor hois. **vii. p.** Bñ
 dic. **ii. p.** Oia a te expectāt dñe.
 Ut des illis escã i tēpore. **lc. v.**

Opreciosũ 7 admirādũ
 quiniũ salutiferũ 7 oĩ
 suauitate repletũ. Quid eĩ
 hoc quiniũ p̄ciosi⁹ esse potest
 i quo nõ carnes vitulorũ aut
 hircorũ vt oli in lege, sed no-
 bis xps sumẽd⁹ pponit ver⁹
 de⁹. Quā singularis 7 admi-
 randa liberalitas vbi dator
 venit in donũ: 7 datũ est idẽ
 penit⁹ cũ datore. **R.** Qui mã
 ducat meã carnẽ 7 bibit meũ sã
 guinẽ, i me manet 7 ego in illo.
 Caro eni mea vere est cib⁹ 7 sã-
 guis me⁹ vere est pot⁹. **R.** Come-
 dite amici: bibite 7 inebriami-
 ni charissimi. Caro. **Rec. vi.**

Quid hoc sacramētomi-
 rabili⁹? In ipso nãqz
 panis 7 vinũ i corp⁹ christi 7
 sãguinẽ substãtialiter puer-
 tunt. Ideoqz christ⁹ de⁹ 7 ho-
 mo pfect⁹ sub modici panis
 specie continet. **R.** Misit me
 p̄r viuẽs: 7 ego viuo ppter pa-
 trẽ. Et qui manducat me viuit
 propter me. **R.** In me oĩs gr̄
 te 7 veritatis: in me omnis spes
 vite 7 virtutis. Et. **Rec. vii.**

Manducat a fidelib⁹ sz
 mime lacerat: qnimo
 diuiso sacramēto iteger sub

q̄libet diuisiõis p̄ticipula pse-
 uerat. Accidẽtia etiam sine
 subiecto i eodẽ existũt: vt fi-
 des locũ habeat dũ inuisibile
 visibilit⁹ sumit aliena specie
 occultatũ: vt sens⁹ imunes a
 deceptiõẽ reddãt, q̄ de acci-
 dẽtib⁹ iudicãt sibi notis. **R.**

Cenãtib⁹ illis accepit iesus pa-
 nẽ 7 bñdixit, 7 fregit deditqz di-
 scipulis suis dicens: accipite 7
 comedite. hoc est corpus meũ. **14.**
R. Uidentes filij israhel manna
 in deserto admirantes dicebãt
 quid est hoc? hoc est. **Rec. viii.**

Nallũ etiã sacramētũ
 est isto salubri⁹ quopur-
 ganẽ pctã, vtutes augent,
 7 mēs oĩm spũaliũ charisma-
 tũ abũdãtia ipinguat. Of-
 ferẽ hoc sacramētũ in eccle-
 sia p viuis 7 mortuis, vt oĩb⁹
 prosit q̄ est p salute omniũ
 institutũ. Suauitatẽ deniqz
 huius sacramēti null⁹ expri-
 mere sufficit p quod spũalis
 dulcedo in suo fonte gustãt
 7 recolit memora illi⁹ quẽ
 in sua passione christus mō-
 strauit excellẽtissime chari-
 tatis. **R.** Accepit iesus calicẽ
 postqz cenauit dicens: hic calix
 nouũ testamētũ est in meo
 sanguine. hoc facite in meã cõ-
 memoratiõẽ. **R.** Venite et co-
 medite panẽ meũ 7 bibite vinũ
 quod miscui vobis. hoc. **Adcã**
ti. a. Lauda hierusalẽ cũ canti psalm.
 cis saluatorẽ qui pacẽ ponit fi-
 nes tuos 7 adipe frumenti sa-
 tiat nos. **v. Lat. p.** Confite-
 mini dño. Dicant qui redẽ-
 pti sũt. **2c. vsqz.** Quia satiauit.

In festo

Gloria. p. Credidi propter
2c. p. Lauda hierlm dn̄z. 2c.
psalm. 103. Educas panem de terra, Et
vinū letificet cor hoīs. **Lec. ex.**
omel. bti iōā. ch. i. q. titulā
tur, De proditione iude. **lc. ix.**

gal. 4. **D**eus filiū suū misit fa-
ctū de muliere, factū
sub lege, vt eos qui sub lege
erant redimeret, z ipse legi
requiē daret. Et vt nemo di-
cat q̄ ideo eā euacuauit, qz
eā cōplere vt molestā z ar-
duā non valuit, ipse prius eā
cōpleuit, z sic eā requiesce-
re fecit, ideo z pascha fecit.
Ex ipsi⁹ enī preceptiōe cau-
sa fuit. **R.** Un⁹ panis z vnū cor
p⁹ multi sum⁹. Oēs qui de vno
pane z de vno calice participa-
m⁹. **p.** Parasti i dulcedine tua
pauperi deus, q̄ habitare facis
vnanimes in domo. Oēs. **lc. x.**

Et cui⁹ causa lex prece-
pit māducare pascha,
audiam⁹. Iudei circa deum
bonoz sibi oīm largitorem,
fueūt effrenata diffidētia cō-
tumaces, z eius bñficia obli-
uioē p̄teribāt. Nā post egypti
p̄fectionē viderūt cōscin-
di maria z denuo conueni-
re, z alia multa mirabilia,
z dicūt: Faciam⁹ nob̄ deos
q̄ nos antecedāt. Adhuc in-
act. 7. spicis quod miraris, z obli-
sap. 16 t⁹ es largitoris. **R.** Angeloz
exo. 16 esca nutris populū tuū dn̄e: pa-
nu. 11. nē de celo dans nobis oē dele-
psalm. 77. ctamētū in se habētē. Substan-
ioā. 6. tia z dulcedinē tuā quā habes i
filios ostendendo. **p.** Dñe q̄ das
vitā mūdo, semp da nobis pa-

Exod. 22.
act. 7.
sap. 16
exo. 16
nu. 11.
psalm. 77.
ioā. 6.

nem verum. **Substan. Lec. xi.**

Quia igit̄ insensatiz z cō-
tumaces erāt, festiui-
tatis celebratione bñficioz
memoriā roborauit. Et ideo
pascha sacrificari precepit:
vt si te filius tuus ipsius pas-
che iterrogauerit rationē re-
spōdeas q̄ aliquñ i egypto cū
mort̄ portitor speraret, ma-
iores nr̄i ne euersionē susti-
nerēt posteshui⁹ agni sāgui-
ne linerūt, z vastator ange-
l⁹ adueniēs cū videret illatu-
rus plagā, nō audebat itra-
re. Et illa festiuitas, p̄petuā
beneficij memoriā tribue-
bat. **R.** Uidit regina saba sa-
piētīā salomonis domū quā edi-
ficauerat, cibos mense ei⁹, offi-
cia ministroz z vestimēta eoz: 9.
Et admirās dixit, bti sui tui q̄
audiūt sapiētīā tuā. **p.** Regia
austri vēit a sinib⁹ terre audire
sapiētīā salomonis. **Et. lc. xii.**

Sed p̄ hoc etiam aliud
maius bñficiū mōstra-
bat: q̄ ille agnus futuri fuit
agni typus: z ille sāguis do-
minici sanguinis mōstrabat
aduētū, z ouis illa fuit ouis
spiritualis exemplum. Ille
agn⁹ umbra fuit, hic v̄itas.
Sed postq̄ sol iusticie radia-
uit, umbra soluitur luce. Et
ideo in ipsa mēsa vtrūq̄ pas-
cha z typi z v̄itatis celebra-
tū est. Nā sicut pictores pin-
gēdā tabulā vestigijs q̄bus-
dā adūbrare psueuerūt z sic
colorū varietate perficere:
ita z xp̄s fecit in mensa, z ty-
picum pascha descripsit, et

Sed p̄ hoc etiam aliud
maius bñficiū mōstra-
bat: q̄ ille agnus futuri fuit
agni typus: z ille sāguis do-
minici sanguinis mōstrabat
aduētū, z ouis illa fuit ouis
spiritualis exemplum. Ille
agn⁹ umbra fuit, hic v̄itas.
Sed postq̄ sol iusticie radia-
uit, umbra soluitur luce. Et
ideo in ipsa mēsa vtrūq̄ pas-
cha z typi z v̄itatis celebra-
tū est. Nā sicut pictores pin-
gēdā tabulā vestigijs q̄bus-
dā adūbrare psueuerūt z sic
colorū varietate perficere:
ita z xp̄s fecit in mensa, z ty-
picum pascha descripsit, et

itā z xp̄s fecit in mensa, z ty-
picum pascha descripsit, et

corpore dicit.

ostēdit. **R.** **Bl.** In nā p̄-
dem⁹ z demus p̄-
nuptie a-
se. Bti q̄
vocati sūt.
nuptus
p̄p̄a
mi. iōā.
Dixit iesus
Laro
sanguis
Qui man-
nem z bibit
in me manet
Sicut misit me
ego propter
manducat me z
propter me. Uic
de celo descēdit.
manducauerit pa-
nam t mortui
manducat huc pa-
et nā. Amē. Te de-
De q̄ no. **Bl.**
dñs p̄ p̄s ch̄p̄ d
p̄s p̄s memoriā
p̄p̄o appo
Dñs ies⁹.
fecit mirabili
Etiā
Witā
Cba
et alipe frumē.
fatur aut eoz.
ēd̄ctus sit crea-
fictū qui ne
sancti quo
se nobis v̄it
et alto z i cruce
nobis reliquit p̄-
donans nobis
fictū
De q̄ no.

paschaveritatis ostēdit. *Re. Ad. i. a.* In mūdi p̄mordiis hō
 Saudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ demus
 gloriaꝝ deo q̄ venēst nuptie a-
 gni, ⁊ vxor ei⁹ p̄parauit se. Btiq̄
 ad cenā nuptiaz ei⁹ vocati sūt.
 ⁊ Assuer⁹ p̄ p̄iūctiōe ⁊ nuptiis
 hester p̄ magnificū p̄mūiū p̄pa-
 rauit. Bti. *Euāg. fm iōannē.*
In illo tpe. Dixit iesus
 turbis iudeoz: Caro
 meauere est cib⁹, ⁊ sanguis
 me⁹ vere est pot⁹. Qui man-
 ducat meam carnem ⁊ bibit
 meū sanguinē, in me manet
 ⁊ ego in illo. Sicut misit me
 viuēsp̄ ⁊ ego uiuo propter
 p̄rem. Et q̄ manducat me ⁊
 ipse uiuet propter me. Hic
 est panis q̄ de celo descēdit.
 Non sicut manducauerūt pa-
 tres vestri manna ⁊ mortui
 sunt: Qui manducat hūc pa-
 nē uiuet i et̄nū. *Amē. Te de-*
cet. Col. De⁹ q̄ no. In lau. a.
 Laudet d̄uote dñs p̄sēs chor⁹ q̄
 i sue passiōis perēnē memoriaꝝ
 seipsū p̄bet i cibū populo appro-
 piquāti sibi. *ij. cap. Dñs ies⁹.*
Re. Memoriaꝝ fecit mirabiliū
 suoz. Miserator dñs. *⁊. Escas*
 dedit timētib⁹ se. Misera *hy⁹.*
 In diuinis operib⁹. *⁊. Ciba-*
 uit illos dñs ex adipe frumēti.
 Et d̄ petramelle saturauit eos.
Ad bñ. a. Bñdictus sit crea-
 tor ⁊ redemptor fidelīū qui me-
 mor testamenti sui sancti quo
 promiserat daturū se nobis visi-
 tauit nos oriēs ex alto ⁊ i cruce
 moritur⁹ pro nobis reliquit pi-
 gn⁹ amoris imēsi donans nobis
 sui corporis ⁊ sāguinis sc̄iosissi-
 mū sacramētū. *v. col. De⁹ q̄ no.*

Ad. i. a. In mūdi p̄mordiis hō
 p̄m⁹ mortis escas suis posteris
 p̄pinauit, sed sc̄osq̄ de celo vēit
 mūdis corde se tribuit escas vi-
 te. *j. Ad. iij. hy⁹. Sacris so.*
a. Sustate cuncti fideles q̄ dul-
 cis est dñs nobis, corp⁹ suū hora
 tertia crucifixū p̄ mūdi salute
 saluificum cibum tribuens in al-
 tari: omnes ipsum adoremus q̄
 venit saluare nos. *vj. cp. Dñs*
 iesus. *⁊. Misericors ⁊ misera-*
 tor. *col. Deus qui nobis. Ad*
vj. a. O lux meridiana illumi-
 nans omnia, irradia corda no-
 stra ad tanti sacramenti myste-
 ria cognoscēda. *vj. Capitulū.*

Quotiescūq; māducabi
 tis panem hunc ⁊ cali-
 cem bibetis, mortem domi-
 ni annunciabitis donec ve-
 niat. *⁊. Omnia a te expectant*
 domine: ut desillis. *Collecta*

O m̄ps sempit̄ne de⁹ q̄
 humanam naturam su-
 pra prime originis reparas
 dignitatem, respice pieta-
 tis tue ineffabile sacramen-
 tum: ⁊ quos regenerationis
 mysterio innouare dignat⁹
 es, in his dona tua perpe-
 tue gratie tue protectione
 cōserua. Qui uiuis. *Ad. ix.*
an. O pastor bone qui relictis
 nonaginta nouem ouibus in de-
 serto, ad gregez ouem perditā
 reportasti, pasce nos tui sacri
 corporis alimento. *iiij. Cap.*

Quicūq; māducauerit
 panem ⁊ biberit cali-
 cē dñi indigne, reus erit cor-
 poris ⁊ sanguinis domini. *⁊.*
 Educas panem de terra. *Col.*

In festo
 p̄ceptet. nem yom. Subtra. *⁊.*
 Quia ḡit iſerit̄
 tumaces erāt
 tatis celebratione
 memōiā roborauit. *⁊.*
 pascha sacrificari
 vt si te filius tuus
 che interrogauerit
 sp̄deas q̄ aliq̄n i
 mori; portito: spera
 lores nri ne euerſio
 nerēt postes hui⁹
 ne luerūt, ⁊ vafato
 l⁹ adueniēscū videret
 rus plagā, nō aude
 re. Et illa festiuitas
 beneficij memoriam
 bat. *⁊. Vidit regina*
 piētā salomonis donū
 ficauerat, cibos men
 cia ministroꝝ ⁊ veftr
 Et admirās dixit, dñ
 audiūt sapiētā tuas
 aultri vēit a fimb⁹
 sapiētā salomonis. *⁊.*
 Sed p̄ hoc etiam
 maus bñficiū nō
 bat: q̄ ille agnus fut
 agni typus: ⁊ ille
 minici sanguinis
 aduētū, ⁊ omis illa
 spiritualis exemplū
 agn⁹ vmbra fuit, hoc
 Sed postq̄ sol iustice
 uit, vmbra soluitur
 ideo in ip̄sa mēta
 cha ⁊ typi ⁊ vitans
 tū est. Nā sicut pic
 gēdā tabulā veftrigē
 dā adūbare p̄faci
 colorū varietate per
 ita ⁊ xps fecit in mē
 picum pascha delēp

Hac nos q̄s dñe diuinitatis tue sempiterna fructiōe repleri, quā preciosi corporis et sanguinis tui temporalis perceptio prefiguratur. Qui vi. **Ad vesp. ā.**

lu. 24. Mane nobiscū dñe qm̄ ad uesperas cit: vt per te nrm̄ viaticū perducamur ad diē claritat̄ et̄ne.

i. ā. Recedāt legis vetera dū noua supueniūt: nā p̄ māna dato p̄rib⁹i deserto xp̄s nob̄ sub specie panis ppriū corp⁹ dedit. **ii. ā.**

Figurā agni typici terminat ver⁹ agn⁹: dū p̄ nre vie solatio sub panis azimi specie nob̄ dat.

iii. ā. Sibi nos incorporat p̄is vite, si mente pura, fide firma et charitate perfecta, i ei⁹ similitudinē trāformemur. **iiii. cp̄.** Dñs iesus.

psalm. 80. Cibauit eos dñs Exadipe frumētī. **v. Et d̄ petra melle saturauit eos.** Ex adi. **hy⁹.**

lu. 14. Pāge lī. **v. hō qdā fecit cenā magnā. Et vocauit.** **Ad mag. ā.**

O sacramētū pietat̄, o signum vnitat̄, o viculū charitatis nos i via reficiēs sub aliena specie post p̄ntis vite cursū refice nos i p̄ria iā reuelata facie sine specie media, al. **ii. col. De⁹ q̄ no. P̄uat⁹ d̄ eb⁹ ad noc. ā.**

Nouusabel xp̄s hostiā gratā p̄ nob̄ i offerēs deo p̄ri nouū dedicauit i suo sāguie testamētū. **vii. ā.**

gen. 8. Edificauit noe altare dñi offerēs sup̄ illud holocausta, odora tusq̄ dñs odorē suauitatis bñdixit ei. **vii. ā.**

ge. 43. Introducēs ioseph domū fr̄es suos i struxit quinnū et apposito pane cōedit et bibit cū ei⁹. **vi. v.**

psalm. 110. Dñs Escā dedit timētib⁹ se. **Re.**

Mandauit dñs nubib⁹ p̄desuper, et ianuasceli aperuit. Et pluit illis māna ex ad māducandū et panem celū dedit eis. Panē angeloz māducavit hō: cibaria misit eis i abūdātia. **Re.** Panis iste ver⁹ est. Qui d̄ celo descēdit. **v.** Et dat vitā mūdo. Qui. **In. ii. noctur. ā.** Alle. **iii. Capitulū.**

Adulemur nō i fermēto veteri neq̄ in fermēto malicie et neq̄tie, s̄ i azimis sinceritatis et veritatis. **v.** Omnia a te expectant dñe: Ut desillis escam i tempore. **Col. 103.**

Resta nobis om̄ps et misericors deus vt in cōsecratiōe eucharistie dñi nostri iesu christi p̄cipiamus veraciter portionem. **Per. In lau. sicut i die. Ad bñ. ā.**

Ego sū panis vite q̄ de celo descēdi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. **vii. col. De⁹ q̄ no. Ad mag. ān.**

O p̄is vite nat⁹ de ḡgine, q̄ te pura mēte sumētib⁹ vitā gr̄e dōas i via, da nobis i patriā vitā glorie sēpitne. **vii. Letā oīa sicut i die Sab. ad mag. ā.**

Magnificat dei. **vt̄s. i vigil. Lōe. De sab. ā.** Loquere dñe quā dicit seru⁹ tu⁹. **i. v. Vesp̄tia ōo. col.**

Deus i te speratiū fortitudo, adesto pp̄itiū iuocatiōib⁹ n̄ris: et quāline te nihil potest mortalis infirmitas, presta auxiliū gratie tue, vt in exequēdis mandatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. **Per.**

Dñica infra octa. Inuita.

... octa. corporis christi. Verbum sanguine accipit. ... No- passione illi uenti vno posse sanguine qui etiam in sanguine mor p̄cedunt. ... Quod est spiritus n̄i mētē contras a q̄bus p̄ cogitacionē n̄i. ... Lat⁹ dom⁹ iug est ipsa itēno. ... Quia ip̄i s̄c̄m̄ nōis s̄c̄ ad unitatē ce passiois d̄. ... nari dom⁹ agni lang nit. ... Vel certe domi ipsa s̄c̄ corpora. ... ḡm̄ uoluntatē. ... Et i sanguine de sanguine ponimus passionis illius n̄i tamus. ... De qui alt̄ subdit. ... Et edent c̄cte illa alias igni. ... quippe agni comēd i sacramēto nōis de corp⁹ accipimus qu hoc ad inuicē nōis nōis non videmus. ... Quēti carnes igni de s̄c̄m̄ q̄ unūq̄ igni ut carnes quas un nit. ... quāstero igni in etcoq̄. ... quē igni n̄i ignis c̄c̄p̄ia n̄i passiois r̄f̄r̄m̄. ... d̄m̄ utque ad n̄m̄ n̄i n̄m̄. ... Quia e n̄m̄ p̄uatur. ... ubi illi ad igne d̄m̄. ... Unde etiam p̄ p̄m̄m̄ c̄f̄r̄m̄ ut vel n̄i. ... Quod n̄m̄ q̄

Venite ad me. **hij.** Verbum
 supernū. **In. i. noc. a.** No-
 uis abel. **p.** Dñe in p̄tute. **a.**
 Parat nobis mensa dñi. aduer-
 sus omnes qui tribulant nos.
v. p. Dominus regit. **a.** Edifi-
 cavit noe. **p.** Ad te dñe leua-
 ui. **p.** Misericors. **Le. ex ome-
 lia beati gregori pa. Lec. j.**
Que est ista solēnitas q̄
 inferni claustra destru-
 xit, et ianuas nobis regni ce-
 lestis aperuit? Inquiratur
 subtilius nomē eius, requi-
 rat egregi⁹ predicator. Vi-
 deam⁹ qd de ei⁹ estimatione
 denūtiat. Ait em̄: Etenim pas-
 cha nrm̄ imolat⁹ est xps. Si
 igit pascha xps, p̄sandum
 nob⁹ est qd de pascha lex lo-
 q̄tur, vt idagam⁹ subtili⁹ an-
 de xpo dicta videant. **lc. ij.**
Moyſes q̄ppe ait: Sument
 de sanguine agni, ac ponēt su-
 per vtrūq̄ postē: et i suplimi-
 narib⁹ domoz in quibus co-
 medēt illū. Que videlicet cū
 cta magnā nobis edificatio-
 nē pariūt, si fuerint mystica
 interptatiōe discussa. Quis
 nāq̄ sit sanguis agni, nō iam
 audiēdo, sed bibēdo didici-
 stis. Qui sanguis sup vtrū-
 que postē ponit, quando nō
 solū ore corporis, sed etiam
 ore cordis hauritur. **Lec. iij**
In vtroq̄ etenim poste san-
 guis agni est posit⁹, quando
 sacramentū passionis illius
 cū ore ad redemptionem su-
 mitur: ad imitationem quo-
 q̄ intenta mente cogitatur.
 Nā qui sic redemptoris sui

sanguinē accipit, vt imitari
 passionē illi⁹ necdū velit, in
 vno poste sanguinē posuit,
 qui etiā in supliminarib⁹ do-
 moz ponendus est. **Lec. iij.**
Quid em̄ spūaliter domos
 nisi mētes nras accipimus i
 q̄bus p̄ cogitationē ihabita-
 m⁹? Qui dom⁹ supliminare
 est ipsa itētio, q̄ p̄miet actio-
 ni. Qui igit itētione cogita-
 tiōis sue ad imitationē dñi-
 ce passiōis dirigit, i suplimi-
 nari dom⁹ agni sanguinē po-
 nit. Vel certe domus nostre
 ipsa sūt corpora i q̄b⁹ quous-
 q̄ viuim⁹ ihabitamus. **lc. v.**
Et i supliminari dom⁹ agni
 sanguinē ponimus: qz crucē
 passionis illius in frōte por-
 tamus. De quo adhuc agno-
 scit: Et edent carnes no-
 cte illa assas igni. In nocte
 quippe agnū comedimus, q̄
 i sacramēto modo dominicū
 corp⁹ accipimus: quādo ad-
 huc ab inuicē nostras cōsciē-
 tias non videmus. **Lec. vi.**
Que tñ carnes igni assan-
 de sunt: qz nimir ignis dissol-
 uit carnes quas aqua core-
 rit, quas vero ignis sine aqua
 excoqt, roborat. Carnes ita-
 que agni nri ignis corit, qz
 eū ipsa vis passionis illi⁹ ad
 resurrectionē valētiorē red-
 didit atque ad incorruptio-
 nē roborauit. Qui enim ex
 morte p̄ualuit, videlicet carnes
 illi⁹ ab igne duruerūt. **lc. vij.**
Unde etiā p̄ psalmistam dī psalm.
 cit: Exaruit velut testa p̄t⁹
 mea. Quid nāq̄ est testa añ

erod. 12.

Dominica
 Mandavit dñs
 desuper, et ianua
 aperuit. Et pluit
 ad manducandū et panem
 lu dedit eis. Panem
 manducavit hō: cibaria
 eis i abudātia. **Re. p̄m.**
 ver⁹ est. Qui d celo desce-
 dit. Et dat vitā mūdo. **Qui.**
noct. a. Alle. **iii. Cap. fab.**
Ep̄lemur nō i fer-
 reteri neq̄ i femi-
 malicie et neq̄tie. **si q̄p̄ch.**
 sinceritatis et veritate
 Omnia a te expectant dñe.
 desillus escam i tempore.
Questa nobis om̄p̄.
 misericors deus m̄
 cōsecratiōe eucharisti-
 nostri iesu christi p̄cipam
 veraciter portionem.
In lau. sicut i die. Ad vi.
 Ego sū panis vite q̄ de celo
 scēdi: si quis manducare
 hoc panem viuet in eternū.
col. De q̄ no. Ad mag.
 p̄s vite nat⁹ de igne.
 ra mēte sumētib⁹ vitā
 i via, da nobis i p̄mā
 rie sēpitne. **vij. Lete dñi**
i die. Sab. ad mag. i. d.
 gnificat dei. **vrs. i. reg. i.**
de sab. a. Loquerēti
 seru⁹ tu⁹. **i. p̄. Ues p̄m.**
Deus i te sperā-
 titudo, ad dñm
 inuocatiōib⁹ nris: et quā
 nihil potest mortale
 mitas, presta aurib⁹
 tue, vt in exequiōe
 tis tuis et voluntate
 ctione placeamus. **p̄**
Diaca iura dñi.

ignē nisi molle lutū? Sed ei ex igne addit vt solidetur. Vult⁹ ergo humanitat⁹ chusti velut testa aruit: quia ab igne passionis, ad virtutem incorruptiōis creuit. **lc. viii.**

Sed sola redēptor⁹ nrī pcepta sacramēta ad verā solēnitatē mēt⁹ nō sufficiūt, nisi eis quoq; z bōa opa iūganť. Quid em̄ pdest corp⁹ z sanguinē illius ore p̄cipere, z ei pueris morib⁹ p̄traire? Vñ bñ adhuc ad comedēdū subditur: Et azimos panes cuz lactucis agrestibus. Panes q̄ppe sine fermēto comedit, q̄ recta opera sine corruptio ne vane glie exercet, qui mā data mīe sine admixtiōe pcti exhibet, ne puerse diripiat: quod quasi recte dispensat.

Ad can. laud. z ho. diei. an. Alleluia. Latica sicut in die. v. Educas panē. Scdm iōan.

ioā. 6. **I**l. t. Dixit iesus turbis iudeor⁹. Caro mea vere est cib⁹: z sanguis me⁹ vere est pot⁹. Et rel. **Smel. lec. eius d. bñ aug. epi. lc. ix.**

i. trac. 26. **Q**uid appetant hoies vt neq; esuriāt, neq; sitiāt, hoc vere non prestat nisi iste cibus z potus, q̄ eos a qb⁹ sumit̄ imortales z incorruptibiles facit, id est societas ipsa sctōr⁹, vbi pax erit z vnitas plena atq; p̄fecta. Propt̄ea q̄ppe sicut etiā añ nos hoc itellerēt hoies dei dñs nr̄ ies⁹ xp̄s corp⁹ z sanguinē suū i eis rebus comēdauit, q̄

ad vnuz aliqd redigunt. Ex multis nāq; granis, vn⁹ panis cōficiť, z ex multis racemis vinum confluit. **Lec. x.**

Deniq; iaz exponit quomō id fiat q̄ loquit̄, z qd sit manducare corp⁹ ei⁹ z sanguinē bibere. Qui manducat meā carnē z bibit meum sanguinē, in me manet, z ego in eo. Hoc est ergo illam manducare escam, z illū bibere potū in chusto manere, z illum manētē i se habere. **Lec. xi.**

Hec p hoc q̄ nō manet i xp̄o z i quo nō manet xp̄s, pculdubio nec māducat ei⁹ carnē spūalit̄, nec bibit ei⁹ sanguinē etiā si tātē rei sacramētū ad iudiciū sibi māducat z bibit. Sicut iquit misit me vñ uēs p̄r, z ego viuo p̄pter patrē, z qui māducat me z ipse viuet p̄pter me. Nō ait sicut manduco patrē, z ego viuo p̄pter patrē. Non em̄ filius participatiōe patris fit melior, qui est nat⁹ equalis: sicut participatiōe filij per vnitatē corporis ei⁹ z sanguinis, quod illa manducatio potatiōq; significat, nos efficiamur meliores. **Lec. xii.**

Viuim⁹ nos p̄pter xp̄z māducātes eū, id est ipsū accipiētes vitā etnā, quā nō habebam⁹ ex nob⁹. Viuit aut̄ ipse p̄pter p̄rez miss⁹ ab eo, qz se metip̄z exinanituit fact⁹ obedienz vsq; ad mortē crucis. Ego iquit viuo p̄pter p̄rez, id est q̄ ad illū tāq; maiorē referā vitā meā: exinanitio mea

exod. 12.

ioā. 6.

i. trac. 26. in ioā. 6.

infra oc. corporis xpi. Et autē illo tpe specialit̄ est... cramen, in qui... dos z sacrificiū... colēda z solēntas... da: quo sp̄s sc̄ntis... scipolo z edocuit... manit ad hū... funda mysteria p̄... sc̄da. Sp̄s enim... taf etiā p̄fusa de... dē tpe cepit hoc... a fidelib⁹ frequit̄... enim in actib⁹... erat p̄ferētes... ap̄loz z cōmunicat... ctiōis patris z... post sc̄ti sp̄s missiō... Hecū quātā... ius p̄colissimū... fat⁹ iūm⁹ p̄ntes... adaptant. p̄... institutiōis hū... q̄ a tpo immēte... in sui p̄petuā mē... bñdicta cena serua... se dignificā... Quanta enim... tps cōueniet... monā fac mirabilis... nis in qua serua... quadragesimā... ctione gl̄ria... tū sanctū... p̄ferentis hūmā... p̄ā effigē... p̄ferentia... sp̄s p̄ferentia... cupis cōgruū... p̄ā... ad... sc̄ptis... Lectio... quidē...

fecit, i qua me misit. Et autē qsq; uiuat ppter me, picipatio facit qua manducat me.

Euā. f. 3. iōā. In il. t. Dix. ief⁹ tur. iud. Caro mea. vt i die.

Ad ves sup pos. ā. Mane no. oia ceſa vt i die. Adēo. d. do.

16. *Ad bñ. ā.* hō qdaz erat diues riduebat purpura z byſſo, z epulabat quotidie ſplēdide: z erat qdaz mēdic⁹ noie lazar⁹ q iacebat ad ianuaz ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹ cupiēſaturari de micis q cadebant de mēſa diuitis, z nemo illi dabat, ſed z canes veniebant z līgebant vlcera eius, al. *j. n.* Dñs reg. deco. *col.* Deus in te speran. *vt s. in sab. Ad mag.*

16. *ā.* P̄ abrahā miferere mei, z mitte lazar⁹ vt itigat extremuz digiti ſui in aqua vt refrigeret linguam meam. *viii. n.* Dirigatur. *col.* De⁹ in te speran.

Nihil aliud fit de hac dñica, niſi q de ipſa cāta p̄ia miſ.

In oc. ſacramēti totū fiat ſicut i die p̄ter ſc. Ser. de ſolēnitare ſacri altaris. Lec. j.

H celebrādā ſolēnitatē tanti myſterij tā excellētiffimi ſacramēti: i quo deus mirabilia z inſcrutabilia verbo virtutis ſue (qđ habet efficaciam infinitā) mirabiliter z ineffabiliter opatur, a quo verbo cōſecrantū verba prolata in persona eiſdē inſtituētis, accipiūt efficaciam z p̄tutē: feriā qntā poſt octauas p̄tecoſtes vrbā⁹ quart⁹, q̄tū ad tēp⁹ z diē cōuenienter elegit. *Lectio. ij.*

Quantū ad tēp⁹ quidē, q;

illo tpe ſpecialit̄ eſt hui⁹ ſacramēti (in quo xp̄s eſt ſacerdos z ſacrificiū) inſtitutio recolēda z ſolēnitatis celebranda: quo ſpūſſctūs corda diſcipuloz edocuit z in fide firmavit ad hui⁹ ſacramēti profunda myſteria plen⁹ cognoſcēda. Spūs enim oia ſcrutataſ etiā profūda dei. Nā eodē tpe cepit hoc ſacramētū a fidelib⁹ frequētari. Legit̄ enim in actib⁹ apoſtoloz q̄ erāt p̄ſeuerātes in doctrina aploz z cōmunicatione fractionis panis z oratiōib⁹ ſtatim poſt ſcti ſpūs miſſionē. *lc. iij.*

*Heriā quintā ſolēnitati huius p̄cioliſſimi ſacramēti p̄fat⁹ ſūm⁹ pōtifex ratiōabilit̄ adaptauit. P̄mo i mēoriā inſtitutiōis hui⁹ ſacramēti, q̄ a xp̄o iminēte ſua paſſiōe in ſui p̄petuā mēoriā in ſua bñdicta cena feria qnta fuiſſe dignoſcit̄ inſtitutū. *lc. iij.**

Quinta etiam feria eiſdē t̄pis cōueniēter eligit̄ in memoriā ſue mirabilis aſcēſionis in qua feria qnta, ſc̄z die quadrageſima a ſua reſurrectione gl̄ioſa aſcēdēs in altū ſuis diſcipulis ſc̄z modū p̄uerſationis humane z propria effigiē ſuā ſubtrahens preſentiā corpālē ſe ſup̄nis ſpiritib⁹ preſentauit locū accipiēs cōgruū ſue gl̄ie triūphali, ſedēs ad dexterā maiſtatis i excelsis: vt eiſdē diſcipulis z eoz ſequacib⁹ p̄ verbū eoz credentibus ſeu credituris i ipſum: locum eter-

nitat; prout pdixerat ppara
ret, zvt eisdē discipulis spm=
fctm mitteret, qiplos in fide
pleni edoceret z charitate
feruētius iflāmaret. **Lec. v.**

Decuit ppterea vt apli in=
duti z roborativirtute spūs=
fcti supueniētis ex alto simi
li die qua christ⁹ ascēdit i al=
tū, scz feria quinta, missaz so
lēnia celebrarēt, nō solū cū
celi ciuib⁹ ei⁹ glie cōgauden
tes: verū etiā p solationem
habētes sup hoc q i celebra
tione missaz, suā eisdē exhi
buit, z nobis quotidie exhi
bet realē z corpālē psetiā, li
cet propter meritum fidei
sub specie aliena. **Lectio. vi**

In isto em sacramēto chrs
suū adimplet pmissū, quo suis
discipulis predixerat se cuz
iplis vsqz ad finē scli pmanu
rū, sicut recitat gliosuseuā
gelista mattheus in fine sui
euāgelij dicens: Ecce vobis
cū sum oib⁹ dieb⁹ vsqz ad cō
summationem seculi. **Lc. vii.**

In isto sacramēto tot⁹ chri=
st⁹ sub vtraqz specie realiter
z mirabiliter ptinet, scz sub
specie panis ex vi sacramēti
p substantie panis in corpus
christi directā cōuersionē z
transubstātiationē, diuini=
tas p vnionē psonalē, q nūqz
corpus dimisit ex quo illud
assumpsit, aīa p vnionē for
malē cū sit forma corpis in=
corruptibilis z gloriosi, san=
guis z accidētia p realem z
naturalē pcomitātiā: qz pre
dicta oīa post chri resurre=
ctionē sunt cōiuncta in esse
reali, nec possunt deinceps
abinuicem separari. **Lc. viij.**

ctionē sunt cōiuncta in esse
reali, nec possunt deinceps
abinuicem separari. **Lc. viij.**

Christ⁹ enī resurgēs ex mor=
tuis, iā non morit; mors illi
vltra nō dñabit. Eodē mo=
do de sanguine in quē vini
substātia ex vi sacramēti di
recte cōuertit est tenēdū, qz
predicta ad chriū ptinētia,
eius sanguini sicut z corpo
ri in esse reali post ipsius re=
surrectionem inseparabili=
ter sunt coniuncta. **Lec. ix.**

Hic aut distincta psecratio
corporis z sāguinis i mēoriā
dñice passiōis, i qua fuit san
guis a corpe separat⁹. Hoc
inqt facite i meā cōmemora
tionē. In hoc viuifico sacra=
mēto q est sacramētū pieta
tis, z signū vnitatis, z vincu
lū charitatis, inouant signa
z mirabilia immutant. **Lc. x.**

Est enim signum magnū z
mirabile, q corp⁹ christi exi=
stēs in celo sine sui mutatio
ne per cōuersionē substantie
panis in ipsū, incipit esse de
nouo in hoc mirabili sacra=
mēto. Scdm signū mirabile
est, q idē corp⁹ chri numero
simul est i plurib⁹ locis, put
existit in sacramēto altaris,
qz sub tot quātitatib⁹ z acci=
dētib⁹ numero sub quot fue=
rūt diuerse substātie panis
q in ipsum corpus chri reali
ter sunt conuerse: z p conse=
quēs in tot locis in quot hu=
iusmodi quantitates z acci=
dentia continentur. **Lec. xi.**

Tertiū signū est q tota quā

matth.
28.

In oc. corporis christi.
in hoc sa-
ma quāti-
per modum
ocū occupā
stātie, diu
pot est na-
ostū imuta-
est, qz sub
totū cor-
cōuert: z si
sub qualibet
numero
Lec. xi.
licet in
post pueri-
panis nō rema-
corp⁹ christi
admirabilē,
rōe xpi cor-
Septimū si-
sacramēto acci-
subiecto diuina
Septimū si-
corpus xpi mādu-
macerat dentib⁹ si-
illū discipuli qua
vetro, dicētes, du-
sermo qru falsum
concludēs salma-
lāroa q ego locu-
spū; rya
Lec. xi. sicut in die.
post penteco. Ad
dis qui eripuit. Leta
Lec. xi. an Cognoue
mes e dan vsque berla-
fauet ppheta oles
Sci nois. vt infra
Lec. xi. post pe-
ma i. preualuit da-
pū in funda clape-
Lec. xi. col. Depca
Lec. xi. post pentec.
Ad vlt. i. iurata
dedere decē milia
Protectoz. C. d. d.
Quis est in ad' l'ar
dcha mactat et n
egredāz i republi
adipera regim. ad
Lec. xi. i. d. d. d.
nd de quo emendat
cites: sicut pūit mil
decē milia i milia
De q d. d. C. d. d.
leo sup te frat m. un
bilis valde sup un
ficut mē vult amat
diligēti: sapientia un
adur remanum, no
dipens eius de bello.
nō est mēta. L. d. d.
tutum. C. d. d. d.
dand coqerta cupit
ingebat illū sūm
solen sū m sū m ad
mibi det vt ego mact
mi absalon. C. d. d. d.
pudē. C. d. d. d.
dōc ante hūmānū
indiquēti xpi. L. d. d.
nōbis. C. d. d. d.
salomoni salomū
thā ppheta mēti. lon
cedēs gen dūmū
salomū. L. d. d. d.
que p salomū aliq
ricū dōc qd mact
bi pūctus de vltim
q dōc adū. vt sup
ni pūctus qd pūct
niq xonga qd hū
cum vult cōqer
m. C. d. d. d. d.
Lec. xi. oīa vltim

titas corporis xpi est in hoc sa-
 cramento sub ta parua quanti-
 tate, cu no sit ibi per modum
 quantitat' pprie locu occupan-
 do, sz p modu sub stantie, diui-
 na fauete p'cute, q potest na-
 turales modos entiu imuta-
 re. Quartu signum est, q sub
 qlibet parte hostie totu cor-
 pus xpi vaciter continet: z si
 diuidat hostia, sub qualibet
 parte totu corp' ide numero
 remanet idiu sum. **Rec. xij.**
Quintu signu est, q licet in
 hoc sacramento post puerfio-
 ne substantia panis no rema-
 neat, sed tota i corp' ch'isti
 couertatur: no tu adnihilat,
 nec ex tali couersioe xpi cor-
 pus auget. Sextum signum
 est, q in hoc sacramento acci-
 dentia sine subiecto diuina
 virtute existunt. Septimu si-
 gnū est, q corpus xpi ma du-
 catu no dilacerat dentib' si-
 cut putabat illi discipuli qui
 abierunt retro, dicetes, du-
 rus est hic sermo. qru falsum
 intellectum excludes salua-
 tor dixit: Verba q ego locu-
 tus sum vobis, spirit' z vita
 sunt. **Euāge. zc. sicut in die.**
Sab. iij. post penteco. Ad
vel. Re. Dns qui eripuit. **Leti**
vt i psal. Ad mg. an Cognoue-
 runt omnes a dan vsque versa-
 bee q fidel' samuel ppheta esset
 dñi. **1. col.** Scti nois. **vt infra**
cū euāg. Sab. iij. post pē-
tec. Ad mag. a. Preualuit da-
 uid in philisteu in funda z lapi-
 de in noie dñi. **vij. col.** Depca-
 tionē. **Sab. v. post pentec.**

Ad mg. a. Frat' rex saul dixit, 1. reg.
 mihi mille dederunt, z filio ysai 18.
 dederunt decē milia. **vij. Lolla**
Protector. Sabba. vij. an.
 Quis em in oib' sicut dauid fi-
 eodē. delis inuentus est in regno tuo
 egrediēs z regrediēs et pergēs
 ad iperiu regis. **1. col.** Da nob.
Sab. vij. a. Nōne iste est da-
 uid de quo canebāt in choro di-
 cetes: saul percussit mille z dauid
 decē milia i milib' suis. **vij. col.**
De' q dili. Sab. vij. a. Do- 2. re. 1.
 leo sup te frat' mi ionatha ama-
 bilis valde sup amorē mulier: z
 sicut m' vnucū amat filiū, ita te
 diligebā: sagitta ionathe nūq'
 abiit retrosum, nec declinauit
 clipeus eius de bello, z hasta ei'
 nō est auersa. **1. Col.** Deus vir-
 tutum. **Sab. ix. a.** Rex autē 2. re. 18
 dauid cooperto capite incedēs
 lugebat filiū suum dicens, ab-
 salon filij mi filij mi absalon, quis
 mihi det vt ego moriar p te filij
 mi absalon. **vij. col.** De' cui'
 puidē. **Sab. x. an.** Obsecro 1. pa. 21
 dñe aufer iiquitatē serui tui qz
 insipienter egi. **1. Col.** Largire
 nobis. **Sab. xi. a.** Unxerūt 3. re. 1.
 salomonē sadoch sacerdos z na-
 thā ppheta regē i sion: z pro-
 cedētes leti dixerunt, viuat rex
 salomō. **1. Col.** **Pateāt. Anē**
que p sabbatis assignantur
tūc nō dñr qñ in crastino ni-
hil profus de dñica agitur.
q' dāte aduē. vel septuagesi-
mā ppter ty' plicitatē non-
nūq' ptingit qñ scz vnū offi-
cium duas cōtigerit tenere
heb. Dñica. iij. post pente.
Inui. zc. oia vt i psal. In-

In octa. corporis christi.
 literat ppara
 cione sunt cōm
 reali, nec possunt
 ab invicem separari
 Quis enim resur-
 tuis, iā non mori-
 vltra nō dñabit
 do de sanguine in
 substantia ex vi sac-
 recte couertit est
 predicta ad ch'isti
 eius sanguine sicut
 ri in esse reali post
 surrectionem in
 tersunt coniuncta
 Est autē distinctio
 corporis z s'anguinis
 dñice passiois, i. que
 gnis a corpe separati
 inqt facite i meā
 tionē. In hoc videri
 mēto q est sacramē-
 tis, z signū vritate
 lū charitatis, ino-
 z mirabilia imitate
 Est enim signum
 mirabile, q corp' dñi
 stēs in celo sine
 ne per couersioe
 panis in ipsū, in
 nouo in hoc mirac-
 mēto. Scdm signū
 est, q idē corp' dñi
 simul est i plurib'
 existit in sacramē-
 q: sub tot quantitatē
 dētib' numero
 rūt diuerse substā-
 q in ipsum corpus
 ter sunt conuer-
 quēs in tot locis
 ius modi quantitatē
 dentia continen-
 Tertiu signū dñi

capit liber z histo. reg. Le. j.
K. reg. I. **H**ait vir vn⁹ de rama-
 thaim sophim de mō-
 te effraī: z nomē ei⁹ helcana
 filius hieroboā filij heliu filij
 thau filij suph effrathe⁹. Et
 habuit duas vxores: nomen
 vni āna, z nomē secūde fenē-
 na. **R.** Deus oim exauditor est
I. reg. 16. Ipse misit angelū suū z tulit me
 de ouib⁹ p⁹ris mei z vxit me vn-
 ctionemie sue. **R.** Dñs q̄ eripuit
I. reg. 17. me de ore leonis z de manu be-
 stie liberavit me. Ipse. **Lec. ij.**
I. reg. I. **H**eruntq̄ fenenne fi-
 lij: anne autē nō erant
 liberi. Et ascendebat vir ille
 de ciuitate sua statutis die-
 bus vt adoraret z sacrificā-
 ret domino exercituū in sy-
 lo. Erant autem ibi duo filij
 hely ophni z phinees sacer-
I. reg. 17. dotes dñi. **R.** Dñs qui eripuit
 me de ore leonis z de manu be-
 stie liberavit me: Ipse me eripiet
psalm. 56. de manib⁹ iimicorū meorū. **R.** Mi-
 sit de⁹ miaz suā z veritatē suam:
 aīaz meā eripuit de medio catu-
 lozum leonū. Ipse. **Lectio. iij.**
I. re. I. **V**enit ergo dies z im-
 molauit helcana: de-
 ditq̄ fenenne vxori sue z cū-
 ctis filiis eius z filiab⁹ par-
 tes. Anne autē dedit vnam
 partem tristis: quia annā di-
2. re. 7 ligebat. **R.** Ego te tuli de do-
2. re. 16 mo patris tui dicit dñs, z posui
 te pascere gregē ppli mei, z fui
 tecum in omnib⁹ vbicunq̄ a n-
 bulasti: firmans regnū tuū in
2. re. 7 eternum. **R.** Fecitq̄ tibi nomen
 grande iuxta nomen magnozū
 qui sunt in terris. Fir. **Le. iij.**

Dominus autē p̄cluse-
 rat vuluā anne. Affli-
 gebat quoq̄ eā emula ei⁹, z
 vehemēter angebat intantū
 vt exprobarer q̄ cōclusisset
 dñs vuluā ei⁹. **R.** Planxit da-
 uid plāctu magno sup saul z fi-
 lios ei⁹ z dixit, quomodo cecide-
 runt fortes in bello: Et perieit
 armabellica inclyti, israel flete.
R. Montes gelboe nec ros nec
 pluuia sup vos descēdant vbi ce-
 ciderūt vulnerati multi. Et per.
In. ij. noc. ā. Dñs defensor.
zc. v. Media nocte. **Lectio. v.**
Sicq̄ faciebat p̄ singu-
 los ānos cū redeunte
 tpe ascēderēt tēplū dñi, z sic
 puocabat eā. Porro illa fle-
 bat, z non capiebat cibū. **R.**
 Montes gelboe nec ros nec plu-
 uia veniant sup vos: Ubi cecide-
 rūt fortes isrl. **R.** Oēs mōtes q̄
 in circuitu ei⁹ sunt visitet dñs a
 gelboe aut transeat. Ubi. **lc. vi.**
Dixit āne helcana vir
 suus: Anna cur fles z
 q̄re non comedis et quāobrē
 affligit cor tuū? Nūquid non
 ego melior sum tibi q̄ decē
 filij? **R.** Exaudisti dñe orōnem
 serui tui vt edificarē tēplū nomi-
 ni tuo. Bñdic z sanctifica domū
 istam in sempiternū de⁹ isrl. **R.** 22
 Dñe qui custodit pactū z miam
 seruis tu⁹ q̄ ambulant coram te
 in toto corde suo. Bene. **lc. vii.**
Surrexit autē āna post
 q̄ comederat in sylo z
 biberat, z hely sacerdote se-
 dēte sup sellā añ postes tem-
 pli dñi: cū esset anna amaro
 animo orauit dñm flens lar-

Historie regū. ij. lectioes. fo.
 rā te hodie vlti ad
 dicens: rā te hodie vlti ad
 respiciens aureo tue hōr. Sup
 famule die ac nocte. **R.** Reli-
 mei fueris factario tuo z te
 tue, dede- habitaco. Sup. **Bl.**
 virilem, **Li. Die mēte.**
 dies vite die. **Lec. v. reg.**
 no ascendet **dicaz. R.** Penam
 Die si puer- arce maris multigū
 orauerit pctā meā, z nō sum
 exaud: es re altitudinē
 eos de ma- ne ligitas mer. q̄
 Si pec- tuā Et mōi carū
 cōuer- imitatē meli ego
 veniensq̄ lecti meū carū ne est
 Ta. **lc. viii.** soli peccati. **Et. R.**
 est cum anna corda vīa dñi z
 p̄ces Et liberabit
 hely obseruaret micz vlti. **R.**
 anno anna loq̄bat alienos de medio
 labia il Recordant dñe
 vor peni- die gloriā
 Estimauit ma. Ut nō
 Dicitq̄ das oēm
 eris: Dige- scat dñe
 q̄ mades. ciuitate
 Reuocāq̄ in- est dñe
 Ha mulier infe- bñd in
 ego sum, vniūq̄ et dicit: p̄
 no bi- auriga
 meā i cō- reit z
 Dñe mi dñe ecce
 ancillā tuā quasi carnis
 belial, quia dñe
 doloris z me- lysteū. **R.**
 locuta sum vsq̄ in **re. v. reg.**
 Tunc hely ait et: **re. v. reg.**
 de⁹ isrl det **re. v. reg.**
 quā rogasti **re. v. reg.**
 tūā im- **re. v. reg.**
 gram in oculis **re. v. reg.**
 hūc dñe hūc et **re. v. reg.**
 orat co-

giter et votum vouit dicens: **D**ñe exercitū si respiciens videris afflictionem famule tue, et recordatus mei fueris nec oblit⁹ ancille tue, dederisq; serue tue sexū virilem, dabo eum dño oēs dies vite eius, et nouacula nō ascendet sup caput ei⁹. **R.** Dñe si puerus fuerit pp̄s tuus et orauerit ad sanctuariū tuū Tu exaudies in celo dñe: et libera eos de manibus inimicorū eorū. **R.** Si peccauerit in te pp̄s tuus et cōuersus egerit penitentiā veniensq; orauerit i loco isto. Tu. **lc. viij.**

Factūq; est cum anna multiplicaret preces corā dño, vt hely obseruaret os eius. Porro anna loq̄bat in corde suo, tantūq; labia illius mouebātur, et vox penitus nō audiebat. Estimauit q̄ eā hely temulētā. Dixitq; ei: Usq; ebria eris? Digerē paulisper vinū q̄ makes. Respondens anna: Nequaq; inquit dñe mi. Nā mulier infelix nimis ego sum, vinūq; et oē q̄ inebriare potest nō bibi, sed effudi aiām meā i cōspectu dñi. Obsecro mi dñe ne reputes ancillā tuā quasi vnā de filiabus belial, quia ex multitudine doloris et meroris mei locuta sum vsq; in presens. Tunc hely ait ei: Uade in pace, et de⁹ isrl̄ det tibi petitionem quā rogasti eū. Et illa dixit: Utinā inueniat ācilla tua grām in oculis tuis. **R.** Audi dñe hymnum et orōnē quam seru⁹ tuus orat co-

ra te hodie: vt sint ocli tui apti et aures tue itēte. Sup domū istā die ac nocte. **R.** Respice dñe de **deu. 26**

sanctuario tuo et de excelso celorū habitaculo. Sup. **Ad cā. ā. All.**

Uā. Dñe misere. R. Exaltare dñe. **Lec. de euag. q̄re in fine dñicaz. R.** Peccavi sup nūerū arene maris et multiplicata sunt pctā mea, et nō sum dign⁹ videre altitudinē celi pre multitudīne iniquitatis mee, qm̄ irritaui irā tuā Et malū corā te feci. **R.** Qm̄ psalm. iniquitatē meā ego agnosco, et delictū meū corā me est semp: tibi soli peccavi. **Et. R.** Preparete I. re. 7. corda v̄ra dño et seruite illi soli. **deu. 6.** Et liberabit vos de manib⁹ inimicorū vestrorū. **R.** Auferte deos alienos de medio vestri. **Et. R.** luc. 4. Recordare dñe testamenti tui, et dicā gelopcutiēti, cesset iā man⁹ tua. **Ut nō desoleat terra et ne perdas oēm aiām v̄nam. R.** Quiescat dñe ira tua a pp̄o tuo et a ciuitate sc̄tā tua. **Ut. R.** factū est dū tolleret dñs hely amp turbinē in celū, helyseus clamabat dicēs: P̄r mi p̄r mi, currus isrl̄ et auriga ei⁹. **R.** Cūq; simul pergerent et incedētes sermocinarēt ecce currus igneus et equi ignei diuiserūt vtrūq; et clamabat helyseus. **P̄r. In laud. horis et vespe. dñicarū. Et in feriali officio p̄ heb̄d. fiat vt in psal. verūtñ dieb⁹ dñicis dic ān. Ad bñ⁹. et maḡ. ac etiā coll. quēadmodū notantur infra post singula euāgelia. q̄ quidē coll. etiā dicatur in lau. et vesp. feriali officij. Prefate regū h̄sto. sc̄de lect. Lect. j.**

I. re. 3. **Q**uevit samuel et dñs erat cū eo, et non cecidit ex oīb⁹ p̄bis ei⁹ in terrā. Et cognouit vniuersus isrl̄, a dā vsq; bersabee q̄ fidelis samuel propheta esset dñi.
R. Deus oīm. **vi. s. Lectio. ij.**
eodem. **E**t addidit dñs vt apparet in sylo: qm̄ reuelat⁹ fuerat dñs samuēli i sylo iuxta verbū dñi. Et euenit p̄mo samuēlis vniuerso isrl̄i. **lc. iij.**
I. re. 4. **E**t factū est in diebus illis, cōuenerūt philistim in pugnā. Egressus est nāq; isrl̄ obuiā philistim in p̄liū, et castrametat⁹ est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistim venerūt in affech, et instruxerūt aciē contra israel. **lc. iij.**
eodem. **I**nito aut̄ certamine, terga vertit israel philisteis: et cesa sūt i illo certamine passim per agros quasi quatuor milia virorum. Et reuersus est populus ad castra. **Lectō. v.**
eodem. **D**ixeruntq; maiores natu de isrl̄: Quare percussit nos hodie dñs coram philistim? Afferam⁹ ad nos de sylo archā federis dñi, et veniat in medium nr̄i vt saluet nos de manu inimicorū nr̄orū. **lc. vi.**
eodem. **M**isit ergo ppl̄s in sylo et tulerunt inde archam federis dñi exercituū sedētis super cherubim. Erantq; duo filij heli cum archa federis dñi: ophni et phinees. **Lec. viij.**
eodem. **C**um venisset archa federis dñi in castra: vociferat⁹ est oīs israel clamore grandi et p̄sonuit terra. Et audiērt

philistim vocē clamoris dixerūtq;: Quenā est hec vox clamoris magni i castris hebreorū? Et cognouerūt q̄ archa dñi venisset i castra. Timueruntq; philistim dicentes: venit de⁹ i castra. **lc. viij.**
Et ingemuerunt dicentes: ve nobis. Non em̄ fuit tanta exultatio heri et nudius tertius, ve nobis. Quis nos seruabit de manu deorū sublimium istorū? Hi sunt dii qui percusserūt egyptū oī plaga in deserto. Confortamini et estote viri philistim: ne seruiatis hebreis sicut illi seruerūt vobis. Confortamini et bellate. Pugnaverūt ergo philistim, et cesus est israel, et fugit vnusquisq; in tabernaculū suū. Et facta est plaga magna nimis, et ceciderunt de israel triginta milia pedum, et archa dei capta est, duo q; filij heli mortui sunt ophni et phinees. **Historie regum. iij. lc. Lectio. prima.**
Hactū est p̄bū dñi ad samuelem dicēs: Penitet me q̄ cōstituerim saul regē, qz dereliquit me et verba mea opere non impleuit. Cōtristatusq; est samuel et clamauit ad dñz tota nocte.
R. Deus omnium. **zc. Lec. ij.**
Cumq; de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane nūciatū est samuēli eo q̄ venisset saul in carmelū, et exisset ibi fornicē triūphalē, et reuersus transisset descendissetq; in galgala. **Lectō. iij.**
Venit

est repugnare, idolatrie nulle. Pro eo ergo q̄ monem dñi, alius ne sis rex. **Dixit saul ad saul, quia p̄ter sermonē dñi et mōs ppl̄s et obediri. Sed nūc p̄ter meūt reuertere dñz. Et ait saul. Nō reuertar. Sermonē dñi: q̄ ne sis rex sup̄ isrl̄. **quarta lec. Lectio. v.**
Quevit samuel ad saul, et dicit tu dño dñi. **Lec. iij.**
Et que est res ista? **Et ait saul: adduxerūt ea. et em̄ ppl̄s melloub⁹ et amena: vt immolaret dño deo tuo: reliqua mandamus. Lectio. v.**
Sine indicabo tibi q̄ locut⁹ est me nocte. **Dixitq; saul: Et ait samuel, Nō seruius es in oculis dñi? et tribus isrl̄ facit dñz te dñs in isrl̄. et misit te dñs in castra: et interfecit eos amalech, et p̄tra eos vsq; ad inuē eorū. Quare ergo vocē dñi, sed verba dñi es fecisti manduculis domini? **L. vi.**
Samuel ad saule. **Immo vocē dñi, et ambuabam per quā misit me ad agag regem amalech interfecit popul⁹ de p̄da bonos, p̄mitias coepela sunt, vt immolet in galgala. **L. vi.**
Niquid vult locantia vicrimas, et vnus vt obediat voci dñi? est obedientia et auscultare mandata adipe arietum peccati ariolandi. **L. iij.**
Venit******

15. **V**enit igitur samuel ad saul, et dixit ei saul: **B**enedictus tu domine domino impleri verbum domini. **Lectio. iij.**
Dixitque samuel: **E**t que est hec vox gregum que resonat in auribus meis et armorum quam ego audio? **E**t ait saul: **D**e amalech adduxerunt ea. **P**ecavit enim populus melioribus ouibus et armis: ut immolarent domino deo tuo: reliqua vero occidimus. **Lectio. v.**
Venit samuel ad saul: **S**ine me, et indicabo tibi quod locutus sit dominus ad me nocte. **D**ixitque ei: **L**oquere. **E**t ait samuel, **N**one cum parvulus esses in oculis tuis, caput in tribus israel factus es? **A**nxitque te dominus in regem super israel, et misit te dominus in via et ait: **E**ade et interfice peccatores amalech, et pugnabis contra eos usque ad interitionem eorum. **Q**uare ergo non audisti vocem domini, sed versus ad predam es et fecisti malum in oculis domini? **L. vij.**
Et ait saul ad samuelem: **I**mmo audiui vocem domini, et ambulavi in via per quam misit me dominus, et adduxi agag regem amalech et amalech interfeci: tulit autem populus de predam oues et boues, primitias eorum que cesa sunt, ut immolet deo suo in galgalis. **L. vij.**
Et ait samuel: **N**unquid vult dominus holocausta et victimas, et non potius ut obediat voci domini? **M**elior est obedientia quam victimas, et auscultare magis quam offerre adipem arietum quam quasi peccatum ariolandi

est repugnare, et quasi scelus idolatrie nolle acquiescere. **P**ro eo ergo quod abiecasti sermonem domini, abiecit te dominus ne sis rex. **Lectio. viij.**
Dixit saul ad samuelem: **P**eccaui, quia prevaricatus sum sermonem domini et verba tua, timens populum et obediens voci eorum. **S**ed nunc porta queso peccatum meum et revertere mecum ut adorare dominum. **E**t ait samuel ad saul: **N**on reuertar tecum quia preiecasti sermonem domini: et preiecit te dominus ne sis rex super israel. **Histo. reg. quarta lec. Lectio prima.**
Congregantes philistinum agmina sua in bellum convenerunt in sochoth iude et castrametati sunt inter sochoth et azecha in finibus domini. **Lectio secunda.**
Porro saul et viri israel congregati venerunt in valle terebintum, et direxerunt aciem ad pugnam contra philistinum. **E**t philistinum stabat super montem ex parte hac: et israel stabat super montem ex altera parte, vallisque erat inter eos. **L. iij.**
Et egressus est vir spurius de castris philistinorum nomine goliath de geth, altitudinis sex cubitorum et palmo: et cassis erea super caput eius, et lorica hamata induebatur. **L. iij.**
Porro pedes lorice eius quibus eodem milia siclorum eris et ocreas ereas habebat in cruribus et clipeus ereus tegebat humeros eius. **L. v.**
Hastile autem haste eius erat eodem quasi liciatorium teretium: ipsum autem ferrum haste eius

Lister.

sexcentos siclos habebat ferri, et armiger eius antecede-
bat eum. **Lectio sexta.**

I. reg.
17.

Stās philisteus clamabat
aduersus phalāgas isrl̄i z di-
cebat eis: Quare venistis pa-
rati ad p̄liū? Nunquid nō sum
ego philiste⁹ z vos fui saul?
Eligite vobis virū: z descen-
dat ad singulare certamen.
Si querit pugnare mecū, z
p̄cussit me erum⁹ vob⁹ fui.
Si aut̄ ego p̄ualuero z per-
cussero eū, vos serui eritis z
seruietis nobis. Et aiebat
philisteus: Ego exprobraui
agminib⁹ israelis hodie. Da
te mihi virum et ineat mecū
singulare certamen. **lc. vii.**

eodē.

Audiens autem saul et oēs
israelite sermones philistei
huiuscemodi, stupebāt z me-
tuebāt nimis. Dauid autem
erat fili⁹ viri efratei de quo
supra dictū est, de bethleem
iuda cui nomen erat isai, qui
habebat octo filios, z erat ī
diebus saul vir senex z gran-
deus inter viros. **lc. viii.**

I. reg.
16.

Abierūt tres filij isai maio-
res post saul in p̄lium. Et
noīa triū filiorū ei⁹ q̄ prexe-
rūt ad bellū helias primoge-
nitus, z scōs aminadab, ter-
tiusq̄ samma. Dauid autem
erat minimus. Trib⁹ ḡ ma-
iorib⁹ secutis saulē, abuit da-
uid, z reuersus a saul vt pa-
sceret gregem patris sui in
bethlee, p̄cedebat ḡo phili-
steus mane z vespere et sta-
bat q̄draginta dieb⁹. **h̄isto.**
regū quinte lec. Lectio. j.

I. reg.
17.

I. re. 16

Actum est postquam
mortu⁹ est saul vt da-
uid reuerteretur a cede a-
malech et maneret in siche-
lech dies duos. **Lectio. ij.**

In die autē tertia apparuit
homo veniēs de castris saul
veste conscissa et puluere a-
persus caput. Et vt venit
ad dauid, cecidit sup faciē
suam et adorauit. Dixitque
ad eum dauid: Unde venis?
Qui ait ad eum: De castris
israel fugi. **Lectio tertia.**

Et dixit ad eum dauid: Qd̄
est verbū quod factū est? In-
dica mihi. Qui ait: Fugit
populus ex p̄lio z multi cor-
ruentes e p̄p̄to mortui sunt.
Sed saul et ionathan filius
eius interierunt. **Lectio. iiii.**

Dixit dauid ad adolescen-
tē q̄ nunciabat ei: Unde scis
q̄ mortuus est saul et iona-
thā filius eius? Et ait adole-
scens qui narrabat ei: Casu
veni in montē gelboe, z saul
incūbebat super hastā suā.
Porro currus z equites ap-
propinquabāt ei. Et cōuer-
sus post tergū suum vidēsq̄
me vocauit Qui cum respō-
disēassū, dixit mihi: Quis nā
es tu? Et aio ad eum: Ama-
lechites sum. **Lectio quinta.**

Et loquutus est mihi: Sta
sup mez interfice me, qm̄ te-
nēt me angustie: z adhuc to-
ta aīa mea in me est. Stās q̄
sup illū occidi eū: sciebā em̄
q̄ viuere non poterat post
ruinam. Et tuli diadema qd̄
erat in capite eius z armillā

illius: z attuli ad meos corā ne
meū huc. **Le. vi.** tur aque. p̄p̄t
pendens autē dauid est nomen illu-
sua, scidit: oēsq̄ pharūm. Et nō
cū eo: z plante- scriptura sui
uerit z ieiunauerūt uid et vni eū
super saul: **A** daderunt
nathā filij eius, et sup ascenderunt: z
sup domū israel valle raphaim.
gladio. **lc. vii.** tē dauid dicit.
dauid ad iuuenem dit: Non alidū
nabat ei: An es? Qui illorum: sed gra-
p̄t: fili⁹ bois aduene corā: z veni ad
cep̄t ego ium. Et ait uerso p̄p̄tium.
dauid: Quare non ti- **E**t cum audierit
mittere manū tuā vt dicitis in cacum
dies t̄p̄m dñi? **lc. viii.** tunc gradus dñi
ens autē dauid vni de tuā vt percussit
suis ait: Accedēs ir- stum. Fecit mag-
ni. Qui percussit illū p̄ceperat ei
mus est. Et ait ad eū sit p̄p̄tium de g-
lēgus tuus sup ca- dum venas gregē
ni. Quē tuū locutū **C**ongregauit
stium te dicens: ego dauid oēs electi
na t̄p̄m dñi. **h̄isto. re.** triginta milia. Et
mo. **Lectio prima.** abuit, z iuuenit⁹
p̄derūt philistum q̄ cū eo de noīa iuda
trussent dauid regē rēt archā dei sup
israel z ascēderūt vni- tū est nomen dei
tquererēt dauid. Qd̄ dētis in c̄p̄tium
uidisset dauid descen- et impoluerit an-
p̄p̄tium. Philistum per p̄p̄tium
n veniēs diffusi sunt **T**uleruntq̄
de raphaim. **Lectio. ij.** aminadab qui crū-
uidit dauid dñm di- **S**u ait: hanc
ni ascēdā ad philistum dūminabit p̄p̄t
suis eos i manu mea: **L**iq̄ mullent an-
vt dñs ad dauid: A- no aminadab q̄
iq̄ tradens tradā phi- bua custodiēs an-
ni manu tua. **lc. iii.** inq̄cedebat an-
na ergo dauid in baal- **D**auid autē z
rim et percussit eos ibi debuit corā dñi
z dūlit dñs inimicos gus fabricata

de brachio illius: z attuli ad te dominū meū huc. **Le. vj.**

Apprehendens autē dauid vestimenta sua, scidit: oēsque viri qui erāt cū eo: z planxerūt z fleuerūt z ieiunauerūt vsq; ad vespērā super saul z sup ionathā filiū eius, et sup pplm dñi, z sup domū israel q; corruissent gladio. **lc. vij.**

Dixitq; dauid ad iuuenem q; nunciabat ei: **Uñ es?** Qui respōdit: Fili⁹ hoīs aduene amalechite ego sum. **Et ait ad eū dauid: Quare non timuisti mittere manū tuā vt occideres xpm dñi?** **lc. viij.**

Vocans autē dauid vnū de pueris suis ait: **Accedēs irue in eū. Qui percussit illū et mortuus est. Et ait ad eū dauid: Sāguis tuus sup caput tuū. Os em̄ tuū locutū est aduersum te dicens: ego interfeci xpm dñi.** **hysto. re. septe lectio. Lectio prima.**

Audierūt philistiū q; vnixerūt dauid regē super israel z ascēderūt vniuersi vt quererēt dauid. **Qd cum audisset dauid descendit in presidium. Philistiū autem veniētes diffusi sunt in valle raphaim. Lectio. ij.**

Et consuluit dauid dñm dicens: Si ascēdā ad philistiū et si dabis eos i manu mea? Et dixit dñs ad dauid: Ascēde q; tradens tradā philistiū in manu tua. lc. iij.

Venit ergo dauid in baal-pharisiim et percussit eos ibi z dixit: **Diuisit dñs iūmicos**

meos corā me sicut diuiduntur aque. **Propterea vocatū est nomen illius loci, baal-pharisiim. Et reliquerunt ibi sculptilia sua, que tulit dauid et viri eius. Lectio. iij.**

Addiderunt philistiū vt ascenderent z diffusi sunt in valle raphaim. **Consuluit autē dauid dñm. Qui respondit: Non ascēdas in obuiam illorum: sed gira post tergū eorū z venies ad eos ex aduerso pitorum. Lectio. v.**

Et cum audieris sonū gradientis in cacumine puorū, tunc gradiet dñs ante faciē tuā vt percutiat castra philistiū. Fecit itaq; dauid sicut preceperat ei dñs z percussit philistiū de gabaayisque dum venias gazer. Lectio. vi.

Congregauit autē rursum dauid oēs electos ex israel **1. par. triginta milia. Surrexitq; z 13. abuit, z vniuers⁹ pp̄ls q; erat cū eo de vir⁹ iuda vt adducerēt archā dei sup quā iuocātū est nomē dei exercituū sedētis in cherubim sup eam: et imposuerūt archā dñi super plaustrum nouum. l. vij.**

Tuleruntq; archā de domo aminadab qui erat i gabaab. Oza autē z haio filij aminadab minabāt plaustrū nouū. Lūq; tulissent archā de domo aminadab q; erat in gabaab custodiēs archā dei haio precedebat archā. lc. viij.

Dauid autē z oīs israel ludabant corā dño in oibus lignis fabrefactis et citharis

et lyris et tympanis et sistris et cymbalis. Postq̄ aut̄ venerūt ad arēā nachor extendit manum suam oza ad archā dei et tenuit eam, qm̄ calcitrabant boues et declinauerant eam. Iratusq̄ est indignatiōe dñs p̄tra oza: et percussit eum sup̄ temeritatem. Qui mortu⁹ est ibi iuxta archā dei. **Histor. reg. vij. lec. l. i.**

3. reg. i.

Et rex dauid senuerat et habebatq̄ etatis plurimos dies. Lūq̄ opiret̄ vestibus nō calefiebat. **lc. ij.**

Dixerunt ergo ei serui sui: Queramus dño nostro regi adolescentulā virginē et stet coram rege et foueat eū: dormiatq̄ i sinu suo et calefaciat dñm nostrū regem. **lc. iij.**

Quesierūt igit̄ adolescētulā speciosam i oib⁹ finib⁹ isrl̄ et iuenerūt ab isag sunamitē et adduxerunt eam ad regē. Erat aut̄ puella pulchra nimis: dormiebatq̄ cū rege et ministrabat ei. Rex aut̄ non cognouit eam. **Lectio. iij.**

Adonias filius agith eleuabatur dicēs: Ego regnabo. Fecitq̄ sibi currū et equites et quinquaginta viros q̄ ante eū currerēt: nec corripuit eū p̄r suus aliqñ dicēs: Quare hoc fecisti? **Lectio quinta.**

Erat autem et ipse pulcher valde secūdus natu post abalon, et sermo ei cum ioab filio seruie et cum abiathar sacerdote q̄ adiuuabāt partes adonie. **Lectio sexta.**

Sadoch vero sacerdos et

banaias filius iojade et natham propheta et cerethi et pheleti et robur exercit⁹ dauid nō erat cū adonia. **lc. vij.**

Immolatis adonias arietibus et vitulis et vniuersis pinguib⁹ iuxta lapidē zoelech q̄ erat vicin⁹ fonti rogel: vocauit vniuersos fratres suos filios regis et oēs viros iuda seruos regis. Nathā aut̄ prophetā et banaiam et robustos quosq̄ et salomonē fratrem suum non vocauit. **Lec. viij.**

Dixitq̄ nathā ad bersabee matrē salomonis: Nū audisti q̄ regnauerit adonias filius agith, et dñs nr̄ dauid hoc ignorat? Nūc ergo veni accipe a me consiliū et saluā aiām tuā et filij tui salomonis. Uade et ingredere ad regē dauid et dic ei: Nonne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue diēs, q̄ fili⁹ tu⁹ salomō regnabit post me, et ipse sedebit in solio meo? Quare ergo regnauit adonias? Et adhuc ibi te loquente cū rege, ego veniā post te et complebo s̄mōnes tuos. **Histor. regum. viij. lec. Lectio. j.**

In diebus illis cōgregati sunt omnes maiores natu israel cum principibus tribuum et duces familiarū filioꝝ isrl̄ ad regem salomonē in hierl̄m vt deferrent archā federis dñi de ciuitate dauid, id est de sion. Conuenitq̄ ad regem salomonē vniuersus isrl̄ in mense bethanin in solenni die:

Historie regū. viij. lec.
 octava denique
 septimus. De
 bndictes regi
 tabernaculo sua
 sacerdotes archā
 alacri corde sup
 archam dñi et ra
 que fecerat dñs
 suo et israel p̄p̄
 factū est aut̄ ca
 salomō edificā d
 et edificā regis
 optauerat et volu
 apparuit ei dñs
 cut apparuit ei
 dñs dñs et ei
 orationē suā et de
 tuā quā deponat
 me. Sanctificau
 quā edificā sup
 men meū dñi. Sem
 erit oculi mei et
 ibi cunctis diebus
 Tu quoq̄ si ambu
 ra me sicut ambul
 tuisi simplicitate
 equitate, et feceris
 cepi tibi, et legitur
 iudicia mea seruau
 nā t̄p̄mū regis
 rael i sempiternū
 tus san p̄mū tu
 cēs, non auferentur
 re tuo vt de s̄mō
 Si aut̄ auerit̄ d
 ritus et filij
 quites me nec cul
 mandata mea et ce
 quis p̄p̄tū vob
 rnis et colueritis
 nus et adonauerit
 tā isrl̄ de sup̄p̄t
 deū eis, et t̄p̄mū
 unū meo p̄mū
 meo. Eratque dñs
 r̄fabolā c̄m̄m̄

ipse est mēsis septimus. **U**nerūtq; cuncti senes ex isrl: tulerūtq; sacerdotes archā z portauerūt archam dñi z tabernaculū federis z oīa vasa sanctuarij que erant ī tabernaculo, z ferebant ea sacerdotes z leuite. **Lectio ij.**
Salomō rex z oīs multitudo israhel q̄ cōuenerat ad eū gradiebat̄ cū illo āte archā z imolabant oues et boues absq; estimatiōe z numero. Et itulerunt sacerdotes archā federis dñi ī locū suū ī oraculū tēpli ī sc̄tūm sanctorū subter alas cherubim. Siqdem cherubī expandebant alas sup locum arche z protegebant archā z vectes ei⁹ desup. Factū est aut̄ cuz existent sacerdotes de sanctuario, nebula īpleuit domū dñi z non poterāt sacerdotes stare z ministrare propter nebulā. Impleuerat ei⁹ domū dñi gloria dñi. **lc. iij.**
In die illa sanctificauit rex salomon medium atrij quod erat aī domū dñi: fecit quippe ibi holocaustum z sacrificiū z adipē pacificorū, qz altare eneuū q̄ erat coraz dño minuserat, z capere nō poterat holocausta z sacrificiū z adipem pacificorum. **F**ecit ergo salomō ī tpe illo festiuitatē celebrē, z oīs israhel cuz eo multitudo magna ab itroitu egypti corā dño deo nro septē dieb⁹ z septē dieb⁹ id est quatuordecim diebus: z ī die

octaua dimisit pp̄los. **Q**ui bñdicētes regi p̄fecti sunt ī tabernacula sua, letantes z alacri corde sup oīb⁹ bonis que fecerat dñs dauid seruo suo z israhel pp̄lo suo. **lc. iij.**
Factū est aut̄ cū perfecisset salomō edificiū domus dñi z edificiū regis, et omne q̄ oprauerat z voluerat facere apparuit ei dñs secundo sicut apparuerat ei ī gabaon. Dixitq; dñs ad eū: exaudiui orationē tuā z deprecationē tuā quā deprecatus es coram me. Sanctificauī domū hāc quā edificasti vt ponerē nomen meū ibi ī sempiternū, z erūt oculi mei z cor meum ibi cunctis diebus. **Lec. v.**
Tu quoq; si ambulaueris corā me sicut ambulauit pater tuus ī simplicitate cordis z ī equitate, z feceris oīa q̄ precepi tibi, z legitima mea et iudicia mea seruaueris, ponā thronū regni tui super israhel ī sempiternū, sicut locutus sum patri tuo dauid dicēs, non auferetur de genere tuo vir de solio israhel. **lc. vij.**
Si aut̄ auersioe auersi fueritis vos z filij vestri non sequētes me nec custodientes mandata mea z cerimonias quas p̄posui vob⁹, sed abieritis z colueritis deos alienos z adoraueritis eos, auferā israhel de superficie terre quā dedi eis, z tēplū q̄ sanctificauī noī meo p̄ficiā a p̄spectu meo. **E**ritque israhel puerbiū z ī fabulā cūctis pp̄lis, z do-

mus hec erit i exēplū. **lc. vii**
Omnis q̄ transierit p̄ domū
hanc, stupebit: et sibilabit et
dicet: Quare fecit sic domi-
n⁹ terre huic et domui huic?
deute. 29. **Et r̄ndebūt,** qz dereliquēst
ier. 22. dñm deū suū q̄ eduxit p̄res
eorz de terra egypti, z secu-
ti sunt deos alienos et ado-
rauerunt eos, et coluerunt
eos: idcirco iduxit dñs sup
eos omne maluz hoc. **lc. viii.**
2. par. 8. **Expletis** autem annis vigi-
ti postquā edificauerat salo-
mon duas domos, id est do-
mum dñi z domū regis: yzā
rege tyri prebente salomo-
ni ligna cedrina z abiegna z
aux iuxta omne q̄ opus ha-
buerat: tunc dedit salomon
yzam viginti oppida i terra
galilee. **Sab. ante i. dñicā**
kal. aug. R. Initiū sapiētie.
In ves. sabbatoz mensis au-
gusti. Eld magt. ā Sapiētia
edificauit sibi domū: excidit co-
lumnas septē: subdidit sibi gen-
tes: supborūqz z sublimiū colla-
ppria stute calcavit. **vij. Alia**
eccli. i. ā Ois sapiētia a dño deo est: z
3. reg. 34. cū illo fuit sēp z est añ euū. **viii**
Alia. ā Sapiētia clamat in
platez: si q̄s diligit sapiētiā, ad
me declinet z eā iueniet, z eam
cū inuenerit, btūsest si tenuerit
eā. **viii. Alia. ā** Attēd fili mi sa-
piētiā meā, z ad eloquia oris
mei iclia aurē tuā, qz i sapiētia
dñs fundauit terrā, z stabiluit
celos prudētia. **Alia. ā** Dñs
possedit me in initio viar suar
sñ q̄ q̄c̄q̄ faceret a p̄ncipio: nec
dū erāt abyssi z ego pturiebar,

qn̄ p̄parabat celos ad erā cū eo
cōponēs oia. **vii.** **Incipiūt**
parabole z his. salomōis. i. j
Parabole salomonis fi
lij dauid regis isrl ad
sciēdā sapiētiā z disciplinā,
ad itelligēda verba pruden-
tie z suscipiēdā eruditiōnē
doctrine: iusticiā z iudiciū
et eq̄tatē vt detur paruulis
astutia: adolescētī sciētia z
itellec⁹. R. In p̄ncipio deus p̄
anteq̄ trā faceret, p̄ius q̄ abys-
soscōstitueret, p̄ius q̄ produce-
ret fōtes aquar, anteq̄ mōtes
collocarentur. Ante omnes col-
les gñauit me dñs. **R.** Ego in al-
tissimishabito z thronus meus
in columna nubis. Ante. **lc. ij.**
Adiēs sapiēs sapien-
tior erit, z itelligens
gubernacula possidebit. A-
nimaduertet parabolā et i-
terptationē, v̄ba sapiētū et
enigmata eoz. **R.** Initiuz sa-
piētie timor dñi. Intellect⁹ bo-
n⁹ oib⁹ facientibus eū, laudatio
ei⁹ manet i seculū seculi. **R.** Dile-
ctio illius custodia leguz est: qz
ois sapiētia timor dñi. In **lc. iij**
Timor dñi p̄ncipiū sa-
piētie. Sapiētiā at-
que doctrinam stulti despi-
ciunt. Audi fili mi disciplinā
patris tui, z ne dimittas le-
gē matris tue: vt addat grā
capiti tuo z torq̄s collo tuo.
R. Emitte dñe sapiētiā de sede
magnitudin⁹ tue. Ut mecū sit z
mecū laborez: vt sciā quid acce-
ptū sit corāte oitpe. **R.** Damihī
domine sedium tuar assitricē
sapiētiā. Ut. **Lectio iij.**

Historie Salomonis. j. lec.
... te lactave: ...
... Si dixerit ve-
... tēdiculas
... frustra: deglu-
... infernus vi-
... quasi descen-
... preciosam
... imple-
... spolis.
... marfu-
... Fili mi
... Damihī
... sapiē-
... a pue-
... ego
... Dñe p̄
... me
... Qm̄. **lc. v**
Quare pedē tuum a
pedes ei
malū currunt z fe-
tē unāt sanguinē.
... deus vite mee ne
... cogitatu ma-
... oculos meos
... deriuā
... a me dñe: aufera
... Et animo irre-
... ne tradas me
... dene-
... vanita-
... mendacij longi-
... **Lectio. vi**
Quia em iacif rete
ante oculos p̄nator.
corā sanguinē suū
z moluit fraudes
sias suas. Sic semite
sias possidētum
... iniquū e do-
... dñe dimitas

Hgli mi si te lactave-
runt peccatores ne ac-
quiescas eis. Si dixerit ve-
ni nobiscum insidiamur san-
guini: abscondam⁹ tēdiculas
cōtra insontē frustra: deglu-
tiamus eū sicut infernus vi-
uētē z itegrū quasi descen-
dētē i lacū. **Q**uē preciosam
substātiā reperiem⁹, imple-
bimus domos n^{ras} spolis,
Sortē mitte nobiscū, marsu
piū vnū sūt oīm n^{rm}. Fili mi
ne abulescū eis. **R.** Da mihi
dñe sedū tuaz assitricē sapiē-
tiz z noli me reprobare a pue-
ristuis. Qm̄ seru⁹ tuus suz ego
z filius ancille tue. **R.** Dñe p^r z
de⁹ vite mee ne derelinquas me
in cogitatu maligno. Qm̄. **Ec. v**

Prohibe pedē tuum a
semitis eoz: pedes ei
illoz ad malū currunt z fe-
stināt vt effundāt sanguinē.
R. Dñe p^r z deus vite mee ne
derelinquas me in cogitatu ma-
ligno: extollentiā oculoꝝ meoꝝ
ne dederis mihi z desyderiū ma-
lignum auerte a me dñe: aufera
me z cupiscentiā. Et animo irre-
uerēti z infrunito ne tradas me
dñe. **R.** Duo rogavi te ne dene-
ges mihi anteq̄ moriar, vanita-
tem z verbum mendaciū longe
fac a me. Et animo. **Lectio. vi**

Frusta em̄ iaciē rete
ante oculos pēnatoꝝ.
Ipsiq̄ cōtra sanguinē suum
insidiant^r z molunt^r fraudes
cōtra aīas suas. Sic semite
oīs auari: aīas possidētium
rapiūt. **R.** Verbū iniquū z do-
losū lōge fac a me dñe diuitias

z paupertates ne dederis mihi
Sed tm̄ victui meo tribue neces-
saria. **R.** Ne forte satiatu euo
mam illud, z periurem nomen
dei mei. Sed tātū. **Lectio vii.**

Sapientia foris predi prou. 1
cat: in plateis dat vo-
cē suam. In capite turbarū
clamitat, in foribus portaz
vrbis pfert verba sua. Usq̄-
quo paruuli diligitis infan-
tiz, z stulti que sibi sunt no-
xia cupient, z i prudētes odi-
būt sciētīā? **R.** Magna ei sūt sapiē.
iudicia tua dñe z inenarrabilia 17.
vba tua. Magnificasti pplz tuū
z honorasti. **R.** Deduxisti sicut psalm.
oues pplz tuū in manu moyli z 76.
aaron, Magnificasti. **Lec. viii**

Qnuertimū ad corre prou. 1
ptionē meā, z pferaz esa. 65
mea: quia vocaui z renuistis
extēdi manū meā, z nō fuit
q̄ aspiceret. Desperistis oē
cōsiliū meū z increpationes
meas neglexistis. Ego quoq̄
in interitu v^{ro} ridebo: z sub-
sannabo cū vobis q̄ timeba-
tis aduenerit cū irruerit re-
pentina calamitas, z interi-
tus quasi tēpestas igruerit,
qñ venerit sup vos tribula-
tio z āgustia, tūc inuocabūt
me z nō exaudia: mane con-
surgēt z nō iueniēt me, eo q̄
erosam habuerit disciplinā
z timorē dñi nō susceperint
nec acquieuerit p̄silio meo z
detraxerint vnuerse corre-
ctioni mee. Comedēt igitur
fruct⁹ vie sue suisq̄ cōsiliis eccli.
saturabūt. **R.** Ne derelinquas 23.

psalm. 34.

sa. 7.

puer. 23.

he. 12. apo. 3. pu. 3.

pu. 1.

eccles. 1.

me dñe pater z dnator vite mee vt non corruam in cōspectu aduersarioꝝ meoꝝ. Ne gaudeat de me inimic⁹ me⁹. **R.** Apprehē de arma z scutū, z exurge i adiutoriuꝝ mihi. **Ne. Lectio. de euāge. quere in fine dñicaz.**

R. Sup salutē z oēm pulchritudinē dilexi sapiētīā, z pposui p luce hñe illam. Uenerūt mihi oīa bona pariter cū illa. **R.** Dixi sapiētie soroz mea es, z prudētīā vocaui amicā meā. **Ue. R.** Que sūt i corde hoīm oculi tui vidēt dñe, z in libro tuo oīa scribent. hō videt i facie, de⁹ aut i corde. **R.** Oīa em corda scrutat deus z vniuersa smētīū cogitatiōes intelligit, hō. **R.** Prebe fili cor tuū mihi: oclī tui vias meas custodiāt. Ut addat grā capiti tuo. **R.** Attēde fili mi sapiētīā meā z ad eloq̄a oris mei inclina aures tuas. **Ue. R.** Fili noli deficere a disciplina dñi, z ne fatigeris dū ab eo argueris. Quē em diligit dñs corripit, z quasi pat̄ in filio cōplacet sibi. **R.** Audi fili mi disciplinā p̄ris tui, z ne dimittas legez matris tue. **Quē. Histor. salomonis. secūde lec. Incipit liber ecclesiastes. Lec. i.**

Uerba ecclesiastes filij dauid regis hierlm. Vanitas vanitatū dixit ecclesiastes: vanitas vanitatū z oīa vanitas. Quid habet ampli⁹ hō de vniuerso labore suo quo laborat sub sole? **R.** In principio. **zc. vts. lc. ij.** Generatio preterit z generatio aduenit: terra nō in et̄ nū stat: ori sol z occidit, z ad

locuz suū reuertitur: ibique renascēs girat p meridiem z flectitur ad aquilonem. **Ustrans vniuersa in circuitu pergit spūs, et in circulos suos regreditur. Lectio iij.** Oīa flumina itrāt in mare z mare nō redūdat. Ad locuz vnde exeūt flumina reuertitur, vt iterum fluant. **Lūcte res difficiles, non potest hō eas explicare sermone. Nō satiat oculus visu nec auris impletur auditu. Lec. iij.** Quid est q̄ fuit? **Ipsū q̄ futūz est. Quid est q̄ factū est? Ipsū q̄ faciendum est.** Nihil sub sole nouū, nec valet quisq̄ dicere: ecce hoc recensest. **Iā enim precessit in sc̄lis que fuerūt āte nos. lc. v.** Nō est priorū mēoria: s̄z nec eoz q̄dē q̄ postea futura sūt erit recordatio ap̄ eos q̄ futuri sunt in nouissimo. **lc. vij.** Ego ecclesiastes fui rex in hierusalē, z proposui in aīo meo querere z iuestigare sapiēter de oīb⁹ que fiūt sub sole. **Hanc occupationē pessimā dedit de⁹ filiis hominuz vt occuparētur in ea. lc. vij.** Audi q̄ fiūt cūcta sub sole z ecce vniuersa vanitas z afflictio spūs. **Peruersi difficile corriguntur: z stultoꝝ infinitus est numer⁹. Lec. viij.** Loquutus sū in corde meo dicēs: Ecce magnus effect⁹ sū. **Et precessi sapiētīa oēs qui ante me fuerūt in hierusalem. Et mens mea multa cōtemplata est sapiēter, z di-**

Historie Salomonis. iij. lec.
 mea vt scire oīa z tamul⁹ nu
 doctrinaꝝ, er num nō adfandē
 et cogno **M**ustodite vos
 labor: tione que nihil p
 in mul detractone par
 sit idigna quoniam serm
 ad dit vacuū nō ibit: cū
tertie lc. mentis occidit
lc. i. **Q**uēte zelus
 q̄ iudi rē vite vt: neq̄ a
 Sente tionē in opib⁹ na
 in sim: qm de⁹ mouē ad
 querite illū, taf in p̄dā: me
 q̄ non **C**reatur enim vt
 aut eis z sanabiles fecer
 in illum. **lc. ij.** bis terrarum: z in
 cogitationes lis medicamentu
 p̄ata aut vir ni: nec inferunt
 qm in terra. **I**usticia est
 nō introibit est z imortalis. In
 nec habitabit i cor mort⁹ est acq̄lita
lc. iij. manū z virtus
 spūs discipline illi: z est m̄ia: z
 auferet se a defūperit. z spūs
 q̄ sunt sine in fuerit ad illā, qui
 corripit a supoe q̄ sunt ex parte illi
lc. iij. **p**rimo **lc. iij.**
 spūs sapiē: **R.** **U**biq̄ comēdit
 liberabit maledictū Cū audierit vob̄ nūc
 qm renū illi⁹ re finit p̄dā: z aut
 cordis: scruta: scrip̄t de manu
 lingue illi⁹ audi querit saluatiōem
 spūs dñi repleuit nō percutit vob̄: sed
 hoc q̄ cōtinet aliqd̄ factū: zera nūc
lc. v. **I**tem **lc. i.** **Q**uēte
 hoc qui loquit in: m̄ia: vob̄: aut
 pot̄ latere: nec p̄e dū corripēs iudiciū
lc. v. **Q**uātib⁹ em impi
 erit: sermonuz gūstia explēt. **I**
 ad deū: **U**bi erat in
 iniqua **U**bi erat in
 zeli audit **I**tem **lc. i.**
Ubi erat in
Item **lc. i.**

1. **dixerit tibi.** **R.** Paucitas dierum meorum finiet breui: dimitte me dñe vt plāgā paululū dolo rem meum. Anteq̄ vadā ad terram tenebrosam ⁊ optā mortis caligine. **R.** Ecce i puluere sedeo et i puluere dormio, ⁊ si mane me quesieris nō subsistā. **An. l. viij.**

1. **D**ixit ergo dñs ad satan: Ecce vniuersa q̄ habet in manu tua sunt: tantum i eum ne extēdas manū tuam. **E**gressusque est satan a facie dñi. **Lū** aut quadam die filij ⁊ filie iob comederēt ⁊ biberēt vinū i domo fratris sui primogeniti: nūcius venit ad euz q̄ diceret: **B**oues arabant ⁊ asine pascebātur iuxta eos, ⁊ irruerūt sabei, tuleruntque omnia, et pueros percusserunt gladio, ⁊ euasi ego solus vt nunciarē tibi. **Lū** que adhuc ille loqueret̄ venit alter ⁊ dixit: **I**gnis dei cecidit e celo ⁊ tactas oues puerosq̄ cōsumpsit, ⁊ effugi ego sol⁹ vt nunciarē tibi. **R.**

13. **N**e abscondas mī dñe a facie tua manū tuā lōge fac a me. **E**t formido tua nō me terreat. **R.** Uoca me ⁊ respōdebo tibi: aut certe loquar ⁊ tu respōdemihī. **Et. Lec. 3. euā. q̄re i fine do. R.**

8. **Nū**quid dñs supplātat iudiciū aut op̄s subuertit q̄ iustū est ⁊ libera me dñe ⁊ pone me iuxta te **Et** cuiusuis man⁹ pugnet cōtra me. **R.** **A**pphēde arma et scutū ⁊ exurge in adiutoriū mihī. **Et.**

14. **R.** **Q**uis mihī tribuat vt i inferno p̄gas me ⁊ abscondas me dōe c̄p̄trāseat furo: tu⁹ dñe. **N**isi

tu q̄ sol⁹ es de⁹ ⁊ p̄stituas t̄ps in quo recorderis mei. **R.** **Nū**quid si iob. 10 cur dies hoīs diestui: vt queras iniqtatē meā cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. **Ni. R.**

Nocte os meū p̄forat̄ dolorib⁹ iob. 30 ⁊ qui me comedūt nō dormiūt: a multitudine eoz cōsumit̄ vestimētū meū. **Cō**parat⁹ suz luto et assimilatus sum faulle ⁊ cineri. **R.** **P**arce mihī dñe nihil enī iob. 7. sunt dies mei. **Compa. R.** **S**cio iob. 30 dñe qz morti me traditurus es vbi cōstituta est ois dom⁹ viuētium: spero in te dñe qz non ad p̄sumptionē meā emittis manū tuā ⁊ si in pfundū iferni demersus fuero: **I**nde me liberabz. **R.**

Si ascēdero in celū tu illic es: si psalm. descēdero ad infernū. **In. l. 138.**

sto. Job. Lectiōes sc̄be. l. i.

Utinā appenderētur iob. 6. p̄ctā mea quibus iras merui, ⁊ calamitas quam patior in statera. **Q**uasi arena maris hec grauior appareret vnde ⁊ v̄ba mea dolore sunt plena qz sagitte dñi in me sunt: quoz idignatio ebibit sp̄m meum ⁊ terrores dñi militant contra me. **Lec. ij.**

Nūquid rugiet onager cuz habuerit herbam? **A**ut mugiet bos cū añ presepe plenu steterit? **A**ut poterit cōedi isulsum, q̄ non est sale conditū? **A**ut potest aliquis gustare, q̄ gustatū affert mortē? **Q**ue prius tāgere nolebat aīa mea: nunc p̄ angustia cibi mei sunt. **Lectio. iij.**

Quis det vt veniat petitio mea, et q̄ expecto tribuat

mihide? Et qui cepit ipse me pterat. Soluat manum suā z succidat me: z hec mihi sit consolatio: vt affligēs me dolore non parcat, nec contradicā sermōib⁹ scti. **lc. iij.**
Que est fortitudo mea vt sustineā: aut quis finis me⁹ vt patiēter agā? Nec fortitudo lapidū fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxiliū mihi i me: necessaria quoq; mei recesserunt a me. Qui tollit ab iūmico suo mīam, timorē dñi dereliq̄t.
Hratres mei pterierunt me sicut torrēs q̄ raptim transit in conuallibus. Qui timēt puinam, irruet super eos nix. Tpe quo fuerūt dissipati peribūt, z vt incaluerūt soluentur de loco suo. **lc. vj.**
Inuolute sunt semite gressuū eoz: ābulabūt i vacuū z pibūt. Cōsiderate semitas themā, itinera saba: z expectate paulisp. Cōfusi sunt q̄ spai. Venerūt quoq; vsq; ad me, z pudore cooperti sunt. Nūc venistis, z modo vidētes plagā meam timetis. **lc. vij.**
Quāqd dixi afferte mihi, z de substātiavra dōate mihi, vel liberate me de manu hostis, et de manu robustoz eruite me? Docete me z ego tacebo: z si quid forte ignoravi, instruite me. **lec. viij.**
Quare detraxistis sermonibus veritatis, cū e vobis nullus sit qui possit arguere me? Ad increpandū tantum eloquia cōcinnatis, z in ven-

tum verba pfertis. Sup puillū irruitis, et subuertere nitimini amicū vestrum. Ne rūtāmē q̄ cepistis explete. P̄bete aurem z videte an mētiar. Respōdete obsecro absq; p̄tentione, z loquentes id quod iustū est iudicate: et non iuenietis i ligua mea iniquitatem, nec i faucibus meis stultitia personabit. **Sab. i medio septem. Ad ves. R.**
Oi tpe. **Ad mag. ā.** Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parētū meoz, neq; vindictā sumas de peccatis meis. **iiij. ā.** Mēoz esto fili qm̄ pauperē vitā gerim⁹: habebis multa bōa si timueris deū.
i. Alia. ā. Adonai dñe deus magna z mirabilisq; dedisti salutē i manu femine: exaudi p̄ces seruoꝝ tuoz, akka, **vij. Incipit liber z hysto. thobie. Lec. i.**
Tobias ex tribu z ciuitate neptalim que est i superioribus galilee supra naason, post viam que ducit ad occidentē, in sinistro habens ciuitatem sephet: cum captus esset i diebus salmanasar regis assyrioz: i captiuitate tñ posit⁹, viā p̄tatis nō deseruit: ita vt oīa que habere poterat q̄tidie p̄captiuis fr̄ib⁹ q̄ erāt ex ei⁹ gñe i-partiret. **R.** Peto dñe vt deviculo improperij huius absoluas me: aut certe desuper terrā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parētū meoz, neq; vindictaz sumas de peccatis meis quia eruis sustinētes te dñe. **R.**
 Oīa iudicia tua iusta sūt, z oēs

re sua r filio h
 ue cū oī tribu
 rent et cibus p
 custodiant aum
 ptammar' e ut d
 Bādicat del o
 uētib⁹ cōstentur
 bōcū mian sal
 uertar ad cū q̄ m
 benedicat dñm
A qm̄ m
 m tota ca
 dit illi dñs p̄ an
 salmanasar dñs
 statē q̄cūq; velle
 bertate q̄cūq; i
 set. Pergebat
 erant in capu
 ta salutis dābat
 venisset in raga
 medouū, z ex p̄
 honoratus a re
 decē talenta a
 multa turba gñi
 lū egētē vidētes
 bu ei⁹ sub orog
 illi mēozū p̄d
 Tpe est vt muer
 nūit: vas aut ali
 narrat oīa mirab
 fitentur et cūq; ab
 fecit subitū muer
P est ma
 manū h
 ge, cum regu
 nō filius ei⁹ p̄
 epulos habent
 sunt oīas p̄gē
 cogitationē suā
 eos, z dū dñs
 put poterat de
 lus. Estur m
 dū venisset cū vxo
 dū venisset cū vxo

vite tue mala et vitas, et nunc domine memento mei. Ne re. **Rec. ij.**

Quamquam esset iunior omnibus in tribu neptalim, nihil tamen puerile gessit in opere.

R. Omni tempore benedic deum pro te ab eo ut vias tuas dirigat: Et omni tempore consilia tua in ipso permaneat.

M. Memor esto fili quomodo pauperem vitam gerimus: habebis multa bona si timueris deum. Et omni. **Ec. iij.**

Denique cum irent omnes ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel: hic solus fugiebat consortia omnium, et progredebatur ad hierusalem ad templum domini, et ibi adorabat dominum.

12. Deum israel: omnia primitiua sua, et decimas suas fideliter offerens

4. ita ut in tertio anno proselitis et aduenis ministraret omnem decimationem. **R.** Memor esto fili quomodo pauperem vitam gerimus: habebis multa bona si timueris deum.

R. fiducia magna erit coram summo deo eleemosyna omnibus qui faciunt eam. habebis. **Rec. iij.**

Hec et his similia secundum legem dei puerulus observabat. Cum autem factus esset vir accepit uxorem annam ex tribu sua et genuit ex ea filium, nomen suum imponens ei. Quae ab infantia timere deum docuit et abstinere ab omni peccato.

R. Sufficiebat nobis paupertas nostra ut diuitie computarentur: nunquam fuisset pecunia ipsa pro qua misisti filium nostrum.

10. Baculum senectutis nostrae. **R.** heu me fili mi, ut quid te misimus peregrinatum in oculorum nostrorum. **Ba. Rec. v.**

Igitur dum per captiuitatem deuenisset cum uxore

re sua et filio in ciuitate ninive cum omni tribu sua et omnes ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit animam suam, et nunquam contaminatus est in escis eorum. **R.**

B. benedicite deum celi et coram omnibus uiuentibus confitemini ei. Quia fecit nobiscum misericordiam suam. **R.** Tempus est ut reuertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum. Quia. **Ec. vi.**

Aliquam memor fuit domini in toto corde suo, dedit illi dominus gratiam in conspectu salmanasar. Et dedit ei potestatem quocumque vellet ire, huius libertatem quocumque facere uoluisset. Progredebatur ergo per omnes qui erant in captiuitate, et monita salutis dabat eis. Cum autem uenisset in rages ciuitatem medorum, et ex his quibus fuerat honoratus a rege habuisset decem talenta argenti, et cum multa turba gentis sui gabelum egentem uideret qui erat ex tribu eius sub cirographo dedit illi memoratum pondus argenti.

R. Tempus est ut reuertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum. Et narrate omnia mirabilia eius. **R.** Confitemini ei coram omnibus uiuentibus quia fecit nobiscum misericordiam suam. Et. **Ec. viij.**

Post multum vero temporis mortuo salmanasar rege, cum regnaret sennacherib filius eius pro eo, et filios israel exosos haberet in conspectu suo: tobias progredebatur pro omnem cognationem suam et consolabatur eos, et diuidebat unicuique prout poterat de facultatibus suis. Esurientes alebat, nudis vestimenta prebebat, et mor-

Historia Job ij. lec.
epit ipse tum verba pferis
manum pillu irruis, et subere
hec mihi nutimmi amicu vestra
fugis me rutame q cepistis
nec coq pcedete aurem et rube
i. iij. metiar. Respodete colu
mea ut abiq pteione, et loque
me id quod iustu est iudic
fontu non inuenietis i lingua mea
mea: nec qtatem, nec i fauibus
Ecce non stultitia personabit
necessa i medio septem. Ad v. 12
ferant a Oi tpe. Ad mag. a. Seru
mico suo scaridne delicta mea
deridit. tu meoz, noq vidicta
ne. (k. i. ptis meis. iij. a. Meo
q raptim li qm pauper? vita gerim
us. Qui debis multa bda si timueris
et super i. Alia. a. Adonai dne
erit delli. gne e mirabilis q dedit
calgerit i manu femine: exaudi
k. vi. uox ruoz, alla, viij. 3
de gref. liber i histo. tobie. 2
emittas **T**obias ex tribu
erpe: i superioribus galilee
sunt q: naafon, post viam que
vrg ad ad occidentem, in simbro
a sunt. bens ciuitatem sepe
adetes captuseffet i diebus
k. viij. nasar regis assyrioz: i
mibi, t uitate m posie, via
nu ho no deseruit: ita v oia
op e: uis frub q erat ex
t ego partiret. **R.** Peto die
igno: culo improperj
vii. nas me: aut certe delo
rmo: eripiaame. Ne renu
nobis licta mea vel parcu
quere vindictaz sumas de
atum quia eruas iudic
a ven Oia iudicia tua iudic

tuis atq; occisis, sepulturā sollicitus exhibebat. **R.** Tribulationes ciuitatū audiui quas passe sunt et defecim⁹: timor et hebetudo mēt⁹ cecidit super nos et sup liberos nros: ipsi mōtes nolūt recipere fugam no-

sud. 7.
psalm. 105.
tob. 1.
4. reg. 19.
eccli. 48.
esa. 37.
1. mac. 7. et 2.
mac. 8.
2. par. 32.
4. reg. 19.
iudi. 8.
sud. 13.
psalm. 116.

strā Dñe miserere. **R.** Peccaui m⁹ ipse gessim⁹ iūqtatē fecimus in oēm iusticiā tuā. **Do. lc. viij.**
Quamq; reuers⁹ esset sēnacherib fugiēs a iudea, plagam quā circa eum deus fecerat ppter blasphemiam suam et iratus multos occideret ex filiis isrl' tōbias sepeliebat corpora eorum. **Et vbi nūciatū ē regi, iussit eum occidi, et tulit ei omnem substantiā ei⁹. Tobias vero cū filio suo et cum vxore fugiens, nud⁹ latuit, qz multi diligebāt eū. Post dies 40 quadraginta qnq; occiderūt regē filij ei⁹, et reuers⁹ est tōbias i domū suā, et oīs facultas ei⁹ restituta ē ei. **R.** Nos aliū deū nescim⁹ pter dñm, in quo spām⁹ Qui nō despiciet nos, nec amouebit salutē suā a gnē nostro. **R.** Indulgētā ei⁹ fusis lachrymis postulem⁹ et humiliem⁹ illi aias nras. **Qui. Lec. de euāge. qre in fine do. R.** Vos qui in turribus estis apite portas: dñs oēs fecit virtutē: Et victoriā dedit de iūmicis nris. **R.** Laudate dñz deū nrm q nō deseruit sperātes in se. **Et. R.** Laudate dñm deū nrm. Qui nō deseruit sperātes in se: et in me adimpleuit miaz suā quā pmisit domui isrl'. **R.** Laudate dñm oēs gētes et collauda-**

te eū oēs ppli. **Qui. R.** Dñe rex oēs in ditiōe tua cūcta sunt posita et nō est q possit resistere voluntati tue: libera nos propter nomē tuū. **R.** Exaudi orationē nram et querte luctū nrm in gaudiū. **Propt. R.** Conforta me rex scōp⁹ pncipatū tenēs: Et da sermonē rectū et bñsonātē i os meū. **R.** Dñe rex vniuerse ptāt⁹ querte pñliū eoz sup eos. **Et. Hist. to. ij. lc. Incipit lib. Judith.**
Araphaxat itaq; rex medoz subiugauerat mltas gētes ipio suo et ipse edificauit ciuitatē potētissimā quā appellauit egbathanis. **R.** Peto do. **vt. lc. ij.**
Ex lapidib⁹ quadratis et scētis fecit muros eius in altitudine cubitorū septuaginta et in latitudine cubitorum triginta. Turres 40 ei⁹ posuit i altitudine cubitorum centū: per quadrū 40 eaz latus vtrūq; vicenoz pedū spacio tendebat. Posuitq; portas ei⁹ in altitudine turrium: et gloriabat⁹ quasi potēs in potentia exercit⁹ sui et in glia quadrigarū suarū. **Lec. iij.**
Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyrioz q regnabat in ninive ciuitate magna: pugnavit ptra arphaxat et obtinuit eū in cāpo magno q appellatur ragau ptra eufratē et tygrim et hyadasan in cāpo herioch regis elichorum. **L. iij.**
Tunc exaltatū est regnum nabuchodonosor et cor eius eleuatū est. Et misit ad oēs

in cilicia et ros in expeditio
ad gen- pit ei rex cāp
cedar peditū pognam
in cāpo sagittarios tuos
ad oēs q oēm⁹ expeditio
ad oēs q ptre i mltas
trās flumen rabilū cameloz
et oēs ter exercit⁹ iustis
perueniat ad **Incipit lib. i. iudith.**
etbyopie. **l. v. R.** Exaudi
oēs misit nuncios **i. iudith.**
rex assyrio **i. iudith.**
oēs vno animo con- lege sua et in iudith
remiserunt eos **iudith.**
abie- redimat vobis iudith
indignat⁹ est **iudith.**
rex ad oēs **iudith.**
et iuravit p regni **iudith.**
suum q defende- **iudith.**
omnibus. **Lec. ij.**
tertiodecio na- **iudith.**
regis, vicefi **iudith.**
mensis pri- **iudith.**
in domo **iudith.**
ut defēde- **iudith.**
oēs maio- **iudith.**
duces et bella **iudith.**
habuit cum eis **iudith.**
consilij sui. **iudith.**
in **iudith.**
suo sud- **iudith.**
imperio. **Lec. iij.**
nabuchodo- **iudith.**
pncipē **iudith.**
dixit ei: Egredere **iudith.**
regnum occi- **iudith.**
ptra eos precipue **iudith.**
imperij meū. **iudith.**
tuis vlli re- **iudith.**
munitam **iudith.**
mibi. **Lec. iij.**
vocat **iudith.**
magistrat⁹ virtutis **iudith.**
dunerauit v-

qui habitabant in cilicia et damasco et libano: et ad gentes que sunt in carmelo et cedar et inhabitantes galileam in capo magno hesdrelon: et ad omnes que erant in samaria et trans flumen iordanem usque hierusalem et omnes terras iherosolimitice usque perueniant ad omnes terminos ethyopie. **l. v.**

Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor rex assyriorum. Qui omnes uno animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus est nabuchodonosor rex ad omnes terram illam et iuravit pro regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus. **Lec. vi.**

Anno igitur tertio decimo nabuchodonosor regis, vicesima et secunda die mensis primi factum est verbum in domo nabuchodonosor ut defenderet se. Vocavitque omnes maiores natu omnesque duces et bellatores suos, et habuit cum eis mysterium consilij sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio. **Lec. vii.**

Vocavit itaque nabuchodonosor rex, holofernem principem militie sue, et dixit ei: Egredere ad omne regnum occidentis, et contra eos precipue qui prepererunt imperium meum. Non parcat oculus tuus ulli regno, omnemque urbem munitam subiugabis mihi. **Lec. viii.**

Tunc holofernes vocavit duces et magistratus virtutis assyriorum, et dinumeravit vi-

ros in expeditione sicut precepit ei rex centum viginti milia pedum pugnatorum, et equites sagittarios duodecim milia omnemque expeditionem suam fecit preire in multitudine innumerabiliu camelorum cum his qui exercitibus sufficerent copiose.

In kal. octob. sab. primo ad ves. Be. Exaudiat dominus. **Ad mag.**

A. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis, et faciat pacem: procedat vobis salutem et redimat vos a malis. **i. Alia a.**

Exaudiat dominus orationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **vii. Alia a.** Omnia i. mac. uerunt faciem templi coronis aureis 4. et dedicauerunt altare domino, et facta est leticia magna in populo. **iii.**

Alia a. Tu domine universorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis: conserua domum istam immaculatam in eternum. **i.**

Incipit liber et historia machabeorum. Lectio prima.

Factum est postquam percutit alexander philippi rex macedonum primus regnavit in grecia: egressus de tra- cethim: darium regem persarum et medorum: constituit prelia multa, et omnes obtinuit munitiones. **Be.** Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris: procedat vobis salutem. Et redimat vos a malis. **v.** Exaudiat dominus orationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **Et. Lectio ii.**

Factum est postquam percutit alexander philippi rex macedonum primus regnavit in grecia: egressus de tra- cethim: darium regem persarum et medorum: constituit prelia multa, et omnes obtinuit munitiones. **Be.** Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris: procedat vobis salutem. Et redimat vos a malis. **v.** Exaudiat dominus orationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **Et. Lectio ii.**

Factum est postquam percutit alexander philippi rex macedonum primus regnavit in grecia: egressus de tra- cethim: darium regem persarum et medorum: constituit prelia multa, et omnes obtinuit munitiones. **Be.** Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris: procedat vobis salutem. Et redimat vos a malis. **v.** Exaudiat dominus orationes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **Et. Lectio ii.**

Historia Tobie.
te cu oes ppli. Qui
opra in dnoe tua
lita no est q possit
luntati tue: libera nos
nom tuu. Exaudi
nam: puer te luctu
dia. Prop. Confirma
scip pncipatu tenis: et
monu rectu: bñsona
Dne rex vniuerse
te pñu eoz sup eos. Et
ro. ij. l. Incipit lib.
Rphaxat itaq
Rer medoz
uerat mltas geres
ipse edificauit ciuitate
tissima qua appellatur
thanis. Peto do
Et lapidib quadrat
ctis fecit muros eius
tudine cubitoru septuag
ta et in latitudine cubito
triginta. Turres po
sunt in altitudine cubito
tu: per quadru po
vtriusq vicenoz pedu
tendebat. Posuitq
ei in altitudine turri
quadrigaru suaru.
Anno igitur duodecim
gni sui nabuchodonosor
assyrioz q regnabat in
ne ciuitate magna: p
uit ptra arphaxat et
eu in capo magno q
tur ragau ptra ciuitate
grim et byadafan in capo
rioch regis elichon
Tunc exaltatu est reg
nabuchodonosor et cu
eueuatu est. Et mlti

2. mac. 1. dñs gētū z siluit terra i cō
spectu eius. **R.** Fraudiat dñs
oratiōes v̄ras z reconciliet vo-
bis; nec vos deserat i tpe malo.
Dñs de⁹ n̄r. **R.** Adaperiat dñs
cor v̄m in lege sua z in p̄ceptis
suis; z faciat pacē. Dñs. **lc. iij.**

A z cōgregauit virtutē
exercitūū fortē nimis
z exalratum est z eleuatū cor
ei⁹; z obtinuit regiōes gen-
tium z tyrannos, z facti sunt
illi in tributū. **R.** Tua est po-
tentia, tuū regnū dñe; tu es sup
omnes gētes. Da pacem dñe in

1. par. 29. diebus n̄ris. **R.** Creator oīz de⁹
terribilis z fortis custos z mi-
sericors. Da pacem. **Lectō. iij.**

A z post hoc decidit in
lectū et cōguit qz mo-
rere⁹ z vocauit pueros suos
nobiles q̄ secū erant nutriti
a iuuentute sua, et diuisit il-
lis regnū suū cū adhuc viue-

1. mac. 4. ret. **R.** Impetū inimicoz ne ti-
muerit; mēozes estote quō salui
facti sunt patres n̄ri. Et nūc cla-
mem⁹ i celū z miserebit̄ n̄ri de⁹
n̄r. **R.** Memētote mirabiliū ei⁹ q̄
fecit pharaoni z exercitui eius
in mari rubro. Et. **Lectio. v.**

A z regnavit alexander
annis duodecim z mor-
tu⁹ est. Et obtinuerūt pueri
ei⁹ regnū vnusq̄sqz i loco suo
z iposuerūt sibi oēs diadema-
ta post mortē ei⁹; z filij eorū
post eos ānis multis; z mul-
tiplicata sunt mala i tra. **R.**

2. mac. 10. In hymnis z p̄fessionib⁹ bñdi-
cebāt dñm. Qui magna fecit in
1. mac. 4. israhel z victoriā dedit illis dñs
ōp̄s. **R.** Ornauerūt faciē tēpli co-

ronis aureis; z dedicauerunt al-
tare domino. Qui. **Lec. vi.**

A z exiit ex eis radix
peccatrix antiōch⁹ illu-
stris fili⁹ antiōchi regis q̄ fue-
rat rome obses; z regnavit i
āno cētesimo tricesimo z se-
ptimo regni grecoz. **R.** Or-
nauerūt faciē tēpli coronis au-
reis z dedicauerunt altare dño.
Et facta est leticia magna i po-
pulo. **R.** In hymnis z p̄fessionib⁹
benedicebant dñm. Et. **lc. vii.**

I n dieb⁹ illis exierūt ex
israhel filij iniq̄ z suase-
rūt multis dicentes. Eam⁹ z
disponam⁹ testamentū cum
gentib⁹ que circa nos sunt:
qz ex quo recessimus ab eis
inuenerūt nos multa mala.
Et bonus visus est sermo in
oculis eorū. Et destinauerūt
aliqui de pp̄lo z abierunt ad
regē, z dedit illis potestātē
vt facerēt iusticias gētium.
Et edificauerūt gymnasium
in h̄ierosolymis sc̄dm leges
nationū, z fecerunt sibi p̄pu-
cia, z recesserūt a testamēto
sc̄tō, z iuncti sunt nationib⁹,
z venūdati sunt vt facerent
malū. Et paratū est regnum
in cōspectu antiōchi, z cepit
regnare in terra egypti ita
vt regnaret sup duo regna.
R. Congregate sunt gentes in
multitudine vt dimicent cōtra
nos z ignoram⁹ quid agere de-
beam⁹. Dñe de⁹ ad te sunt oculi
n̄ri ne peream⁹. **R.** Tu scis que

1. mac. 3. resistere ante faciē illorū nisi tu
adiuues nos. Domine. **lc. vii.**

Et

Intrauit rex antio-
chus in egyptū in mul-
titudine graui in currib⁹ et
equitibus z co-
nauum multitudine, et
bellū aduers⁹ pro-
regem egypti. Et
ptolomeus a fa-
ntiochi z fugit, et
vulnerati multi.
postq̄
egyptū in cētesimo
trigesimo z trito anno
ad isrl z ascendit
in multitudine
intravit i sanctificatio-
nem, z accepit alta-
rē z cadelabrū lumi-
niferū z vasa eius, et
z libato-
riolas et mortariola
z coronas et
aureū qd̄ in facie
z cōminuit oīa. **R.**
simoni fratri suo:
vade libera fra-
trē galileā: ego autē z io-
sue frater me⁹ ibim⁹ in gala-
ciam. Sicut fuerit volūtas i ce-
lesti. **R.** Et nunc clamem⁹ in
causā n̄ri deus n̄r. Si
deus n̄r. **lc. vii.**
sol in clypeos aure-
os z mōtes ab eis.
gentū dissipata est.
exercit⁹ magn⁹ valde
z appropiauit iudas z
eius in plūm. Et. **R.**
regni sunt inimici n̄ri z glo-
riam n̄rā: cōtere fortita-
z dñe z disperge illos.
qz nō est ali⁹ q̄ pu-
eris nisi tu deus n̄r. **R.**
Cister.

Et intrauit rex antiochus in egyptū in multitudine graui in curribus et elephātis et equitibus et copiosa nauium multitudine, et cōstituit bellū aduersus ptolomeum regem egypti. Et veritus est ptolomeus a facie regis antiochi et fugit, et ceciderunt vulnerati multi. Et cōuertit antiochus postquā percussit egyptū in cētesimo et quadragesimo et tertio anno et ascendit ad isrl̄ et ascendit hierosolymā in multitudine graui, et intrauit in sanctificationē cū superbia, et accepit altare aureum et candelabrū luminis et vniuersa vasa eius, et mēsam ppositiōis, et libatoria et phialas et mortariola aurea et velum et coronas et ornāmētū aureū quod in facie tēpli erat et cōminuit oīa. **Be.** Dixit iudas simoni fratri suo: elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā: ego autē et ionathas frater meus ibimus in galadithi. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. **Be.** Et nunc clamemus in celū et miseremur nri deus nr̄. **Si. Lec. de euāg. q̄re in fine do.** **Be.** Refulsit sol in clypeos aureos et resplēduerūt mōtes ab eis. Et fortitudo gētū dissipata est. **Be.** Erat ei exercitus magnus valde et fortis, et appropiauit iudas et exercitus eius in plium. **Et. Be.** Cōgregati sunt inimici nri et gloriantur in virtute sua: cōtere fortitudinē illorū dñe et disperse illos. Ut cognoscāt quod nō est aliud quod pugnet pro nobis nisi tu deus nr̄. **Be.**

Lister.

Disperge illos in virtute tua, et disperse eos. **Be.** pone eos pector nri dñe. **Ut. Be.** bar. 2. **Be.** Aperi oculos tuos dñe et vide afflictionē nostrā: circūdederunt nos gētes ad puniēdū nos: sed tu dñe extende brachiū tuū. Et libera aīas nras. **Be.** Afflige opes primētes nos et cōtumeliā faciēs in nobis in superbia et custodi partē tuā. **Et. Be.** hic est frater amator et populi isrl̄. hic est qui multū orat pro populo et vniuersa sancta ciuitate hierlm̄. **Be.** Vir iste in populo suo mitissim⁹ apparuit. **hic. Histo. machabeorū sc̄de lec. Lec. i.**

In tpe illo surrexit iudas qui vocabatur machabeus cū fratre suo, et adiuuabant eū omēs fratres eius et vniuersi qui se adiunxerāt patri eius: et preliabānt prelia israel cū leticia. **Be. ii.** Et dilatauit gloriā populo suo et induit se lorica sicut gygas: et succinxit se arma bellica sua in pectus: et protegebat castra gladio suo. **Lectio. iii.** **S**ilis factus est leoni in opibus suis: et sicut catulus leonis rugiens in venatione: et persequitur est iniquos perscrutans eos, et qui conturbant populum succendit flammis. **Lectio. iiii.** **E**t repulsi sunt inimici pro timore eius: et omēs operarij inquieti turbati sunt. Et directa est salus in manu eius, et exacerbabat reges multos. **Lectio. v.** **E**t letificabat iacob in operibus suis et in sanctam memoria eius in benedictione. Et pabulauit ciuitates iuda, et perdidit impios ex eis. **Lectio. vi.** **E**t auertit irā ab isrl̄ et noīa-

A

tus ē vsq; ad nouissimū tēz congregauit pereūtes. **L. vii.**

Congregauit Apollonius gentes: et a samaria virtutē multā et magnā ad bellādū contra israel. **Lectio. viij.**

Et cognouit iudas et exiit obuiā illi: et percussit et occidit illū. Et ceciderūt vulnerati multi, et reliqui fugerūt: et accepit spolia eorū. Et gladium apollonij abstulit iudas, et erat pugnās in eo oībus diebus. **Histor. machabeorum tertie lec. Lectio. i.**

I. mac. 7.

Anno centesimo quingentesimo et primo exiit demetrius seleuci filius ab urbe roma, et ascēdit cū paucis viris in ciuitatē maritimam et regnauit illic. **Lectio. ij.**

Et factū ē vt ingressus est in domū regni patrū suorū pphendit exercitū antiochū et lisiā vt adduceret eos ad eū. Et res ei innotuit et ait: nolite mihi ostēdere faciē illoz. Et occidit eos exercitus. **lc. iij.**

Et sedit demetrius sup sedē regni sui, et venerūt ad eum viri iniqui et impij ex israel: et alchimus dux eorum qui volebat fieri sacerdos: et accusauerūt populū apud regem dicentes: Perdedit iudas et fratres eius oēs amicos tuos, et nos disperdidit de terra nra. Nūc ergo mitte virū cui credis vt eat et videat exterminū omne qd fecit nobis in regionib; regis et punit oēs amicos eius et adiutores eorum. **Lec. iij.**

Elegit rex ex amicis suis bachidē q; dñabať trans flumen magnū in regno et fidelem regis, et misit eū: et alchimū impiū cōstituit in sacerdotio, et mandauit ei facere vltionē in filios israel. **lc. v.**

Et surrexerūt et venerūt cū exercitu magno in trā iuda. Et miserūt nūcios et loquuti sunt ad iudā et ad fratres ei; verbis pacificis idolo: et nō intēderūt in sermonib; eorū. Viderunt enim quia venerant cum exercitu. **Lectio. vi.**

Conuenerūt ad alchimū et bachidē pgregatio scribarū req̄rere que iusta sunt, et primi assidei q; erāt in filijs isrl et exq̄rebāt ab eis pacē. Dixerunt em̄: Nō sacerdos de semine aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est eis vba pacifica, et iurauit illis dicens: Non inferemus vobis malū neq; amicis vestris et crediderunt ei. **Lectio. vij.**

Cōprehēdit ex eis sexaginta viros et occidit eos in vna die scdm verbū qd scriptum est: Carnes sanctorū tuorū et sanguinē ipsorū effuderunt in circuitu hierusalem, et nō erat qui sepeliret. **lc. viij.**

Incubuit timor et tremor in oēm pplm, q; dixerūt nō est eis v̄itas et iudiciū. Trāsgressi sunt em̄ p̄stitutū et iusurādū q; iurauerunt. Et mouit bachides castra ab hierlm et applicuit in bezecha. Et misit et cōprehendit multos ex eis q; a se fugerant. Et quos-

...mactauit et i pu-
...mā p̄cut. Et cōmi-
...alchimo et reliq̄t
...plum in adiuto-
...
...Historie macha:
...Incipit secūda
...machabeorū. Lectio. i.
...scrib; q; sunt p̄ egr-
...p̄u iudeis salutē di-
...res q; sunt hierosoly-
...deli et qui in regiōe iu-
...pacem bonam. **Lec. ij.**
...nat rob; de; et memi-
...retamē sui q; locutus
...bacha et isaac et iacob
...fidelium: et det vo-
...colatis eū et
...volūtatem corde
...aio volente. **lc. iij.**
...eriat cor v̄m in lege
...ceptis suis et faciat
...audiat oratiōes ve-
...recōcluet vobis, nec
...erari tpe malo. **lc. iij.**
...hic sum; orātes pro
...pate demetrio āno cē-
...teragesimonono. **lc. v.**
...iudei scripsim; vobis
...tlatiōe et impetu qui
...nuit nobis in istis an-
...q; recessit iafon a san-
...tra et a regno. Postquam
...erūt et effuderunt san-
...m innocentem. **lc. vj.**
...zum; ad dñz et exaudi
...obtulim; sacrificiū
...laguē, et accēdim; la-
...p̄posum; panes: et
...quentate dies sceno-
...mensis callen. **lc. vi.**
...centesimo octogesi-
...mo, ppls qui est hie-
...i iudea senatū:

dam e pplo mactavit z i pu-
 teū magnū precit. Et cōmi-
 sit regionē alchimo et reliq̄t
 cum eo auxilium in adiuto-
 riū ipsius. **Historie macha-
 beoz. iiii. lec. Incipit secūda
 liber machabeoz. Lectio. i.**
Hatrib⁹ q̄ sunt p̄ egyptū iudeis salutē di-
 cūt fratres q̄ sunt hierosoly-
 mis iudei z qui in regiōe iu-
 dea z pacem bonam. **Lec. ii.**
Bn̄ faciat vob⁹ de⁹ z memi-
 nerit testamēti sui q̄ locutus
 est ad abrahā z isaac z iacob
 seruoꝝ suoꝝ fideliū: z det vo-
 bis cor oib⁹ vt colatis eū et
 faciatis ei⁹ volūtatem corde
 magno z aīo volente. **Lec. iii.**
Adaperiat cor v̄m in lege
 sua z in p̄ceptis suis z faciat
 pacē. Exaudiat oratiōes ve-
 stras z recōciliē vobis, nec
 vos deserat i tpe malo. **Lec. iiii.**
Et nūc hic sum⁹ orātes p̄ vo-
 bis regnāte dmetrio āno cē-
 tesimo sexagesimonono. **Lec. v.**
Nos iudei scripsim⁹ vobis
 in tribulatiōe et impetu qui
 superuenit nobis in istis an-
 nis ex q̄ recessit iason a san-
 cta terra z a regno. Portam
 succēderūt z effuderunt san-
 guinem innocentem. **Lec. vi.**
Et orauim⁹ ad dñz z exaudi-
 ti sum⁹: z obtulim⁹ sacrificiū
 et simluginē, z accēdim⁹ lu-
 cernas z p̄posuim⁹ panes: z
 nūc frequentate dies sceno-
 pegie mensis casleu. **Lec. vii.**
Anno centesimo octogesi-
 mo octauo, ppls qui est hie-
 rosolymis z i iudea senatus-

q̄ z iudas aristobolo magi-
 stro ptolomei regis qui est
 de gñe ch̄rozū sacerdotū: et
 his qui i egypto sunt iudeis
 salutem z sanitatem. **Lec. viii.**
De magnis periculis a deo
 liberati magnifice gr̄as agi-
 mus ipsi: vtpote qui aduer-
 sum talem regem dimicau-
 mus. Ipse enim ebullire fe-
 cit de plide eos qui pugna-
 uerunt p̄tra nos z sanctā ci-
 uitatē. Nā cū i perfide esset
 dux ipse, z cum ipso immen-
 sus exercitus, cecidit in tē-
 plo nanee, p̄silio decept⁹ sa-
 cerdotis nanee. **Histor. ma-
 chabeozum. v. lec. Lectio. i.**
Igitur antiochus ho- 2. mac.
 micida et blasphemus 9.
 pessime percussus: et vt ipse
 alios tractauerat, p̄gre in
 montibus miserabili obitu
 vita functus est. **Lectio. ii.**
Transferebat autē corpus
 philippus collactaneus ei⁹
 qui metuens filium antiochi
 ad ptolomeum philometo-
 rem in egyptum abiit. **Lec. iiii.**
Machabeus aut et qui cum 2. mac.
 illo erat dño se p̄regere tem 10.
 plū quidē z ciuitatē recepit:
 aras aut quas alienigene p̄
 plateas struxerant iteq̄ de-
 lubra demolitus est. **Lec. iiii.**
Et purgato tēplo aliud al-
 tare fecerūt: z de ignitis la-
 pidib⁹ igne cōcepto obtule-
 runt sacrificia post biēniū: z
 incēsum z lucernas z panes
 propositiōis posuerūt. **Lec. v.**
Quib⁹ gestis rogabāt dñm
 prostrati i terrā ne apli⁹ ma-

lis talibus incideret: sed et si
quoniam peccassent ab ipso mitius
corriperetur et non blasphemis
ac barbaris hominibus
traderentur. **Lectio sexta.**

Qua die templum ab alieni-
genis pollutum fuerat, conti-
git eadem die purgationem
fieri, vigesima et quinta men-
sis que fuit casleu, et cum letitia
diebus octo egerunt in modum
tabernaculorum. Recordantes
quod ante modicum tempus diem
solennem tabernaculorum in
montibus et in speluncis more
bestiarum egerant. **Lec. vii.**

Propter quod virgos et ramos
virides et palmas proferebant
ei qui prospavit mundare locum
suum: et decreuerunt primum pre-
cepto et decreto vniuersae genti
iudeorum omnibus annis agere
dies istos. Et antiochi quidem
que appellatur est nobilis, vite
exitus ita se habuit. Nunc au-
tem de eupatore antiochi fi-
lio ipsius que gesta sunt narrabi-
mus breuiantes mala que in
bellis gesta sunt. **Lec. viii.**

Hic enim suscepto regno: con-
stituit super negocia regni li-
siam quedam phenicis et sirie
militie principem. Nam ptolo-
meus qui dicebatur macer iu-
sti tenax erga iudeos esse in-
stituit, et precipue propter iniq-
tatem que facta erat in eos, et
pacifice agere cum eis. Pro-
pter hoc non idem ptolomeus
accusatur ab amicis apud eu-
patorum cum frequenter prodi-
tor audiret, eo quod cyprium cre-
ditam sibi a philometore de-

seruisset, et ad antiochum nobi-
lem translatus etiam ab eo rece-
sisset, veneno vitam finiuit.

**Quoniam festis omnium sanctorum festis. v. vel
vi. eius, tunc de octo superioribus
libris. scilicet. Igitur antiochus
legatus ad vigiliis priuatis diebus
usque ad dominicam sequentem. Sab-
batum in kalendis nouembris ad vesperas. Aspi-
ce domine de sede. Ad magis. a. Tu-**

**di dominus sedentem super solium excelsum, et
plena erat omnia terra maiestate eius:
et ea que sub ipso erant replebant tem-
plum. i. Alia autem. Aspice domine quia facta
est desolata ciuitas plena diui-
tiis, sedet in tristitia domina gentium,
non est que proleat eam nisi tu domine noster. i.**

**Alia autem. Super muros tuos hierusalem
constitui custodes tota die: et tota
nocte non tacebunt laudare nomen
domini. i. Alia autem. Muro tuo in expu-**

**gnabili circumcinge nos domine, et ar-
mis tue potentie protege nos semper
domine noster. i. Alia autem. Qui celorum conti-
nes thronos et abyssos intueris
domine rex regum motes ponderas,
terram palmo percludis exaudi nos
domine in gemitibus nostris. i. Incipit
liber et historia ezechiel. Et
legitur tribus hebdomadis. Lectio. i.**

Factum est in tricesimo
anno, in quarto mense, in
quinta mensis, cum essem in me-
dio captiuorum iuxta fluum
chobar, aperti sunt celi et vidi
visiones dei. In quinta mensis,
ipse est annus quintus transmigra-
tionis regis ioachim. Factum est
verbum domini ad ezechiel filium
buzi sacerdotem in terra chaldeo-
rum secundum flumen chobar. **Be. Uidi**

Et ea que sub ipso
quatuor partes
Seraphim
cteque erat pen-
ad alce. Nam
cui cedentem
ante faciem suam
B. Muro tuo
circumcinge nos
tenue protege
ra dicit deus
Erat nos in
et da gliam no
Similitudo
Se ope facit
cies leonum a
quatuor. Facit
similitudo
cies aule delu-
tuo. Et facit
eoz. et tunc delu-
nam pueri et
na et ecce turba
dicit pueri. Et
uisceribus
tribus hebdomadis
quatuor hebdomadis
De penne
gubis et tu
compa eoz. Et
coram facie sua
erat impetans
diebant, nec
cum ibularit.
gestis sui et
non ne cetera
iusticia iusticia
deus noster
mun meli
pennis leonum.
Et
Spectus
boni et dicit
cus lipadaz
si dicitur
H

maiestate eius. Et ea q̄ sub ipso
erāt replebāt tēplū. **R.** Seraphi
stabant sup illud: sex ale vni, z
sex ale alteri. Et ea. **Lectio ij.**

A facta est sup eū ibi
man⁹ dñi. Et vidi z ec-
ce vēr⁹ turbinis veniebat ab
aquilone z nubes magna et
ignis iuoluēs z splēdor ī cir-

cuitu ei⁹. **R.** Aspice dñe dese-
de sc̄tā tua z cogita de nobis: i-
clina de⁹ meus aurē tuā z audi.
Aperi oculos tuos z vide tribula-
tionē nr̄am. **R.** Nō em̄ in iustifi-
catiōib⁹ nr̄is p̄sternim⁹ preces
ante faciē tuā, sed in miseratio-
nib⁹ tuis multas. Aperi. **lc. iiii.**

A de medio ei⁹ quasi
species electri id ē de
medio ignis. Et ex medio
eorū silitudo quatuor aīaliū.

R. Aspice dñe qz facta est deso-
lata ciuitas plēa diuitiis: sedet
ī tristitia dñā gētū. Nō est q̄ cō-
soleā eā nisi tu de⁹. **R.** Plorans
plorauī ī nocte, z lachryme ei⁹
in maxillis eius. Non. **lc. iiii.**

A hic aspectus eorū si-
militudo hoīs in eis.
Et quatuor facies vni z qua-
tuor pēne vni. Et pedes eorū
pedes recti: z plāta pedū eorū
quasi planta pedis vituli: z
scitille quasi aspect⁹ eris cā-
dētis. **R.** Super muros tuos
hierl̄m cōstitui custodes. Tota
die z nocte nō tacebūt laudare
nomē dñi. **R.** Qui reminiscimi-
ni dñi ne taceatis, z ne detis si-
lentium ei. Tota die. **Lec. v.**

A man⁹ hoīs sub pēn-
eoz in quatuor parti-
bus. Et facies z pennas per

quatuor partes habebāt, iū-
cteq̄ erāt pēne eoz alteri⁹
ad alterz. Non reuertebant̄
cū īcederent: sed vnūquodq̄
ante faciē suā gradiebatur.

R. Muro tuo ierpugnabili cir-
dāñ. **3.**
cūcinge nos dñe: z armis tue po-
tentie protege nos semp. Libe-
ra dñe de⁹ isrl̄ clamātes ad te.
R. Erue nos in mirabilib⁹ tuis
et da gl̄iam noi tuo. **Li. lc. vi.**

Similitudo autē vult⁹ eze. i.

Seoz facies hoīs et fa-
cies leonis a dextris eorum
quatuor. Facies autē bouis a
sinistris ipsorū quatuor, z fa-
cies aq̄le desup ipsorū qua-
tuor. Et facies eoz z penne
eorū extēte desup. **R.** Susti-

num⁹ pacē z nō vēit: q̄siuim⁹ bo-
na z ecce turbatio, cognouim⁹
dñe pctā nr̄a. Nō ī p̄petuū obli-
uiscar̄ nos. **R.** Peccauim⁹ cū pa-
iudith
trib⁹ nr̄is: iniuste egimus, ini-
7.
quitatē fecimus. Non. **lc. vii.** psalm.

De pēne singulorū iū 105.

gebāt z due tegebāt eze. i.

corpa eoz. Et vnūq̄dq̄ eoz
corā facie sua ābutabat, vbi
erat impetus spūs illuc gra-
diebant̄, nec reuertebant̄
cū ābularēt. **R.** Misit dñs an-
gelū suū z p̄clusit ora leonū. Et
nō me cōtaminauerūt, qz corā eo
iusticia iuēta est ī me. **R.** Misit
de⁹ mīaz suā z vītatē suā, ani-
mam meā eripuit de medio ca-
tulorū leonum. Et. **Lec. viii.**

A silitudo aīaliū et a-
spectus eoz quasi car-
bonū ardentū z quasi aspe-
ctus lapidaz. Hec erat vi-
sio discurrens ī medio ani-

malium, splendor ignis z de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant z reuertebantur in similitudinē fulguris choruscantis. Quis aspiceret animalia appuit rota vna super terrā iuxta animalia habēs quatuor facies. Et aspectus rotarū z opusearū quasi visio maris, et vna similitudo ipsarū quatuor. Et aspectus earū z opera, quasi si sit rota ī medio rote. Per quatuor ptes earū eūtesibāt: z nō reuertebantur

- dañ. 13 cū abularēt. **R.** Angusti mihi sunt vndiq;: z qđ eligā ignoro.
- dañ. 13 Meli⁹ est mihi icidere ī manus hoīz q̄ derelinq̄re legē dei mei. **V.** Si em̄ hoc egero, mors mihi est, si autē nō egero: nō effugiā man⁹ vestras. **Me. R.** Laudabilis ppl's. Quē dñs exercituū bñdixit dicēs: opus manūū mearū tu es hereditas mea israel. **V.** Bñ gēs cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹, ppl's quē elegit ī hereditatē sibi. Quē. **R.** Redemit dñs ppl's suū z liberabit eos: z veniēt z exultabūt ī mōte s̄o: z gaudebunt de bonis dñi sup frumēto, vino z oleo. Et yltra nō esuriēt. **V.** Eritq; a iaco rū quasi out⁹ irriguus. **Et. R.** A facie furoris tui de⁹ turbata est oīstra: s; z tu dñem miserere. Et ne facias psūmationē. **V.** Cōuerte nos deus salutaris n̄r, z auerte irā tuā a nobis. **Et. R.** Fluct⁹ tui sup me transiēt z ego dixi: expulsus sum ab oculis tuis. Putas videbo te plū sctū z tuuz. **V.** Abyssus vallauit me z pelagus cooperuit caput meum. Putas vi.

Lec. priuatis diebus post

fes. oīm sctōrū legant de ezechiele: nisi ipsū festū veniret fer. v. vel. vi. nā tunc legere ē de macha. vt p̄notatū est. In uita. dicat sctōm illā fer. q sequit̄ p̄dictū festū quē admodum habetur in psal. Lec. j.

Et dixit dñs ad me: fili hoīz audi quecunque loquar ad te: noli esse exasperā sicut dom⁹ israel exasperatrix est. Aperi os tuū z comede quecunque do tibi. **R. Uidi dominum. **zc. Lectio ij.****

Et vidi z ecce manus missā ad me in qua erat iuolut⁹ liber, z expandit illū corā me qui erat script⁹ itus z foris. Et scripture erant ī eo lamentationes z carmē z ve. **lc. iij.**

Et dixit ad me: fili hominīs quodcūq; iueneris comede. Comede volumen istud z vadēs loquere ad filios israel. Et aperui os meum z cibauit me volumine illo. **Lec. j.**

Et dixit dñs ad me: fili hominis venter tuus comedet z viscera tua p̄plebūf volumine isto q̄ ego do tibi. Et cōedi illō: z factū est ī ore meo sicut mel dulce. **Lec. ij.**

Et dixit ad me: Fili hoīs vade ad domū israel z loqueris verba mea ad eos. Nō eī ad ppl's p̄fundi sermōis z ignote lingue tu mitteris ad domū isrl: neq; ad ppl's multos p̄fundi sermonis z ignote lingue quorū nō possis audire sermōes, z si ad illos tu mitereris ipsi audirēt te: dom⁹ autē israel nolūt audire te qz

*ante me. Dis q̄ppe te me ad iu...
 as israel attrita fronte ricta, nō am...
 in corde, **Lectio ij.** neq; loquit̄
 te ad facie tuā valētio- tatur a ma lu
 caritas eorū, z frōtem ipseipius lau
 uentem frontib⁹ eorū, rictur, sangui
 clamantē et vt silicē de- de manu tuā
 itū. Ne timeas eos **S** i autē tu
 uentus a facie eorū, q; ille nō fuerit
 as exasperans est. **lc. j.** tate sua rna
 Et dixit dñs ad me: fili dē in unq̄tate
 hoīs omnes sermones aut aiā tuā
 que loquor ad te assu **S** i autē tu
 tate tuo et aurib⁹ tuis rīt iniquitatem.
 ut vade egredere ad trāf dicalū corū
 nomē ad filios populi q; nō annuncia
 loqueri ad eos et dices cato suo manū
Et dicit dñs deus: Si memoria ustrū
 z adiat et q̄ scāt. **lc. ij.** fecit, sanguinē
 z implet me spūs et au manu tua requ
Et me vocē motiōis **S** i autē tu
 nō bñdicitā glia dñi de no vt nō pec
 et vocē alarū aiāliū non peccaueri
 uentū alterā ad alterā: et q; annūciāti
 eorū sequētū aiālia: tuam liberāti.
 z motiōis magne. **lc. iij.** **Et** facta est lig
 quoque leuauit me mini, z dixit ad
 implet me, z abiī amar⁹ egredere ī cam
 quatione spūs mei. Ad qua rictū. Et
 enum domini erat me- fufūliā cū
 uentans me. **Lec. j.** ria diū stabit
Veni ad trāsmigra- vidi iuxta flumē
 uis ad aceruū noua- **Et** iuxta
 tegum ad eos q; habita- **R.**
 iuxta flumen c̄obar et **R.**
 illi sedebant: z māi met stant
 septem diebus merens in meos locos
 eorum. **Lectio ij.** z mib;: Ingre
 iat pertransissent septē dere ī me dñs
Et factū est i vōū dñi ad me **R.** rna fili hoīs
 filii hoīs speculato- super terracul
 medi te domū israel. **Et** rictus eorū, z non
 uentis ore meo. Si dicē- medio eorū, z*

nolūt audire me. **Dis** q̄ppe
domus israel attrita fronte
est et duro corde. **Lectio iij.**

Acce dedi faciē tuā valētio-
rem faciebus eoz, ⁊ frōtem
tuā duriorē frontib⁹ eoz.
Et adamantē et vt silicē de-
di faciē tuā. Ne timeas eos
neq; metuas a facie eoz, q̄
domus exasperans est. **lc. i.**

Et dixit dñs ad me: fili
hoīs omnes sermones
meos quos loquor ad te assu-
me i corde tuo et aurib⁹ tuis
audi: ⁊ vade i gredere ad trās
migrationē ad filios populi
tui ⁊ loqueris ad eos et dices
eis: Hec dicit dñs deus: Si
forte audiāt et q̄scāt. **lc. ij.**

Et assumpsit me spūs et au-
diui post me vocē ⁊ motiōis
magne: bñdicta glia dñi de
loco suo et vocē alaz aīaliū
p̄cutiētū alterā ad alterā: et
vocē rotaz sequētū aīalia ⁊
vocē ⁊ motiōis magne. **lc. iij.**

Spūs quoque leuauit me
⁊ assumpsit me, ⁊ abij amar⁹
i indignatione spūs mei. **Ma-**
nus enim domini erat me-
cum confortans me. **Lec. i.**

Et veni ad trās migra-
tionē ad aceruū noua-
rū frugum ad eos q̄ habita-
bant iuxta flumen chobar et
sedi vbi illi sedebant: ⁊ māsi
ibi septem diebus merens i
medio eorum. **Lectio ij.**

Qū aut pertransissent septē
dies factū est v̄bū dñi ad me
dicens: Fili hoīs speculato-
rem dedi te domui israel. Et
audies de ore meo. Si dicē-

te me ad ipium, morte mo-
rieris, nō annunciaueris ei
neq; loquut⁹ fueris vt auer-
tatur a via sua i pia et viuat:
ipse ipius i iniq̄tate sua mo-
rietur, sanguinē autem eius
de manu tua requiraz. **lc. iij.**

Si aut tu annūciaueris ipio ⁊
ille nō fuerit p̄uers⁹ ab i pie-
tate sua ⁊ via sua i pia: ipse q̄-
dē i iniq̄tate sua moriet⁹, tu
aut aīam tuaz liberasti. **lc. i.**

Sed ⁊ si conuersus iu-
stus a iusticia sua fece-
rit iniq̄tatem, ponam offen-
diculū coraz eo: ipse moriet⁹
q̄ nō annunciauisti ei. In pec-
cato suo moriet⁹ ⁊ nō erunt i
memoria iusticie eius quas
fecit, sanguinē vero eius de
manu tua requiram. **Lec. ij.**

Si aut tu annūciaueris iu-
sto vt nō peccet iustus: ⁊ ille
non peccauerit, viuēs viuet
q̄ annūciauisti ei, ⁊ tu animā
tuam liberasti. **Lectio iij.**

Et facta est sup me man⁹ do-
mini, ⁊ dixit ad me: Surgēs
egredere i campum, ⁊ ibi lo-
quar tecū. Et surgēs egres-
sus sū i cāpū. Et ecce ibi glo-
ria dñi stabat quasi glia quā
vidi iuxta flumiū chobar. **lc. i.**

Et cecidi i faciē meaz: ⁊
ingressus est spūs i me ⁊
statuit me super pedes
meos ⁊ locut⁹ est ad me ⁊ di-
xit mihi: Ingredere ⁊ inclu-
dere i medio dom⁹ tue. **lc. ij.**

Et tu fili hoīs ecce data sūt
super te vincula et ligabunt
te in eis, ⁊ non egredieris i
medio eoz, ⁊ linguā tuā ad-

A iij

eze. 3.

eze. 1.
eze. 3.

3.

eze. 3.

eze. 33.

ctōes p̄uatis diebus
ignis ⁊ de
data. Et a-
reueraban
ē fulguris
q̄ aspicerē
a ma super
aha habēs
Et aspectus
quali v̄sio
do ip̄az
et cap. 10
ota i medio
p̄tes eaz
reueraban
gub̄t mihi
ad me in qua erat iudic
ber, ⁊ expandit illū corā
qui erat script⁹ itus ⁊ i
Et scripte erant i eolam
rationes ⁊ carne ⁊ ve
Et dixit ad me: fili hoīs
quodcūq; iueneris com
Lomed volumē illud
des loquere ad filios is
Et aperui os meum
uit me volumine illo.
Et dixit dñs ad
hominis v̄ter tu
medet ⁊ viscera tua p̄p̄
volumine isto q̄ ego dō
Et cōedi illi: ⁊ factū
meo sicut mel dulce.
Et dixit ad me: fili hoīs
de ad domū israel. ⁊ lo-
verba mea ad eos. ⁊ i
p̄p̄z p̄fundi sermōis
te lingue tu mittere
mi i r̄: neq; ad p̄p̄e
tos p̄fudi sermōis
ligue quoz nō p̄p̄e
sermōes, ⁊ si ad illorū
tereris p̄p̄i audierit
aut israel nolūt audire

herescere faciā palato tuo, z eris mut⁹, nec quasi vir ob- iurgās, qz dom⁹ exasperans est. Cum autē locutus fuero tibi aperiā os tuum z dices ad eos: Hec dicit dñs deus: Qui audit audiat z q̄ quiescit quiescat, quia domus exasperans est. **Lectio iij.**

eze. 4. **E**t tu fili hoīs sume tibi late- rem, z pones eū corā te, z de- scribes ī eo ciuitatē hierl̄z z ordinabis aduersus eā obli- dionē, z edificabis munitio- nes z cōportabis aggerē, z dabis contra eā castra, z po- nes arietes in giro. **Lec. i.**

Et tu sume tibi sartagi- nem ferream z pones eā murū ferreū īter te z īter ciuitatē, z obfirmabis faciē tuā ad eā, z erit in obsidionē z circundabis eā. Signum est domui israel. **Lectio ij.**

Et tu fili hoīs dormies sup- latustuum sinistrū, z pones iniquitates domus israel su- per eo numero dierū quib⁹ dormies sup illud z assumes iniquitates eorum. **Lec. iij.**

Ego autē dedi tibi ānos iūq- tatis eoz numero trecētos z nonagīta dierū. Et portabis iniquitatē dom⁹ isrl. Et cū cō- pleueris hec dormies super latustū dextrū sc̄do, z assu- mes iūqtatē dom⁹ iuda qua- dragīta dieb⁹. Diē pro anno diē inq̄s p̄ āno dedi tibi. Et ad obsidionē hierl̄m conuer- tes faciē tuā z brachiū tuūz erit extētū, z pphetabis ad uersus eam. **Histor. ezechie**

lis secunde lec. Lectio. i.

Et factū est ī anno sex- to ī sexto mense ī quī- ta mēsis: ego sedebā ī domo mea, z senes iuda sedebant corā me: z cecidit super me ibi manus dñi dei. **Lec. ij.**

Et vidi z ecce similitudo quasi aspect⁹ ignis ab aspectu lū- boz eius, z deorsum ignis, z a lumbis eius et sursum quasi aspectus splendoris z visio electri. **Lectio tertia.**

Et emissa similitudo man⁹ ap- prehendit me in cincino ca- pit⁹ mei: z eleuauit me spūs inter terram z celum. **Lc. iij.**

Et adduxit me ī hierl̄z ī vi- siōe dei iuxta ostiū īteriusq̄ respiciebat ad aquilonē vbi erat statutū idolū zeli ad p- uocādā emulationē. Et ecce ibi gl̄ia dñi isrl̄ fm visionem quā videram ī campo. **Lc. v.**

Et dixit dñs ad me: fili ho- minis leua oculos tuos ad viā aq̄lonis. Et leuauio cōs meos ad viā aq̄lonis, z ecce ab aq̄lone porte altaris ido- lū zeli in ipso introitu. **Lc. vi.**

Et dixit dñs ad me: fili ho- minis putas ne vides tu quid isti faciūt abominatiōes ma- gnas quas domus israel fa- cit hic, vt procul recedam a sanctuario meo? **Lectio. vij.**

Et adhuc puersus videbis abominatiōes maiores. Et ītroduxit me ad ostiūz atrij z vidi: z ecce foramē vnum in pariete. Et dixit ad me: Fili hoīs fode parietem. Et cū perfodissem parietē ap-

Lec. viii.

Et dixit ad me: Ingredere domus istas quas replētēs terra cōuersi sunt ad me, z ecce appu-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

Et dixit ad me: Lette- rales fili hoīs, que se-

paruit ostium vnū. **Lec. viii.**
Et dixit ad me: Ingredere
 z vide abominationes pessimas
 quas isti faciunt hic. **Et**
 ingressus vidi, z ecce oīs si-
 militudo reptiliū z aialium
 abominatio, z vniuersa ido-
 la dom⁹ israel depicta erāt
 in pariete, ī circuitu per to-
 tum, z septuagīta viri de se-
 nioribus dom⁹ israel. **Et** ie-
 zonias filius saphā stabat in
 medio eorū stantiū añ pictu-
 ras, z vnusq̄sq̄ habebat thu-
 ribulum in manu sua, et va-
 por nebule de thure consur-
 gebat. **Lec. per hebb. Le. j.**
Et dixit ad me. Certe
 vides fili hoīs, que se-
 niores dom⁹ israel faciunt ī
 tenebris vnusq̄sq̄ ī abscondi-
 to cubilis sui. Dicunt enim,
 Non videt dñs nos, dereli-
 quit dñs terram. **Lectio ij.**
Et dixit ad me: Adhuc con-
 uers⁹ videb⁹ abominatiões
 maiores quas isti faciūt. **Et**
 itroduxit me p ostium porte
 domus dñi q̄ respiciebat ad
 aq̄lonē et ecce ibi mulieres
 sedebāt, plāgētes adonidē.
Et dixit ad me: **Lec. iij.**
 te vidisti fili homin⁹. Adhuc
 cōuersus videbis abomina-
 tiones maiores his. **Et** in-
 troduxit me in atrium do-
 mus domini interius, z ec-
 ce in ostio templi dñi iter ve-
 stibulū z altare, quasi vigin-
 tiquinq̄ viri dorſa habētes
 contra templū dñi z facies
 ad orientem z adorabant ad
 ortum solis. **Lectio. j.**

Et dixit ad me. Certe eze. 8.
 vidisti fili homin⁹. Nū-
 quid leue est hoc domui iu-
 da, vt facerent abominatio-
 nes istas quas fecerūt hic, qz
 replētes terram iniquitate,
 cōuersi sunt ad irritandum
 me, z ecce applicāt ramum
 ad nares suas. **Lectio ij.**

Et ergo z ego faciam ī furore
 nō parceret oculus meus nec
 miserebor, z cum clamaue-
 rit ad aures meas voce ma-
 gna non exaudiā eos. **Lc. iij.**

Et clamauit ī auribus meis eze. 9.
 voce magna dicens: appro-
 pinquauēnt visitationes vr-
 bis z vnusq̄sq̄ vas interfe-
 ctiōis habet ī manu sua. **Lc. j.**

Et ecce sex viri venie-
 bāt de via porte supio-
 risq̄ respicit ad aq̄lonē et
 vnus cuiusq̄ vas iteritus ī
 manu ei⁹. Vir quoq̄ vn⁹ ī me-
 dio eorū vestit⁹ lineis z atra-
 mētariū scriptoris ad renes
 ei⁹. **Et** īgressi sunt z steterūt
 iuxta altare ereum. **Lec. ij.**

Et gloria dñi israel assum-
 pta est de cherubi q̄ erat sup
 eū ad limē dom⁹, z vocauit
 vix qui idutus erat lineis z
 atramentariū scriptoris ha-
 bebat in lumbis suis. **Lc. iij.**

Et dixit dñs ad eum, transi
 per mediā ciuitatē ī medio
 hierlm z signa thau sup frō-
 tem viroz gemētū z dolen-
 tiū sup cūctis abominationi apo. 7
 b⁹ que fūt ī medio eius. **Lc. j.**

Et illis dixit audiente eze. 9.
 me. Trāsīte p ciuitatē
 sequētes eū, z percutite: nō

parcat oclis vester neq; mise
reamini: senē adoleſcētuluz
z ſiginē, paruulū z mulieres
iterficite vsque ad iternitio-
nē. Dēm aut sup quē videri
tisthau ne occidat, z a ſan-
ctuario meo icipite. *Lec. ij.*

Apeert ergo a viris ſenio-
ribus qui erant ante faciem
dom⁹. Et dixit ad eos: Con-
taminare domum, z implete
atria interfectis. *Lectio iij.*

Agrediemini, z egressi ſūt z
pcutiebāt eos q̄ erāt i ciuita-
te. Et cede cōpleta remansi
ego, ruiq; sup faciē meam, z
clamans aio: Heu heu heu
dñe de⁹: ergone dispdes oēs
reliqas isrl effundēs furore
tuum sup hierusalē? *Lec. i.*

eze. 9. **A**t dixit ad me: Iniqui-
tas dom⁹ israel z iude
magna est nimis valde, et re-
pleta est terra sanguinib⁹ et
ciuitas repleta est auerſiōe.
Dixerūt em: Dereliquit dñs
terrā, et dñs non videt. Igit̄
z meus nō parcat oclis, neq;
miserebor: viam eoz sup ca-
put eorum reddam. *Lec. ij.*

At ecce vir qui erat indut⁹
lineis qui habebat atramen-
tum in dorſo suo respondit
verbum dicens: Feci sicut
precepisti mihi. *Lectio iij.*

eze. 10. **A**t vidi, z ecce in firmamen-
to quod erat sup caput che-
rubim quasi lapis saphirus:
quasi species similitudinis
solij apparuit sup ea. *Lec. i.*

At dixit ad vir⁹ qui idu-
t⁹ erat lineis z ait: In-
gredere i medio rotaz que

sunt sub cherubim, et imple
manū tuā prunis ignis que
sunt inter cherubim, z effun-
de super ciuitatem. *Lec. ij.*

Ingressusque est i cōspectu
meo, Cherubim aut stabant
a dextris dom⁹, cū igredere
tur vir. Et nubes impleuit
atrium iterius et eleuata est
glia dñi desup cherubim ad
limē domus. Et repleta est
dom⁹ nube, et atriū repletū
est splēdore glie dñi. *Lec. iij.*

Et sonit⁹ alarū cherubi au-
diebat vsque ad atrium exte-
rius quasi vox dei oipotētis
loquētis. Lūq; pcepisset vi-
ro qui idutus erat lineis di-
cēs, sume ignē de medio ro-
taz que sunt iter cherubi: in-
gressus ille stetit iuxta rotā
z extendit cherub manū de
medio cherubi ad ignem q̄
erat iter cherubi, et sumpsit
z dedit i man⁹ eius q̄ idutus
erat lineis. *Historie eze-
chielis tertie lec. Lectio i.*

At factū est v̄bū dñi ad
me dicēs: Fili hoīs do-
m⁹ israel habitauerunt i hu-
mo sua z pollueert eam i vīs
suis z i studiis suis. *Lec. ij.*

Iuxta imūdiciā mēstruāte
facta est via eoz coram me:
et effudi idignationē meam
sup eos pro sanguine quem
fuderunt super terram et in
idolis suis polluerunt eā: et
dispersi eos i gentes z ven-
tilati sunt in terris. *Lec. iij.*

Iuxta vias eoz et ad inuen-
tiones eoz iudicaui eos et
igressi ſūt ad gētes ad quas

pollueert nomē
tum diceret de
uile est, z de ter
unt. Et pepi
polluerat do
gentib⁹ ad quas
Lectio quarta
domū israel:
dñe de⁹. Non pro
ego faciā dom⁹ is-
propter nomē meū
polluisti gentib⁹
intraſtis. *Lec. v.*
nomen meum
pollutum est iter
polluisti me-
sciant gentes q̄
exercituum
fuerō in vo-
eis. *Lectio sexta.*
de gētib⁹
vos de vniuer-
adducā i terram
sup vos aquā
mundabimini ab
vestris:
idolis vestris
vos. *Lectio vij.*
nouum: z
nouum ponam in me-
Būferā cor lapideuz
vra: et dabo vobis
meū, z spūm meuz po-
medio vestri. Et faciā vt
optimeis abuletis et
mea custodiatis et
remi. Et habitabis i
dēdu pri⁹ vestri, z
nibi populu, z ego
vni deum. *Lec. viij.*
vos et vniuersis
vestris. Et vo-
mētū z multiplica-

itroierūt. Et pollueēt nomē sanctū meū cum diceret de eis, ppls dñi iste est, z de terra ei⁹ egressi sunt. Et pepci noi meo scō q̄ polluerat domus israel i gentib⁹ ad quas ingressi sunt. **Lectio quarta.**
Idcirco dices domui israel: **H**ec dicit dñs de⁹. Non propter vos ego faciā dom⁹ israel, sed propter nomē meū sc̄tūm qđ polluistis i gentib⁹ ad aquas intrastis. **Lec. v.**
Et sc̄tificabo nomen meū magnū qđ pollutum est iter gentes quod polluistis i medio earū, vt sciant gentes qđ ego dñs ait dñs exercituum cum sc̄tificatus fuero in vobis coram eis. **Lectio sexta.**
Tollā q̄ppe vos de gētibus z cōgregabo vos de vniuersis terris z adducā i terram vestrā z effūdā sup vos aquā mūdā: et mundabimini ab oibus inquinamentis vestris: et ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. **Lectio vii.**
Et dabo vobis cor nouū: z sp̄m nouū ponam in medio v̄ri. Auferā cor lapideū de carne v̄ra: et dabo vobis cor carneū, z sp̄m meū z ponā i medio vestri. Et faciā vt i preceptis meis abuletis et iudicia mea custodiatis et operemini. Et habitabitis i terra quā dedi p̄rib⁹ vestr⁹ z eritis mihi i populū, z ego ero vobis in deum. **Lec. viii.**
Et saluabo vos ex vniuersis inquinamentis vestris. Et vocabo frumētū z multiplicabo illud, z nō iponam i vos famē. Et multiplicabo fructū ligni et germina agri vt non portetis vltra opprobriū famis i gentibus. Et recordabimini viarū vestrarū pessimarū, studiozūq; non bonoz: et displicebūt vobis iniqtates v̄re z scelera v̄ra. Nō p̄pter vos ego faciā ait dñs de⁹: notum sit vobis confundimini z erubescite sup viis vestris dom⁹ isrl. **Lec. p̄ hebdo. lc. i.**
Et factū est verbū dñi ad me dicens: Fili hominis loquere ad filios populi tui z dices ad eos: Terra cū iduxero super eam gladiū et tulerit ppls terre vix vnum de nouissimis suis, et cōstituerit eū sup se speculatore, z ille viderit gladiū veniēte sup terram, z cecinerit buccina z annūciauerit populo, audiēs aut quisq; ille est, sonitum buccine, et nō se obseruauerit, veneritq; gladius z tulerit eum, sanguis ipsi⁹ sup caput ei⁹ erit. **lc. ii.**
Sonū buccine audiuit z nō se obseruauit: sanguis eius in ipso erit. Si aut se custodierit, aiaz suā saluauit. **lc. iii.**
Quod si i speculatore viderit gladium veniēte, z non sonauerit buccina, z ppls se nō custodierit veneritq; gladius z tulerit de eis aiam: ille qui dē in iniqtate sua capt⁹ est, sanguinē aut eius de manu speculatois requirā. **Lec. i.**
Et tu fili hois speculatore dedi te domui is-

bo illud, z nō iponam i vos famē. Et multiplicabo fructū ligni et germina agri vt non portetis vltra opprobriū famis i gentibus. Et recordabimini viarū vestrarū pessimarū, studiozūq; non bonoz: et displicebūt vobis iniqtates v̄re z scelera v̄ra. Nō p̄pter vos ego faciā ait dñs de⁹: notum sit vobis confundimini z erubescite sup viis vestris dom⁹ isrl. **Lec. p̄ hebdo. lc. i.**

Et factū est verbū dñi ad me dicens: Fili hominis loquere ad filios populi tui z dices ad eos: Terra cū iduxero super eam gladiū et tulerit ppls terre vix vnum de nouissimis suis, et cōstituerit eū sup se speculatore, z ille viderit gladiū veniēte sup terram, z cecinerit buccina z annūciauerit populo, audiēs aut quisq; ille est, sonitum buccine, et nō se obseruauerit, veneritq; gladius z tulerit eum, sanguis ipsi⁹ sup caput ei⁹ erit. **lc. ii.**

Sonū buccine audiuit z nō se obseruauit: sanguis eius in ipso erit. Si aut se custodierit, aiaz suā saluauit. **lc. iii.**
Quod si i speculatore viderit gladium veniēte, z non sonauerit buccina, z ppls se nō custodierit veneritq; gladius z tulerit de eis aiam: ille qui dē in iniqtate sua capt⁹ est, sanguinē aut eius de manu speculatois requirā. **Lec. i.**

Et tu fili hois speculatore dedi te domui is-

eze. 33.

eze. 33.

eze. 33.

eze. 33.

rael. Audiēs ergo ex ore mō
fmonē, ānūciab̄ eis ex me.
Si me dicēte ad ipiū, impie
morte morier̄, nō fueris lo-
cutus vt se custodiat ipius a
via sua, ipse ipius ī iniq̄tate
sua moriet̄: sanguinem autē
ei⁹ de manu tua req̄rā. **lc. ij.**

Sinaut ānūciāte te ad im-
piū vt a viis suis p̄uertatur:
nō fuerit p̄uers⁹ a via sua: ip̄e
ī iniq̄tate sua moriet̄: porro
tu animā tuā liberasti. **lc. iij.**

Tu vero fili hominis dic ad
domuz isrl. Sic locuti estis
dicētes: Iniq̄tates nostre et
pctā nostra sup nos sunt, et
ī ipsis nos tabescimus, quō
ergo viuere poterim⁹? Dic
ad eos: **U**iuo ego dicit dñs
de⁹: Nolo mortem ipij, sed
vt p̄uertatur ipius a via sua
z uiuat. **L**ōuertimini a viis
vestris pessimis. **E**t quare
moriemini domus isrl. **lc. j.**

Tu itaq; fili hoīs, dic
ad filios ppli tui. **I**usti-
cia iusti nō liberabit eum
ī quacunque die peccauerit:
z impietas ipij non nocebit ei
ī quacūque die p̄uersus fue-
rit ab impietate sua, z iust⁹ nō
poterit viuere ī iusticia sua
ī quacūq; die peccauerit. **lc. ij.**

Etiazi si dixerō iusto q; vita
uiuet z cōsilius ī iusticia sua
fecerit iniq̄tatem, oēs iusti-
cie ei⁹ obliuioi tradent̄, z in
iniq̄tate sua quā operat⁹ est
in ipsa morietur. **Lectio iij.**

Si aut dixerō impio morte
morieris, z egerit penitentiā
a pctō suo: feceritq; iudiciū

z iusticiā, z pign⁹ restituerit
ille ipius, rapināq; reddide-
rit, ī mādatis vite ābulauit
rit nec fecerit quicq; iustus
vita uiuet z non moriet̄, oia
pctā ei⁹ que peccauit non i-
putabunt̄ ei. **I**udiciū z iusti-
ciā fecit: vita uiuet. **Lec. j.**

Et dixerūt filij populi
tui: **N**ō est equi pōde-
ris via dñi. **E**t ipsoꝝ via iu-
sta est. **L**ū ei recesserit iust⁹
a iusticia sua feceritq; iūq̄ta-
tes morietur in eis, z cū re-
cesserit ipi⁹ ab impietate sua,
feceritque iudiciū z iusti-
ciam, uiuet in eis. **Lectio ij.**

Et dicitis, nō est recta via
domini. **U**nūquemq; iuxta
vias suas iudicabo de vobis
domus israel. **Lectio tertia.**

Et factū est in duodecimo
anno ī decimo mēse ī quita
mēsis trāsmigrationis nre.
Venit ad me qui fugerat de
hierlm dicēs: **A**stata est ci-
uitas. **M**anus aut dñi facta
fuerat ad me vespere atēq;
veniret qui fugerat apuitq;
os meum donec veniret ad
me mane, z aperto ore meo
non silui amplius. **Lectio j.**

Et factū est verbū dñi
ad me dicēs: **F**ili hoīs
q; habitāt ī ruinosis his sup
humū isrl loquentes aiunt:
Un⁹ erat abrahā, z heredi-
tate possedit terrā. **N**os aut
m̄lti sum⁹, nob; data est ter-
ra ī possessionē. **I**dcirco di-
ces ad eos: **H**ec dicit dñs
deus, q; in sanguine comedi-
tis, z oculos vros leuatis ad

per bebō.

per bebō. dicens, sicut hōis
pastorū isrl. **lc. ij.**
pascēbat semetip-
sū. **lc. ij.**
greges a pastore
Lac cōcedebat
niebamini, q; d
occidebat. **lc. ij.**
non pascēbat. **lc. ij.**
fuit non pascēbat.
tū nō sanatus. **lc. ij.**
est non alligatus.
ctū est nō redactus.
ierat nō q̄sita. **lc. ij.**
rate iperabatur.
tēta. **lc. ij.**
mee eo q; non esse
facte sunt ī deu-
bestiarū agri. **lc. ij.**
Uisio danielis p
an adom. q; h ip̄e
druca p̄cedit
liber danielis. **lc. ij.**
Ancō tenui
achun regis
nabuchodonosor
lonis b̄ruis
eā. **lc. ij.**
eius iochanū regis
partē valōrū dñi
asportauit ea in
naat in domū dñi
intulit in domū dñi
sui. **lc. ij.**
Et ut rex affan-
emachonā vt an-
de filius isrl z de-
gat r̄p̄m̄oz p̄
b̄ nulla esset ma-
ros forma, et rudi-
na castos sc̄m̄
disciplina, et q;

mundicias vras et sanguine funditis, nunquid terram hereditate possidebitis? **lc.ii.**

Stetistis in gladiis vris fecistis abominaciones, et unusquisque proximum suum polluit et terram hereditate possidebitis? **Hec dices ad eos: Sic dicit dominus deus: Vivo ego qui in ruinosis habitant gladio cadet: et qui in agro est bestis tradet ad devorandum: qui autem in presidis et speluncis sunt, peste morientur. **l.iii.****

Et dabo terram in solitudinem et in desertum et deficiet superbia fortitudo eius et desolabuntur montes israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat. **Et sciens quod ego dominus cum dederam terram eorum desolatam et desertam propter universas abominaciones suas quas operati sunt. **lc. j.****

Et tu fili hominis: filii populi tui qui loquuntur de te iuxta muros et in ostiis domorum et dicunt unum ad alterum vir ad proximum suum loquentes: **Venite et audiamus quod sit sermo egrediens a domino. et veniunt ad te quasi si ingrediant populi. **l.ii.****

Et sedent coram te populi mei et audiunt sermones tuos et non faciunt eos, quia in cardiacum oris sui vertunt illos. **Et avaricia sua sequitur cor eorum: et es eis quasi cithara et organum quod suavis dulcior sono canis. **Et audiunt verba tua et non faciunt ea, et cum venerit quod predictum est, ecce enim venit tunc sciens quod propheta fuerit inter eos. **l.iii.******

Et factum est verbum domini ad me

dicens, fili hominis propheta de ier. 23. pastoribus israel propheta et dices pastoribus. **Hec dicit dominus deus. **Ue pastoribus israel qui pascebant semetipsos. **Nonne greges a pastoribus pascuntur? **Lac comedebat, et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis, gregem autem meum non pascebatis. **Quod infirmum fuit non consolidastis, et quod egrotum non sanastis. **Quod fractum est non alligastis et quod abiectum est non reduxistis et quod perierat non quaesistis, sed cum austeritate imperabatis eis et cum potentia. **Et disperse sunt oves mee eo quod non esset pastor, et facte sunt in devorationem omnes bestiarum agri et disperse sunt.**************

Histo. danielis prima dominica ante adventum. quod si impedita fuerit dominica precedete. **Incipit liber danielis. **Lectio prima.****

Anno tertio regni ioachim regis iuda venit nabuchodonosor rex babilonis hierusalem et obsedit eam. **Et tradidit dominus in manus eius ioachim regem iude et partem vasorum domus dei. **Et asportavit ea in terram sennaar in domum dei sui: et vasa intulit in domum thesauri dei sui. **Uidi dominum. **Le.ii.********

Et ait rex affaniam propositum eunuchorum ut introduceret de filiis israel et de semine regia et tyrannorum pueros in quibus nulla esset macula: decoros forma, eruditos omni sapientia, cautos scientia, et doctos disciplina, et qui possent stare

et oratio et iusticia, et pignus...
ille ipius, rapinam...
rit, i mandatis vite...
rit nec fecerit quicquam...
vita vivet et non morietur...
perit que peccant...
putabunt ei. **Judicium...**
cia fecit: vita vivet. **Le...**
Et dixerunt filii populi...
tui: **Non est equum...**
ris via domini. **Et ipsorum...**
sta est. **Lucei recesserit...**
a iusticia sua fecerunt...
tes movetur in eis, et...
cesserunt ipsi ab ipietate...
feceruntque iudicium...
ciam, vivet in eis. **Le...**
Et dicitis, non est recta...
domini. **Unquam...**
vias suas iudicabo de...
domus israel. **Lectio...**
Et factum est in duodecimo...
anno i decimo mese i...
mensis transmigrationis...
33. **U**enit ad me qui fugerat...
hierusalem dicens: **Uastata...**
uitas. **Et dicit dominus...**
fuerat ad me vespere...
veniret qui fugerat...
os meum donec veniret...
me mane, et aperto ore...
non silui amplius. **Le...**
Et factum est verbum...
ad me dicens: **Filius...**
qui habitavit in ruinosis...
humum israel loquentes...
Anus erat abraham, et bene...
tate possedit terram. **Et...**
mili sumus, nobis data est...
ra i possessione. **Et...**
ces ad eos: **Hec dicit...**
deus, qui in sanguine...

in palatio regis ut doceret eos
 litteras et linguam chaldeorum. **l. iij.**
Et constituit eis rex anania
 pro singulis diebus de cibis suis
 et de vino unde bibebat ipse,
 ut enutriti tribus annis postea
 starent in conspectu regis. **l. iij.**
Huerunt ergo inter eos de filiis
 iuda, daniel, ananias, misael
 azarias. Et imposuit eis pro-
 positus eunuchorum nomina, da-
 nieli balthasar, ananie sy-
 drach, misaeli misach, et aza-
 rie abdenago. **Lectio. v.**
Proposuit autem daniel in
 corde suo, ne pollueretur de
 mensa regis neque de vino po-
 tuseius, et rogavit eunuchorum
 prepositum ne contaminarentur.
 Dedit autem deus danieli gratiam
 et misericordiam in conspectu
 principis eunuchorum. **l. vi.**
Ait princeps eunuchorum
 ad danielum: Timeo ego dominum
 meum regem qui constituit vobis
 cibum et potum: qui si viderit
 vultus vestros macilentiores
 pro ceteris adolescentibus
 coevis vestris, condemnabitur
 caput meum regi. **l. vij.**
Et dixit daniel ad malasar
 quem constituerat princeps eu-
 nuchorum super danielum ana-
 niam misael et azariam. Tenta-
 nos obsecro suos tuos die-
 bus decem, et detur nobis le-
 gumina ad vescendum et aqua
 ab bibendum et contemplantur
 vultus nostros, et vultus puerorum
 qui vescuntur cibo regio, sicut
 videris facies cum suis tuis.
 Qui audito sermone huiusmodi
 tentavit eos diebus decem. **l. viij.**

Post dies autem decem, appa-
 ruerunt vultus eorum meliores
 et corpulentiores pro omnibus pue-
 ris qui vescerantur cibo regio.
 Porro malasar tollebat cibaria
 et vinum potus eorum, dabatque
 eis legumina. Pueris autem
 his dedit deus scientiam et
 disciplinam in omni libro et sapientiam,
 danieli autem intelligentiam
 omnium visionum et somniorum.
Lectioes per hebdomadam. l. i.
Anno primo balthasar
 regis babilonis daniel
 somnium vidit. Visio autem capitis
 eius in cubili suo: et somnium scri-
 bentes brevi sermone prophetavit:
 summatusque per triginta ait:
 Videbam in visione mea nocte,
 et ecce quatuor venti celi pugnabant
 in mari magno, et quatuor be-
 stie grades ascendebant de
 mari diverse inter se. **l. ij.**
Prima bestia quasi leena
 et alas habebat aquile: aspiciebam
 donec euulsetur ale eius, et subleuata
 est de terra et super pedes quasi
 hominis stetit et cor eius datum
 est ei. **l. iij.**
Et ecce bestia alia sicut
 visio in parte stetit et tres ordines
 erant in ore eius et in dentibus
 eius principes tres, et sic dicebant
 ei: Surge et comede carnes plurimas.
Lectio. i.
Post hec aspiciebam et ecce
 alia quasi pardus et alas habebat
 quasi avis quatuor super se, et
 quatuor capita erant in bestia
 et potestas data erat ei. **Lectio. ij.**
Et post hec aspiciebam in
 visione noctis, et ecce bestia
 quarta terribilis atque mira-

antiqua dicitur quod
 conspecta est circa
 dedit ei potestatem
 regnum: et cum pro-
 ligue ipsi fuerit. Pro-
 ptas eterna que non
 gnus est quod non
 horruit spiritus me-
 niel terris sum
 siones capitis mei
 runt me. Accersit
 assistentibus: et veni-
 ab eo de cubili
 mibi interpretati-
 monum et docuit
In anno primo
 babilonis daniel
 somnium vidit
 visio autem capitis
 eius in cubili suo
 somnium scribentes
 brevi sermone
 prophetavit: sum-
 matusque per
 triginta ait: Vide-
 bam in visione
 mea nocte, et ecce
 quatuor venti
 celi pugnabant
 in mari magno,
 et quatuor be-
 stie grades
 ascendebant de
 mari diverse
 inter se. **l. ij.**
Prima bestia
 quasi leena et
 alas habebat
 aquile: aspicie-
 bam donec
 euulsetur ale
 eius, et subleu-
 ata est de terra
 et super pedes
 quasi hominis
 stetit et cor
 eius datum est
 ei. **l. iij.**
Et ecce bestia
 alia sicut visio
 in parte stetit
 et tres ordines
 erant in ore
 eius et in denti-
 bus eius prin-
 cipes tres, et
 sic dicebant
 ei: Surge et
 comede carnes
 plurimas. **Lectio. i.**
Post hec
 aspiciebam et
 ecce alia quasi
 pardus et alas
 habebat quasi
 avis quatuor
 super se, et
 quatuor capita
 erant in bestia
 et potestas
 data erat ei. **Lectio. ij.**
Et post hec
 aspiciebam in
 visione noctis,
 et ecce bestia
 quarta terribilis
 atque mira-

bilis nimis et fortis. **Ec. iij.**
Dentes ferreos habebat
magnos comedēs atq; com-
minuens, et reliqua pedibus
suis conculcans. **Lectio. i.**

Dissimilis aut erat ce-
teris bestiis quas vi-
deram ante eam, et habebat
cornua decem. **Lectio. ij.**

Coniderabam, et ecce cor-
nu aliud paruulum ortū est
de medio eorū, et tria de cor-
nib; primis euulsa sunt a fa-
cie eius. Et ecce oculi quasi
oculi hoīs erāt in cornu isto
et os loquens ingentia. **Ec. iij.**

Aspiciebam donec throni
positi sunt et antiquus die-
rum sedit. **Lectio prima.**

Uestimētū eius q̄si nix
cādidū et capilli capi-
tis ei; quasi lana mūda. **Ec. iij.**

Thronus eius flāme ignis,
rete ei; ignis accensus: flu-
uius igne; rapidusq; egre-
diebatur a facie eius. **Ec. iij.**

Milia milium ministrabant
ei, et decies centena milia as-
sistebant ei. Iudiciuz sedit,
et libri aperti sunt. **Lect. i.**

Aspiciebā ppter vocē
fmonū grādium quos
cornu illud loquebatur. Et
vidi qm̄ interfecta erat be-
stia et perisset corpuseius, et
traditū esset ad cōburendū
igni: aliaz quoq; bestiaz ab-
lata esset potestas, et tēpora
uite constituta essent eis vs-
que ad tēpus et tēpus. **Ec. iij.**

Aspiciebā ego in visiōe no-
ctis: et ecce in nubib; celi q̄si
fil; hoīs veniebat et vsq; ad

antiquū dierū puenit. Et in
cōspectu ei; obtulerūt eū: et
dedit ei potestatē et honorē et
regnum: et oīs ppl̄s tribus et luce. i.
ligue ipi fuit. Potestas ei; mic. 4.
ptās etna q̄ nō auferet, et re- dan. 3.
gnū ei; q̄ nō corrūpet. **Ec. iij. 4.**

Horruit spūs meus: ego da-
niel territ; sum nimis, et vi-
siōes capitis mei pturbaue-
rūt me. Accessi ad vnum de
assistentib; et veritatē q̄rebā
ab eo de oībus his, qui dixit
mihi interpretationem ser-
monum et docuit me. **Ec. iij.**

In anno primo darij fi- dan. 9.
lij assueri de semie me ier. 25.
doz qui impauit sup regnū 29.

chaldeorū: Anno vno regni
eius ego daniel itelleri in li-
bris numerū annoz de quo
factus est sermo dñi ad hie-
remiā prophetā vt cōplerē-
tur desolatiōis hierusalem
septuaginta anni. **Lectio. ij.**

Et posui faciē meam ad do-
minū deū meū rogare et de-
precari in ieiuniis sacco et ci-
nere, et orauī dominū deum et
pfessus sum et dixi: **Obsecro 2. esd. i.**
dñe de; magne et terribilis,
custodiēs pactū et mīam di-
ligētib; te et custodiētib; mā-
data tua: **Peccauim; iniqui bar. i.**
tatē fecim;, impie egim;, et
recessimus et declinauim; a
mādat; tuis ac iudiciis. **Ec. iij.**

Non obediim; seruis tuis
prophetis qui locuti sunt in
noīe tuo, regibus nr̄is, prin-
cipibus nr̄is, patrib; nr̄is,
oīq; populo terre. **Tibi dñe**
iusticia, nobis aut; pfusio fa-

clei, sicut est hodie viro iuda
et habitatoribus hierlm et
oī israel, his qui prope sunt,
z his qui procul in vniuersis
terris ad quas eiecisti eos
propter iniquitates eorū in
quib⁹ peccauerūt in te dñe.

Danielis lectiōes sc̄be. lc. i.

dan. 5.

Balthasar rex fecit grā
de conuiuū optimati-
buis suis mille: z vnusquisq̄
sc̄dm suā bibebat etatē. *lc. ii.*

Precepit ergo iā temulēt⁹
vt afferrent vasa aurea z ar-
gētea que asportauerat na-
buchodonosor pater eius de
templo quod fuit in hierusa-
lem: vt biberent in eis rex et
optimates eius, vxoresq̄ e-
ius z concubine eius. *lc. iii.*

Tunc allata sunt vasa au-
rea z argentea que asporta-
uerat de tēplo qđ fuerat in
hierl̄z: z biberūt in eis rex z
optimates ei⁹, vxoresq̄ eius
z concubine eius. *lc. iii.*

Bibebant vinū z laudabant
deos suos aureos et argen-
teos, ereos, et ferreos, li-
gneos z lapideos. *lc. v.*

In eadē hora apparuerunt
digiti quasi man⁹ hoīs scri-
bentis cōtra candelabrū in
superficie parietis aule re-
gie, z rex aspiciebat articu-
los manus scribentis. *lc. vi.*

Tūc regis facies commuta-
ta est et cogitatiōes eius p-
turbabāt eū: z ppages renū
eius soluebant z genua eius
ad seiuicē collidebant. *lc. vii.*

Et clamauit rex fortiter vt
introducerēt magos chalde-

os z aruspices: z proloquēs
rex ait sapiētib⁹ babylonis:
Quicumq̄ legerit scripturā
hāc z iterptationē ei⁹ mani-
festā mihi fecerit: purpura
vestietur z torquem auream
habebit in collo, z tertius in
regno meo erit. *lc. viii.*

Tūc ingressi oēs sapientes
regis nō potuerūt nec scri-
pturā legere nec iterptata-
tionē eius indicare regi. **U**n-
rex balthasar satis p̄turba-
tus est, z vult⁹ illius imuta-
tus est. Sed et optimates
eius conturbabantur. *lc. ix.*

per hebdomadam. lc. i.

Dobis p̄fusio faciei re-
gib⁹ nr̄is, principibus
nr̄is z p̄rib⁹ nr̄is q̄ peccaue-
runt. **T**ibi autē dño deo nr̄o
mīa z ppitiatio qz recessim⁹
a te z nō audiim⁹ vocē dñi
dei nr̄i vt ābularem⁹ in lege
eius quā posuit nobis p̄ser-
uos suos prophetas. *lc. ii.*

Et oīs isrl̄ p̄uaricati sunt le-
gē tuā, z declinauerūt ne au-
dirēt vocē tuā, z stillauit sup
nos maledictio z detestatio
q̄ scripta est ī libro moysi fui
dei qz peccauimus ei. *lc. iii.*

Et statuit smones suos q̄s
locutus est sup nos z super
principes nostros q̄ iudica-
uerunt nos: vt supinduceret
in nos malū magnum quale
nunq̄ fuit sub oī celo, sc̄dm
qđ factū est in hierlm, sicut
scriptū est ī lege moysi. *lc. i.*

O dñe malū hoc venit
sup nos, z non rogauim⁹
faciē tuā dñe de⁹ noster:
vt reuer-

per hebdo.

temur ab iniquitati
meas in p̄po-
mōte sc̄ro de-
cogitaremus ve
quēte me i
vir gabriel, q
visione a p̄m
lans, terig
ci respertu
locutus est m
Dicitur dan
sum vt docer
res. Ad erud
egressus est le
veni vt
desyderium
Tu autē ali
et itellige vili
gita hebdoma
te sunt super p
per vide sc̄m
mes p̄uaricati
piat p̄m: z de
adducat vultu
z impleat vultu
vngat sc̄m
Sicut ergo
ad erud
iter edificet h
r̄m ducit heb
p̄tē z hebdoma
duc erunt, z tur
bitur plures: m
sua tempore.
Et post hebdo
gintaduas occu
nō erit ei⁹ pp̄s
turus est. Et ca
curia dissipat
tuz v̄turo, et
fuit, z post fin
tata desolatio.
Confirmat autē
tis hebdomada
māto hebdoma
Lifer.

vt reuerteremur ab iniq̄tati
bus n̄ris, ⁊ cogitarem⁹ ve
ritatem tuam. Et vigilauit
dñs super maliciã, et addu-
xit eam super nos. **Lectō. ii.**

Iustus dñs de⁹ n̄r in oĩbus
opibus suis q̄ fecit. Non em̄
audiuimus vocē ei⁹. Et nũc
dñe deus n̄r, q̄ eduxisti ppl̄s
tuũ de terra egypti in manu
forti, et fecisti tibi nomen se-
cundũ diē hãc, peccauimus
iniquitatem fecimus dñe in
omnē iusticiam tuam. **lc. iij.**

Auertat̄ obsecro ira tua et
furoz tuus a ciuitate tua hie
rusalē ⁊ a mōte tuo, propter
pctã em̄ n̄ra ⁊ iniq̄tates pa-
trũ n̄roz hierl̄m et ppl̄s tu⁹
in opprobriũ sunt omnib⁹ p̄
circuitum nostrum. **Lectō. i.**

Nunc ḡ exaudi deus n̄r
orōnē f̄ui tui ⁊ preces
ei⁹, ⁊ oñde faciē tuã sup san-
ctuariũ tuũ q̄ defũ est. **lc. iij.**

Propt̄ temetip̄s inclina de⁹
me⁹ aurē tuã ⁊ audi, a pi ocu-
los tuos ⁊ vide desolationē
n̄ram et ciuitatē sup quã in-
uocatũ est nomen tuũ. **lc. iij.**

Neq̄ em̄ in iustificationib⁹
n̄ris prosternimus p̄ces ãte
faciē tuã, sed in miserationi-
bus tuis multis. Exaudi do-
mine, placare dñe, attēde et
fac. Ne morer̄ p̄pter temet
ipsum de⁹ meus, quia nomē
tuũ inuocatũ est super ciui-
tatem et sup ppl̄m tuũ. **lc. i.**

Quamq̄ adhuc loque-
rer ⁊ orarē ⁊ cōfiterer
pctã mea ⁊ pctã populi mei
israel, vt prosternerē preces

Lister.

meas in p̄spectu dei mei pro
mōte sc̄to dei mei adhuc lo-
quēte me i oratiōe mea ecce
vir gabriel, quem viderã in
visione a principio, cito vo-
lans, tetigit me i tpe sacrifi-
cij vespertini et docuit me ⁊
locutus est mihi. **Lectio. ii.**

Dixitq̄ daniel nũc egress⁹
sum vt docerē te ⁊ intellige-
res. Ab exordio precũ tuaz
egressus est sermo. Ego aut̄
veni vt indicarē tibi qz vir
desyderiorum es. **Lectō. iij.**

Tu aut̄ aiaduerte sermonē
et itellige visionē. Septua-
gita hebdomades abbrevia 24.
te sunt super ppl̄m tuũ ⁊ su-
per urbē sc̄tã tuã, vt p̄sum-
me⁹ preuaricatioz finē acci-
piat pctm̄ ⁊ deleat̄ iniq̄tas ⁊
adducat̄ iusticia sempit̄na,
⁊ impleat̄ visio ⁊ p̄phetia, ⁊
vnguat̄ sc̄tus sc̄toz. **Lect. i.**

Sito ergo aiaduerte
ab exitu sermonis, vt
itez edifice⁹ hierl̄m vsq̄ ad
x̄pm ducē, hebdomades se-
ptē ⁊ hebdomades sexagita
due erunt, ⁊ rursus edifica-
bitur platea ⁊ muri in angu-
stia temporum. **Lectio. iij.**

Et post hebdomades sexa-
gintaduas occidet̄ ch̄rist⁹, ⁊
nō erit ei⁹ ppl̄s qui eũ nega-
turus est. Et ciuitatē ⁊ san-
ctuariũ dissipabit ppl̄s cum
duce v̄turo, et finis ei⁹ va-
stitas, ⁊ post finem belli sta-
tuta desolatio. **Lectio. iij.**

Confirmabit aut̄ pactũ mul-
tis hebdomada vna ⁊ in di-
midio hebdomadis deficiet

B

Lectioes
viro iuda os ⁊ aruspices: ⁊ p̄p̄t
hierl̄m et ter ait sapiētib⁹
nope sunt, Quicunq̄ legerit
veneris hãc īterptationē ei⁹
sc̄cũ eos festã mihi fecerit: p̄p̄t
tes eorũ in vestietur ⁊ torquem
in te dñe. habebit in collo, ⁊ ter-
tius in regno meo erit. **Lectio. ii.**
fecit grã Tũc ingressi oēs sapiē-
tiamati: regis nō potuerit nec
vniquisq̄ pturã legere nec īter-
etate. **Lij.** tionē eius indicare regi-
a temulēt̄ rex balthasar satis p̄-
aurea ⁊ ar- tus est, ⁊ vult⁹ illius
tauerat na- tus est. Sed et opti-
ter eius de eius conturbabantur.
in hierusa- **per hebdomadam.**
eis ter et **N**obis p̄fuso facie
vnoz ei⁹ e- **D**ig⁹ n̄ris, p̄ncip-
as. **lc. iij.** n̄ris ⁊ p̄rb⁹ n̄ris q̄ p̄-
t vasa au- runt. Tibi aut̄ dno de-
e alpouta: mia ⁊ p̄p̄tatio qz res-
fuerat in a te ⁊ nō audiuim⁹
eis ter ⁊ dei n̄ri vt abularem⁹
eius quã posuit nobis
uos suos p̄phetas
dabant **E**t ois isrl̄ p̄uaricati-
t argen- gē tuã, ⁊ declinauerit
reos, li- dirēt vocē tuã, ⁊ filli
Lectio. v. nos maledictioz det̄
aruerunt q̄ scripta est i libro
ois scri- dei qz peccauimus ei⁹
labrũ in **E**t statuit s̄mones
aule re- locutus est sup nos
articu- p̄ncipes nostros q̄
s. **lc. vi.** uerunt nos: vt sup̄
emmuta in nos malũ magnum
eius p- nung⁹ fuit sub oi
es renũ qd̄ factũ est in hierl̄m
na eius scriptũ est i legem
f. **Lvij.** **O** dñe malũ
nter vt sup nos, ⁊ nō
phalde- m⁹ faciē tuã dñe

matt. 24.

hostia et sacrificium. Et erit in templo abominatio desolationis et vsq; ad consummationem et finem perseuerabit desolatio. **Lectio. j.**

dan. 10

Anno tertio regni cyri regis persarū verbū reuelatū est danieli cognomēto balthasar, et hū vey et fortitudo magna itellexitq; sermonem. Intelligētia em̄ est opus in visione. **Lectio. ij.**

In diebus illis: ego daniel lugebā trium hebdomaday dieb; panē desiderabilē nō cōedi, et caro et vinū nō itroierūt in os meū. Sed neq; unguēto unct; sudonecplerēt triū hebdomaday dies. **L. iij.**

Die autem vicelima et quarta mensis primi eram iuxta fluuiū magnū qui est tigris, et leuavi oculos meos et vidi. Et ecce vir vnus vestit; lineis et renes eius accincti auro obrizo, et corpus ei; q̄si chrisolit; et facies eius velut species fulguris, et oculi eius vt lāpas ardens, et brachia ei; et q̄ deorsum vsq; ad pedes q̄si spēs eris cadēt; et vox fm̄ois ei; vt vox militudis. **Wo. iij. post pēte. f. lu.**

luc. 14

In illo tpe. Dix. ies. dis. f. similitudinē hanc. Hō q̄ dā fecit cenā magnā et vocauit multos. Et rel. **ome. lc. eiusdē bñi greg. pa. Lectio. ix.**

in cap. luc. 14.

Quis iste homo est, nisi ille de quo p̄phetam dicit; et hō est, et q̄s cognouit eū? Qui fecit cenā magnā q̄ satietatē nob; dulcedis in-

terne p̄parauit. Qui vocauit multos, sed pauci veniūt, qz nōnūq; ipsi q̄ ei p̄ fidē subiecti sunt, et nō ei; cōuiuio male viuēdo cōtradiciunt. **lc. x.**

Misit autē seruū suū hora cene dicere iuitat; vt venrēt. Quid hora cene nisi finis est mūdi? In q̄ nimix nos sum; sicut iādudū paul; testat; dicens: nos sum; in q̄s fines seculoz duenerūt. Si ḡ hora iā cene ē cū vocamur, tāto min; nos debem; excusare a p̄uio dei q̄to iā p̄p̄quasse cernim; finē sc̄li. Quo em̄ p̄sasmus, qz nihil est q̄ restat: eo debemus p̄timescere ne tps gr̄e, q̄ p̄sto est pereat. **lc. xj.**

Idcirco autē hoc p̄uuiū dei non p̄randiū sed cena vocatur, quia post p̄randium cena restat, post cenā nō cōuiuū nullū restat. Et qz etnū dei p̄uuiū nob; i extremo p̄parabit; rectū fuit vt hoc nō p̄randiū sz cena vocaret. **L. xij.**

Sed quis p̄ hunc seruū q̄ a patrefamilias ad inuitandū mittit, nisi predicatorū ordo designat; De quo vcz ordine, q̄uis adhuc idigni existimus, q̄uis pctōz nr̄oz ponderib; grauamur, et nos tñ in istis diebus sumus. Et cū de edificatione vestra vobis aliqd loquor, hoc est qd̄ ago. Seru; enim sum summi patrifamilias. **Scdm Lucā.**

In il. tpe. Dix. ies. dis. f. similitudinē hanc. Hō q̄ dā fecit cenā magnā et vocauit multos. Et misit seruū ap,

post pentecosten. hora cene dicere inuitatis vt venrēt qz iā parata et ceperūt simul ecculare. Primus dixit villam emi et necesse habere et videre illā. Rō: habe me excusatū. Et dixit: Juga boum emi et eo p̄bare illa. Rōgo habe me excusatū. Et alii: vrorē duri et ideo non venire. Et reuersus nunciavit hęc dño suo: Et cito i plateas civitatis: et paupes et debiles, cecos et claudos producat. Et ait fu;: Dñe dicit; ipasti, et adhuc loc; ait dñs suo: Et in vides et pelle itrare vt dom; mea. Dico autē qz nemo viroz illorū vocati sunt gustabit cenā. Amē. Te decet. **coll.** Sancti nois tui dñe timorē pariter et amorē nos h̄re p̄petuū, qz nūq; gubernatione destituis in soliditate tue dilectionis. **Ad hñ. an.** p̄ fecit cenā magnā, et vocauit multos: et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venrēt qz iā parata sunt, et cito in plateas et viros civitatis et paupes ac debiles et claudos et pelle impleatur dom; mea. **Luc. 14. Scdm Lucā.** **A. l. t.** Accessit ad ierum publicani et pctōres vt audirēt illum. Et rel.

suum hora cene dicere inui-
tatis vt veniret qz iā parata
sunt omnia: et ceperūt simul
oēs excusare. Primus dixit
illi: villam emi z necesse ha-
beo exire et videre illā. Ro-
go te habe me excusatū. Et
alter dixit: Yuga boum emi
quiqz, z eo pbare illa. Rogo
te habe me excusatū. Et ali⁹
dixit: vxorē duxi et ideo non
possum venire. Et reuersus
seru⁹ nunciauit hec dño suo:
tunc irat⁹ paterfamilias dixit
seruo suo: Exi cito i plateas
et vicos ciuitatis: z paupes
ac debiles, cecos et claudos
itroduc huc. Et ait seru⁹: Dñe
factū ē vt ipasti, z adhuc loc⁹
est. Et ait dñs suo: Exi in vi-
as z sepes z p pelle itrare vt
impleat dom⁹ mea. Dico autē
vobis q nemo virozū illorū
qui vocati sunt gustabit ce-
nā meā. Amē. Te decet. **coll.**

Sancti nois tui dñe ti-
more pariter z amore
fac nos hñe ppetuū, qz nūqz
tua gubernatione destituis
qs in soliditate tue dilectio-
nis istituis. **p. Ad bñ. an.** hō
quidā fecit cenā magnā, z voca-
uit multos: z misit seruū suū ho-
ra cene dicere inuitatis vt veni-
ret qz oia parata sunt, **al. iij. ad**
mō. ā. Exi cito in plateas z vi-
cos ciuitatis z paupes ac debi-
les cecos z claudos p pelle intra-
re vt impleatur dom⁹ mea, **al. j.**

Dñica. iij. Scdm Lucā.
Il. t. Accesserūt ad ie-
sum publicani et pctō-
res vt audiret illum. Et rel.

Orme. l. eius. b. greg. pa. l. ix.

Adistis nāqz i lectiōe in cap
euāgelica frēs mei, qz luc. 15
pctōres z publicani accesserūt
ad redēptorē nostrum,
et nō solū ad colloquēdum,
sed etiā ad cōuescēdum re-
cepti sunt. Quod videntes
pharisei dedignati sunt. Ex
qua re colligite, qz vera iu-
sticia cōpassionē habet, falsa
iusticia dedignationē, quam-
uis et iusti soleant recte pec-
catoribus dedignari. **lc. x.**

Sed aliud est qd agit typo
supbie, aliud qd zelo disci-
pline. Dedignat etem, sz nō
dedignates desperāt, sed nō
desperates psecutionē pmo-
uet sz amētes. Qz et si foris
increpationes p disciplinā
exaggerāt intus tñ dulcedi-
nē p charitatem seruāt. **l. xi.**

Preponūt sibi in animo ip-
sos plerūqz quos corrigunt,
meliores existimāt eos qz
qs iudicāt. Qd videlz agen-
tes et p disciplinā subditos,
et per humilitatē custodiūt
semetipsos. At ptra hi q de
falsa iusticia supbire solent,
cecos qsqz despiciunt, nulla
infirmantib⁹ mīa cōdescen-
dūt: z quo se pctōres esse nō
credunt, eo deteri⁹ pctōres
fiūt. De quoz nūero phari-
sei pfecto extiterāt q diudi-
cantes dñm q pctōres susci-
peret arēti corde ipm fontē
mie reprehendebant. **lc. xij.**

Sed quia egri erant, ita vt
egros se esse nescirent: qua-
tenus quod erāt agnoscerēt

Et erit ternepparauit. Quir...
multos, sed pauci veni...
nōnūqz ipsi q ei p fidē...
cti sunt, et nō ei? cōmune...
le viuēdo cōtradiciunt. **lc. x.**
Misit autē seruū suū hora...
ne dicere iuitatē vt veni...
Quid hora cene nisi finis...
mūdi: In q nūmz nos sum...
sicut iadudū paul⁹ testat...
cēs: nos sum⁹ in qs finis...
culoz duenerūt. Si q bou...
cene ē cū vocamur, tān...
nōs debem⁹ excusare p...
mo dei qz iā ppiquale...
nūm⁹ sine scilicet. Quo em...
mus, qz nihil est q refra...
debemus ptimecere ne...
grē, q psto est pereat. **lc.**
Idcirco autē hoc p...
non prandiū sed cena...
tur, quia post prandiu...
na restat, post cenā...
uū nullū restat. Et q...
dei puiū nob i ext...
parabit: rectū fuit vt...
prandiū sz cena vocat...
Sed quis p hunc serū...
paterfamilias ad mu...
mittit, nisi predicator...
designat: De quo...
ne, qz quis adhuc id...
mus, qz quis pctōr...
derib⁹ grauamur, et...
in istis diebus sum...
de edificatione rest...
aliquid loquor, hoc...
Seru⁹ enim sum fam...
triffamilias. **lc. x.**
Nil. tpe. Dicit...
luc. 15. **I**l. t. Accesserūt ad ie-
sum publicani et pctō-
res vt audiret illum. Et rel.

celestis eos medicus blandis fomētis curat. Benignū paradigma obiicit, et in eorū corde vulneris tumore pre-

uc. 15. mat. 18. luc. 15.

In illo tēpore. Accesserūt ad iesum publicani et peccatores vt audirent illum. Et murmurabāt pharisei et scribe, dicētes: Quia hic peccatores recipit et māducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam dicēs:

mat. 18

Quis ex vobis hō qui habet cētū oues: et si pdiderit vnā ex illis, nonne dimittit nonagintanouē ī deserto et vadit ad illā q̄ perierat donec iueniat illā? Et cū inuenerit eā imponit ī hūeros suos gaudens. Et veniēs domū puocat amicos et vicinos dicēs illis: cōgratulamini mihi qz inueni ouē meā que pierat. Dico vobis q̄ ita gaudium erit in celo super vno pctōre penitētiam agēte q̄ sup nonagintanouē iustis q̄ nō indigēt penitētia. Aut q̄ mulier habēs dragmas decē si pdiderit dragmam vnā, nōne accendit lucernam et euertit domum et querit diligenter donec inueniat? Et cū inuenit puocat amicos et vicinas dicens: congratulamini mihi, qz inueni dragmā quā pdiderā. Ita dico vob̄ gau-

diū erit corā angelis dei sup vno peccatore penitentiam agēte. Amē. Te decet. **Colla.**

Dēp̄cationē nostrā q̄s dñe benign⁹ exaudi: et qb⁹ supplicādi p̄stas effectū: tribue defensiōis auxiliū. p. **Ad bñ. ā.** Quis ex vob̄

luc. ma

bis hō qui hz centū oues: et si pdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagintanouē in deserto et vadit ad illā q̄ pierat donec iueniat illam, alla. **ij. Ad mag. ā.** Que mulier hñs dragmas decē si pdiderit dragmā vnā: nōne accēdit lucernā et euertit domū et q̄rit diligēter donec iueniat. **vj.**

luc.

Dñica. v. Scdm Lucam.

In il. tē. Di. ie. dis. suis. Estote misericordes sicut et p̄r v̄r̄ misericors ē. Et re.

luc.

ome. l. eu. ve. be. p̄fr. l. ix

Benignus est deus super ingratos et malos, vel multiplici scilicet sua mīa, q̄ etiam iumenta saluat, tēporalia bona largiendo, vel ad celestia dona singulari grā qua electos solum glorificat inspirādo. Sed siue hoc siue illud siue vtrūq̄ intelligas, magna dei bonitate fit, que nobis imitāda precipitur, si filij dei esse volumus. **lc. x.**

in col. luc.

Nolite iudicare et non iudicabimini: Nolite condēnare et non pdēnabimini. Hoc loco nihil aliud nobis precipi existimo nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo aīo fiāt, ī meliōrē partē interpretemur. **lc. xi.**

luc.

Quē scriptū est ex fructibus eorum cognoscetis eos

mat.

scriptū est que bem non v...
aio fieri, si- enice pumy...
vel blasphem- tuo r tuc p...
vel ebrietates festuca de oc...
de qb⁹ nob̄ Amen. Te...
nob̄ q̄s dñe benign⁹ exaudi: et qb⁹ supplicādi p̄stas effectū: tribue defensiōis auxiliū. p. **Ad bñ. ā.** Quis ex vob̄ bis hō qui hz centū oues: et si pdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagintanouē in deserto et vadit ad illā q̄ pierat donec iueniat illam, alla. **ij. Ad mag. ā.** Que mulier hñs dragmas decē si pdiderit dragmā vnā: nōne accēdit lucernā et euertit domū et q̄rit diligēter donec iueniat. **vj.** **Dñica. v. Scdm Lucam.** **I**n il. tē. Di. ie. dis. suis. Estote misericordes sicut et p̄r v̄r̄ misericors ē. Et re. **ome. l. eu. ve. be. p̄fr. l. ix** **B**enignus est deus super ingratos et malos, vel multiplici scilicet sua mīa, q̄ etiam iumenta saluat, tēporalia bona largiendo, vel ad celestia dona singulari grā qua electos solum glorificat inspirādo. Sed siue hoc siue illud siue vtrūq̄ intelligas, magna dei bonitate fit, que nobis imitāda precipitur, si filij dei esse volumus. **lc. x.** **N**olite iudicare et non iudicabimini: Nolite condēnare et non pdēnabimini. Hoc loco nihil aliud nobis precipi existimo nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo aīo fiāt, ī meliōrē partē interpretemur. **lc. xi.** **Q**uē scriptū est ex fructibus eorum cognoscetis eos

de manifestis scriptū est que nō possunt bono aīo fieri, sicuti sunt stupra vel blasphemie vel furta vel ebrietates z si qua sūt talia de qb⁹ nob⁹ iudicare pmittitur. **Lec. xij.**

De genere autē ciboz qz possunt bono aīo z simplici corde sine vitio ꝑcupiscentie qz cūque humani cibi idifferenter sumi: ꝑhibet apostol⁹ iudicari eos qz carnib⁹ vescebantur et vinū bibebāt ab eis qz se ab huiusmodi alimētis tēperabant. **Qui māducat inquit nō māducātē non spernat: Et qz nō manducat manducātē nō iudicet. S. Lucā.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis. **Estote misericordes sicut z ꝑ vester misericors est. Nolite iudicare z nō iudicabimini: Nolite cōdemnare z non condemnabimini. Dimittite z dimittimini. Date et dabitur vobis: mēsurā bonā et cōfertā z coagitatā et supereffluētē dabūt i sinū vestrū. Eadem quippe mēsurā qua mēsi fueritis remetiet vobis. Dicebat autē illis z similitudinē: Nunquā potest cec⁹ cecū ducere? Nōne ambo i foueam cadūt? Nōne est discipul⁹ sup magistrū, ꝑfectus autē oīs erit si sit sicut magister ei⁹. **Quid autē vides festucam i oculo fr̄is tui trabē autē que i oculo tuo est nō cōsyderas? Aut quō potes dicere fratri tuo: Frater sine eiiciam festucam de oculo tuo, ipse in oculo tuo tra-****

bem non vides. **Hypocrite eice primuz trabē de oculo tuo z tūc ꝑspicies vt educaas festucā de oculo fratris tui. Amen. Te decet. Collecta.**

Notector i desperatiū de sine qz nihil est validuz, nihil sc̄tūm, multiplicasup nos mīaz tuā, vt te rectore te duce sic trāseam⁹ ꝑ bōa tpalia vt nō amittam⁹ etna.

Per. Ad b. a. Estote ergo mihi luc. 6. sericordes sicut z ꝑ v̄r misericors est dicit dñs. i. Ad mag. a.

Nolite iudicare z nō iudicabimini eodē. ni: in quo em̄ iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. viij.

Thica. vi. Secūdū Lucā.

In il. tpe. Cū turbe irruerēt ad iesum vt audirēt v̄bū dei: et ipse stabat secus stagnū genesareth. **Et ref. Ome. lc. eiusdē venera. bede presbiteri. Lectio. ix.**

Stagnum genesareth in cap. idē dicūt esse qd mare galilee vel mare tyberiadis. S; mare galilee ab adiacēte ꝑuincia dictū, mare tyberiadis a ꝑrima ciuitate que olim chēnereth vocata, s; ab herode tetrarcha iſtaurata i honorem tyberij cesaris tyberias est appellata. **Lec. x.**

Porro genesar a lacu ipsius natura qua crispātib⁹ aquis de seipso sibi excitare auraz ꝑhibet, greco vocabulo, quasi generās sibi auram dicif. Neque enim i stagni more sternit aqua, sed frequētib⁹ auris spirantibus agitur, haustu dulcis et ad po-

Dñica. v. diū erit corā angelis vno peccatore penitenti agēte. Amē. Te decet. **D**ie benign⁹ et qd⁹ supplicādi ꝑstas cōtribue defensionis amiliū. **Ad b. a.** Quia et bis hō qui hz centū oues iꝑ diderit vnā ex illis nōne dicit nonagintā nouē in deserto vadit ad illā qz ꝑierat donec matillam, alla. **ij. Ad mag. a.** Que mulier hīs dragmas si ꝑdiderit dragmā vnā nōne cēdit lucernā et euerit donec erit diligēter donec inueniat. **Dñica. v. Scdm Lucā.** **I**n il. tpe. Di. ie. dñs. **Estote misericordes sicut z ꝑ v̄r misericors est. Ome. leuf. ve. be. ꝑv̄r.** **B**enignus est deus i ingratos et malos multiplici scilicet sua etiam iumenta saluat, ralia bona largiendo, celestia dona singulari qua electos solum inspirādo. Sed siue boc illud siue vtrūqz intellegit magna dei bonitate nobis imitāda ꝑcipua filij dei esse volumus. **N**olite iudicare et nō iudicabimini: Nolite cōdemnare et nō cōdemnabimini: Nihil aliud nobis existimo nisi vt ea facti bñū est quo aīo hāt. **Q**d em̄ scriptū est: **bus eorum cognoscite**

tādū habilis: sed hebreæ lin-
gue cōsuetudine oīs aquarū
congregatio siue dulcis siue
falsa mare nūcupatur. **lc. xi.**

Qui lacus iterfluēte iorda-
ne cētū quadraginta stadiis
ī longitudinē, ⁊ quadragita
extēdit ī latitudinē. **Q**u-
er-
go stagnū siue mare, p̄sēs se-
culū designat dñs sec⁹ mare
stat, postq̄ vite labētis mor-
talitatem deuincēs ī ea qua
passus est carne, stabilitatē
p̄petue quietis adiit. **lc. xij.**

Turbaz cōuentus ad eū gē-
tiū in fide p̄currentiū typus
est. **De qb⁹ esaias:** Et fluent
inquit ad eum oēs gentes et
ibūt ppli multi et dicēt: **Ve-**
nite ascēdam⁹ ad mōtē dñi.
Et vidit duas naues stantes
secus stagnum. **Due naues**
secus stagnum posite circū-
cisionē ⁊ p̄eputium figurāt,
quas bene iesus vidisse per-
hibetur, quia ī vtroque po-
pulo nouit dominus q̄ sunt
eius. **Secundum Lucam.**

In illo tpe. Cū turbe ir-
ruerēt ad iesum vt au-
dirēt verbū dei, ⁊ ipse stabat
secus stagnum genesareth.
Et vidit duas naues stātes
sec⁹ stagnū: piscatores autē
descēderāt ⁊ lauabāt retia.
Ascēdens autē in vnā nauem
q̄ erat simonis, rogauit euz
a terra reducere pusillū. **Et**
sedens docebat de nauicula
turbas. **Et cessauit autē loq̄**
dixit ad simonem: **Duc in al-**
tū, ⁊ laxate retia vestra in ca-
pturā. **Et respōdens simōdi-**

xit illi: **Preceptor p̄ totā no-**
ctem laborantes nihil cepi-
mus: in verbo autē tuo laxa-
bo rete. **Et cū hoc fecissent**
p̄cluserunt pisciū multitudi-
nē copiosam. **Rūpebat autē**
rete eoz. **Et annuērt sociis**
q̄ erant in alia naui vt veni-
rent ⁊ adiuuarēt eos. **Et ve-**
nērūt ⁊ impleuerūt ambas na-
uiculas, ita vt mergerētur.
Quō cū videret simō petrus
p̄cidit ad genua ies⁹ dicēs:
Exi a me q̄ homo peccator
sum dñe. **Stupor em̄ circum-**
dederat eū et oēs qui cū illo
erāt in captura pisciū quam
ceperant. **Sicr autē iacobū ⁊**
ioannem filios zebedei qui
erāt socij simonis. **Et ait ad**
simonem iesus: **Noli timere**
ex hoc iā homines er̄ capiēs
Et subductis ad terrā naui-
b⁹ relict⁹ omnib⁹ sequuti sūt
eum. **Amen. Te decet. Colla.**

Domi nōbis dñe q̄s, vt et
mūdi cursus pacifice
nob⁹ tuo ordine dirigat ⁊ ec-
clesia tua trāquilla deuotiōe
letef. **p. Ad bñ. ā. Ascēdēsie-**
sus in nauī ⁊ sedēs docebat tur-
bas, alle. **j. Ad mag. ā. Prece-**
ptoz p̄ totā noctē laborātes ni-
hil cepim⁹, ī vbo autē tuo laxabo
rete. **j. Do. vij. S. mattheū**

In illo tpe. **Dix. ie. di. f.**
Amen dico vobis, nisi
abundauerit iusticia vestra
plusq̄ scribarū et phariseoz
nō intrabitis in regnū celo-
rū. **Et rel. Omel. lc. eiusdē**

Iusticia phariseoz est

esai. 2.

luc. 5.

luc. 5.

matth. 4.

mar. 1.

genesareth.

sec⁹ stagnū.

descēderāt ⁊ lauabāt retia.

Ascēdens autē in vnā nauem

q̄ erat simonis,

rogauit euz

a terra reducere pusillū.

Et

sedens docebat de nauicula

turbas.

Et cessauit autē loq̄

dixit ad simonem:

Duc in al-

tū, ⁊ laxate retia vestra in ca-

pturā.

Et respōdens simōdi-

Amē dico vobis, nisi abundauerit iusticia vestra plusq̄ scribarū et phariseoz nō intrabitis in regnū celoz. Et rel. Omel. lc. eiusdē beati aug. epi. Lec. ix. Iusticia phariseoz est

vt nō occidant, iusticia eoz qui intraturi sunt in regnu dei vt non irascant. **Rec. x.**

1. 5. Audist; ergo inqt qz dictuz est antiq; nō occides. **18.** Qui aut occiderit, iudicio reus erit. **5.** Ego aut dico vobis, qz ois q irascit fratri suo, reus erit iudicio. **5.** Qui aut dixerit fratri suo racha, re⁹ erit concilio. **18.** Qui aut dixerit fatue, reus erit gehene ignis. **lc. xi**

Quid interest inter reu iudicio z reu pcilio z reu gehene ignis? Na hoc postremu grauissimu sonat z admonet quosdam grad⁹ factos a leuioub⁹ ad grauiora docec ad gehena ignis veniret. **lc. xij.**

Gradus sunt i istis pctis vt primo qsq; irascat z eu motu retineat corde pceptu. Jam si extorsit vocem indigna, ipsa p motio nō significatem aliquid, sed illu animi motu ipsa eruptioe testate qua feriat ille cui irascimur: pl⁹ est utiq; qz si surgēs ira silentio premere. Si vero non solu vox idignatis audiatur, sed etiā verbu q iam certa ei⁹ vituperatione i que profertur designet z notet, quis dubitet amplius hoc esse, qz si solus idignationis sonus ederet? Itaq; i primo vnum est id est sola ira. In scdo duo z ira z vox que iram significat. In tertio tria, z ira et vox q ira significat, z in ipsa voce, certe vituperatiōis expres-

Ilio. **Scdm Mattheu.** **I**lio tpe. Dix. ie. di. f.

Amen dico vobis, nisi abundauerit iusticia vestra plusquam scribarum et phariseoz non intrabitis i regnum celorum. Audistis qz dictum est antiquis: Nō occides. Qui aut occiderit, reus erit iudicio. Ego aut dico vobis, qz ois q irascit fratri suo, reus erit iudicio. Qui aut dixerit fratri suo racha, re⁹ erit concilio. Qui autem dixerit fatue, reus erit gehene ignis. Si ergo offers mun⁹ tuu ad altare z ibi recordat⁹ fueris qz frater tu⁹ habet aliqd aduersum te, relinque ibi mun⁹ tuu ante altare et vade pri⁹ recociliari fratri tuo. Et tuc venies offeres munus tuuz. Amen. Te decet. **Collecta.**

De⁹ qui diligentib⁹ te bona iuisibilia prepa rasti, ifunde cordib⁹ nris tui amoris effectū, vt te i oib⁹ et sup oia diligētes pmissiōes tuas q oē desideriu superat cosequamur. **per. Ad b⁹. a.**

Nisi abundauerit iusticia vestra plusq; scribarum z phariseoz, nō intrabitis in regnum celoz. **iiij.**

Ad mag. a. Si offers munus tuu ante altare z recordat⁹ fueris qz frater tuus habet aliqd aduersum te, relinque ibi mun⁹ tuum ante altare z vade prius reconciliari fratri tuo, z tunc veniens offeres mun⁹ tuu, alle. j.

Dñica. viij. Scdz Marcu
Ilio tpe. Cum turba multa esset cu iesu nec haberent q māducarēt, cococatis discipulis ait illis:

B iiij

Dñica vij.
rit illi: pcepto p...
ctem laborantes...
mus: in verbo aut...
bo rete. Et cu hoc...
xlaserunt pisciu...
ne copiosam. Rūp...
rete eoz. Et annue...
q erant in alia nau...
rent z adiuuaret eoz...
neit z impleuerit...
uiculas, ita vt mer...
do cu videret simo...
pcidit ad genua iel...
Et tunc qz homo pecc...
sum dñe. Stupor em...
dederat eu et oēs qui...
erāt in captura pisciu...
ceperant. Sistr aut iacob...
ioannem filios zebede...
erāt socij simonis. Et...
simonem iesus: Noli...
et hocia homines er...
Et subductis ad terrā...
b⁹ relict; omnib⁹ sequi...
cum. Amē. Te decet...
D nobis dñe qz...
mudi cursus pacis...
nob; tuo ordine dirigit...
clesia tua traquila deuotio...
letet. **Ad b⁹. a.**...
sus in nau; z sedēs...
bas, alle. **Ad mag. a.**...
ptoz p totā noctē laborātes...
hil cepim; i xpo aut...
rete. **Do. vij. S. mattheu**
Ilio tpe. Dix. ie. di. f.
Amen dico vobis, n...
abundauerit iusticia...
plusq; scribarum et phariseoz...
nō intrabitis in regnu...
rū. Et ref. **Emet. lc. xij.**
I beati aug. epi. **lc. xij.**
iusticia phariseoz...
mat. 5.

Et ref. **Omne. lc. eiusdē ve. bede presbiteri. Lectio. ix.**

In hac lectioe consideranda est in vno eodēque redēptore nro distincta operatio diuinitatis et humanitatis atq; error euticetis qvna tñ opationē in xpo dogmatizare presumit, pcul a christianis finibus expellendus. **Rec. x.**

Quis em̄ nō videat hoc qd sup turbā miseretur dñs, ne vel iediavel vie lōgioris labore deficiat, affectū esse et cōpassionē hūane fragilitatis: qd vero de septē panib⁹ et pisciculis paucis quatuor milia hominū saturauit, diuine op⁹ esse virtutis? **lc. xi.**

Mystice hoc miraculo designat qviam sc̄i p̄sentis aliter incolumes transire neq̄mus nisi nos gr̄a redēptoris nri alimento sui verbi reficiat. Hoc vero typice inter hanc refectionē et illā qnq; panuz ac duoz pisciuz distat, qv ibi litera veteris istrumēti spiritali gr̄a plena esse signata est. Hic aut̄ noui veritas ac gr̄a testamenti fidelib⁹ ministranda monstrata est. **lc. xij.**

Sane vtraq; refectione in mōte monstrata est vt alioz euāgelistarū narratio declarat: qv vtriusque testamēti scriptura recte intellecta altitudinē nobis celestiuū preceptorū mādāt et p̄miorū. Vtraq; altitudinē xpi q̄ est mōs domus dñi in vertice mōtiū p̄sona vocat. **Sc̄o. mar.**

mar. 8.
matth. 15.

In illo tpe. Cum turba

multa esset cū iesu, nec haberent quod manducarēt, conuocatis discipulis ait illis: Misereor super turbam, qv ecce iā triduo sustinent me, nec habent qv māducēt. Et si dimisero eos ieiunos in domū suā deficient in via. Quidā em̄ ex eis de longe uenerunt. Et respondeit ei discipuli sui: Unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Qui dixerūt: Septē. Et p̄cepit turbe discubere sup terrā. Et accipiens septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis vt apponerent. Et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos et ipsos bñdixit et iussit apponi. Et manducauerunt et saturati sunt. Et sustulerūt quod superauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aut̄ q̄ manducauerunt quasi quatuor milia, et dimisit eos. **Amē. Te decet. Coll.**

De virtutū cui⁹ est totū qv est optimum, in sepectorib⁹ nris amorē tuinois, et p̄sta in nobis religiōis augmētū: vt q̄ sunt bona nutritas, ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. **Per.**

Ad bñ. ā. Cū turba mlt̄a esset cū iesu nec haberent qv māducarēt, conuocatis discipulis suis ait illis: misereor super turbam qv iā triduo sustinēt me, et nō habēt qv māducent, alle, alle. **vij.**

Ad mgt. ā. Misereor sup turbā eodē.

ra religiositas xpiani sed iura noy psecutoria sc̄i calg...
In illo tpe...
discipuli...
dite a fallis...
nunt ad vos...
ouium: itru...
lupi rapaces...
rum cognosc...
qd colligit de...
aut de tribus...
nis arbori bona...
nos facit: mali...
fructu maloz...
test arbori bona...
los facere: neq...
la fruct⁹ bonoz...
arbori que nō fa...
nū excidet, et i...
igitur et fruct...
gnoscetis eos...
cit mihi die dñi...
regnū celoz, se...
luntatem p̄ris...
est ipse iudic...
rum. **Amē. Te**
Deus cui⁹...
sua dispot...
lif, te supplic...
notia cuncta su...
oia nobis gr̄a...
per. **Amē.**
fia p̄phetia q̄ veni...
relinquit ouia...
lupi rapaces: a fr...
gnoscetis eos. **Per.**
oia q̄ dicit mihi...
i regnū celoz, sed...
te p̄ris mei qui in...
iudicabit i regnū...
Coll. 1. Sc̄o.

qz ecce iã triduo sustinet me nec habet qz maducet, z si dimisero eos ieiunos deficient in via, alle.

viij. Dñica. ix. S. mattheu

Ihil. tē. Dix. ie. di. suis.

Attēdite a falsis prophetis qz veniūt ad vos i vestimentis ouiu, i trisecus autem sūt lupi rapaces. Et reliqua.

Smel. ouge. de ea. lec. l. ix.

Quod paulo superius spaciosam z latā viam noiauit: hic nūc apertis falsos prophetas ostendit per quos multi in perditionem abominabilem abiērt. Qui primo in iudea multi apparuerunt z modo i perfidia repleuerunt mundum. **Lec. x.**

Sed illi qz prius falsi prophete fuerit, verissimos dñi prophetas vsqz ad mortē sequuti sunt: sicut hieremiā et michēā aliosque multos. **lc. xi.**

Isti autē nūc falsi pphete et falsi xpiani qz sunt, veraces xpianos sine misericordia psequunt z opprimūt. Aliqñ si detur copia etiā gladius, sine intermissione aut suis prauis moribus peruertunt, et exemplis. Sed oēs falsos pphetas et falsos xpianos preueniēs dñs adhortatus est dicens: Attēdite a falsis pphetis. **lc. xij.**

Attēdite diligentius, obseruate cautius: vt nō seducamini, vt nō circūueniamini, vt non fallamini. Attēdite ergo hoc est consyderate qz nō sunt oues sed lupi i vestimentis ouium, qz non sunt religiosi s; irreligiosi i figu-

ra religiositatis: qz non sunt xpiani sed vitate vacui xpianoz psecutores. **Sequentia scti euāgelij. S. matth.**

In illo tpe. Dixit iesus

discipulis suis: Attēdite a falsis prophetis qz veniunt ad vos in vestimentis ouium: i trisecus autē sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Nunquid colligūt de spinis vvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autē arbor, fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neque arbor mala fructus bonos facere. **Dis mat. 3.**

arbor que nō facit fructū bonū excidet, et i ignē mittet. Ergitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non oīs qz dicit mihi dñe dñe intrabit in regnū celoz, sed qz facit voluntatem patris mei qz in celis est ipse intrabit i regnū celorum. **Almē. Te decet. Colla.**

Deus cuius prouidentia i sui dispositioe nō fallit, te supplices exoram, vt noxia cuncta submoueas: et oia nobis pfutura cōcedas.

Per. Ad bñ. ā. Attēdite a falsis pphetis qz veniunt ad vos in vestimentis ouiu, i trisecus autē sūt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. j. Ad mē. ā. Nō eodē.

ois qz dicit mihi dñe dñe intrabit i regnū celoz, sed qz facit voluntatem patris mei qui in celis est, ipse intrabit i regnū celoz, al. **vij. Dñica. x. Secūdu Lucā.**

multa esset cū iesu...
rent quod manducant...
uocatis discipulis...
discere: super turbam...
ecce iã triduo sustinet...
nec habent qz maducet...
dimisero eos ieiunos...
mū suā deficient i via...
dā em et eis de longev...
runt. Et respondit ei d...
pali sui: Unde istos pot...
quis hic saturare panib...
solitudine? Et interroga...
eos: Quot panes habet...
Qui dicit: Septē. Et p...
put turbe discubere sup...
rā. Et accipiens septem...
nes gratias agens fregit...
dabat discipulis suis vt...
ponerent. Et apposuit...
turbe. Et habebant pan...
los paucos et ipsos bñ...
et iussit apponi. Et man...
cauerunt z saturati sunt...
sustulit quod superant...
de fragmētis septē sp...
Erāt autē qz manducaver...
quasi quatuor milia, z d...
lit eos. **Almē. Te decet.**

Dñi qz est optimum...
re pectoribus nris amos...
nois, z psta i nobis relig...
augmētū: vt qz sunt bon...
trias, ac pietatis studiu...
sunt nutrita custodias. **Ad bñ. ā.** Cū turba mlti...
cū iesu nec haberent qz m...
rent, conuocatis discipul...
ait illis: misereor: super...
qz iã triduo sustinet me...
bēt qz maducet, alle. **Ad mē. ā.** Misereor: qz...

Luc. 16.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis, parabola hanc. Homo qda erat diues q habebat villicu: et hic diffamat⁹ est apd illu qsi dissipasset boia ipsi⁹. *Et re. Om. lc. eiusde bti hie. pbr. lc. ix.*

Quis sit villicus iniquitatis q dñi voce laudat cui⁹ cu velle scire rationem et de quo fonte pcesserit, reuolui volumen euagelicu. *Lec. x.*

Et iter cetera reperi q appropinquatibus saluatori publicanis et peccatoribus vt audirent eu murmurabant pharisei et scribe dicentes: Quare iste peccatores recipit et comedit cum eis? *Lec. xi.*

Qui loquitur est eis parabola cetu ouiu et vni pdite q inuenta pastoris humeris reportata est: et cur esset pposita statim itulit. Dico vobis q ita erit gaudiu i celo super vno pctore penitenti agete: q super nonaginta noue iustis q no indiget penitenti. *lc. xii.*

Sed et alia parabola decem dragmar. Anusq pdite atq reperte cu dñs pposuisset simili ea sine ppleuit. Sed dico vobis gaudiu erit cora angelis dei sup vno pctore penitenti agete. *Scdm Lucam.*

Luc. 16.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabola hac. Homo qda erat diues qui habebat villicum et hic diffamatus est apud illu quasi dissipasset boia ipsi⁹. Et vocauit illum et ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem recipiat me in domos suas. *iii.*

villicati ois tue: Na enim no poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid facia qz dñs meus aufert a me villicationem? Fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio qd facia, vt cu amotus fuero a villicatione recipiant mei domos suas. Louocatis itaqz singulis debitoribus domini sui dicebat primo: Quatu debes domino meo? Ait ille dixit: Lentu cados olei. Dixit illi: Accipe cautione tua et sede cito et scribe quinquaginta. Deinde alio dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Lentum choros tritici. Ait illi: Accipe literas tuas et scribe octoginta. Et laudauit dñs villicum iniquitatis qz prudenter fecisset: qz filij huius seculi prudentiores filijs lucis i generatione sua sunt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mamona iqtat: vt cu defeceritis recipiat vos i etna tabernacula. Amē. Te decet. *Col.*

Argire nobis dñe qz semp spum cogitandi que recta sunt ppiti et agendi: vt q sine te esse non possumus, secundum te viuere valeamus. *Per. Ad bñ. a. Di. luc. xii. Argire nobis dñe qz semp spum cogitandi que recta sunt ppiti et agendi: vt q sine te esse non possumus, secundum te viuere valeamus. Per. Ad mag. a. Quid facia eodem quia dñs meus aufert a me villicatione: fodere no valeo, mendicare erubesco: scio qd faciaz vt cu amotus fuero a villicatione recipiat me in domos suas. *iii.**

Scdm Lucam.

Lu appropinquaret iesus hierlz, vt quatu fleuit sup illaz qui non cognouissent et cognouissent tempus aduentus filij hominis. *Scdm Lucam. Lec. ix.*

reco: data no e ppropbetam ne cordas hum ad testimoniu dicitur: adu gnouit tepus byrudo t cy runt tepus ad las aut meo iudiciu dei. **I**n illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Quare istos recipitis et comeditis cum eis? *Scdm Lucam. Lec. xi.*

Dñica. xi. Scdm Lucam.

In il. tē. Cū appropin-
quaret iesus hierl̄z, vi-
dens ciuitatē fleuit sup illaz
dicens: quia si cognouisses z
tu. **Et rel. Omel. sc. eiusdē
beati gregoriū pape. Lec. ix**

Lectionem breuem sã-
cti euangelij, breui, si
possum, volo sermone per-
currere: vt illis in ea plixior
detur intentio, qui sciunt ex
paucis multa cogitare. **sc. x.**

Quod a flente dño, illa hie
rosolymoz subuersio descri-
bit̄, que a vespasiano et tito
romanis principib⁹ facta est:
null⁹ qui historiã euerfionis
eiusdē legit, ignorat. Roma-
ni enim principes denūtiã-
tur, cum dicitur: qz venient
dies in te, et circundabūt te
inimici tui vallo, z circunda-
bit te, z coangustabūt te vn-
diqz, z ad terrã p̄sternēt te:
z filios tuos qui in te sūt. **L. xi.**

Hoc quoque qđ addit̄: non
relinquent in te lapidē sup
lapidē, etiã ipsa iam eiusdē
ciuitatis transmigratio te-
statur, quia dum nunc in eo
loco cōstructa est, vbi extra
portã fuerat dñs crucifixus
prior illa hierusalē, vt dicit̄
funditus est euersa. Cui ex
qua culpa euerfionis sue pe-
na fuerit illata, subiungit̄:
Eo qđ non cognoueris tem-
p⁹ visitationis tue. **Lec. xij.**

Creator q̄ppe hominū p̄ in-
carnationis sue mysterium
hãc visitare dignat⁹ est, sed
ipsa timoris z amoris illius

recoꝛdata nō est. Unde etiã
p̄ prophetam in increpatio-
ne cordis humani, auesceli
ad testimoniū deducunt̄: dū
dicitur: **Miluus in celo co-**

**gnouit tēpus suū, turtur et
hyrrūdo z cyconia custodie-
runt tēpus aduēt⁹ sui, popu-
lus aut̄ meus non cognouit
iudiciū dñi. Scdm Lucam.**

In il. t. Cū appropiqua luc. 19.
ret iesus hierl̄m vidēs luc. 21.
ciuitatē fleuit sup illã dicēs matth.
quia si cognouisses et tu. **Et 24.**
quidē i hac die tua q̄ ad pa-
cem tibi: nūc vero abscondita 13.

sunt ab oculistuis qz veniēt
dies i te z circūdabūt te ini-
mici tui vallo, et circūdabūt
te z coangustabūt te vndiqz: z
ad terrã p̄sternēt te et filios
tuos qui i te sunt. **Et nō relī-
quent i te lapidē sup lapidē
eo qđ nō cognoueris tēp⁹ visi-
tatiōis tue. Et igressus i tē-
plū cepit eicere vendētes i 21.**

illo z ementes dicens illis: **marc.**
Scriptū est qz domus mea ii.
dom⁹ oratiōis vocabit̄: vos ioan. 2
**aut̄ fecistis illã speluncã la-
tronū. Et erat docēs q̄tidie 56.**
i tēplo. Amē. Te decet. colla. matth.

Quæte aures mie tue 21.
dñe precib⁹ supplican **marc.**
tiū: z vt petētib⁹ desyderata ii.
cōcedas, fac eos q̄ tibi sunt
placita postulare. **p. Ad bñ⁹**

**a. Cū appropinquaret dñs hie-
luc. 19.**
rusalē vidēs ciuitatē fleuit sup
illã z dixit, qz si cognouisses z tu
qz veniēt dies i te z circūdabūt
te z coangustabunt te vndique
z ad terrã prosternēt te eo qđ nō

villicatiōis tue: Jāma nō
potens villicare. Amē.
villic⁹ itra se: Quid facia
dñs meus aufert a me vil-
tionem? Fodere non vlea
mendicare erubescō. Et
qd faciã, vt cū amotus
a villicatiōe recipiant
domos suas. Cōuocant
singulis debitōib⁹ dom-
ni sui dicebat primo: Quid
debes domino meo? **Reli-**
**quit illi: Lentū cados olei
accipe cautiōe tē
z sede cito z scribe quinqz
ginta. Deide alio dixit:
vero quantum debes: **Reli-**
**quit illi: Lentum choros tri-
bit illi: Accipe literas
z scribe octoginta. Et la-
dauit dñs villicum iniqui-
tis qz prudenter se cōfite-
filij huius seculi prudenti-
res filius lucis i generati-
sua sunt. Et ego vobis
facite vobis amicos
mona iūqz: vt cū dē-
tis recipiãt vros i etna
nacula. Amē. Te decet.**
Largire nobis dñe
temp spūm cogitā-
que recta sunt pp̄t̄ et
di: vt q̄ sine te esse non
mus, secundum te
leamus. **Per. Ad bñ⁹**
xit dñs villico: qđ audio
redde rationē villicatiōis
alle. **i. Ad mag. a. Quid
quia dñs meus aufert a me
cariōe: fodere nō vlea
care erubescō: scio qđ
cuz amotus fuero
nem recipiãt me in domo****

eodē. cognouisti tēp⁹ visitatiōis tue, al. **I. Ad mag. ā.** Scp̄z est ei qz dom⁹ mea dom⁹ ofonis est cūctz gētib⁹ vos aut fecisti illā spelūcā latronūz erat quotidie docēs in tēplo. **viii. C. Do. xij. S. lu.**

luc. 18. **I**l. t. Dixit ies⁹ ad qsdā qui i se p̄fidebāt tan q̄ iusti z asp̄nabant ceteros parabolā istā. Et re. **Omel. lec. eiusdē ve. be. p̄fri. lc. ix.**

Quia pabolam dñs, qua semp orare z nō deficere docebat, ita p̄clusit, vt diceret veniēte iudice difficile fidē i terrareperiēdā. Ne q̄s sibi forte de supuacua fidei cognitiōe, vel etiā p̄fessione blandiret: mox altera iūcta parabola diligēti⁹ ostēdit a deo fidei nō p̄ba examināda sz opa: int̄ que nimirz opa maxime regnat hūilitas. **lc. x.**

Unde z supra cū fidē grano sinap̄s minuto q̄dē, sz ex p̄tri tiōe fragrāti p̄pararet quasi exponēdo subiūxit: Lū fecerit oīa q̄ p̄cepta sūt vobz dicite: Serui i: tiles sum⁹. **lc. xj.**

Quo d p̄tra supbi, cū nequa q̄s oīa, sed modicū q̄d eoz q̄ p̄cepta sunt faciāt: nō solū mox de sua iusticia p̄sumūt, sed z i firmos quosque despicūt: atq̄z ideo quasi fide vacui, cū orauerit nō exaudiūtur. Duo hoīes ascēderūt i tēplū, vt orarent, vnus phariseus z alter publican⁹. **lc. xij.**

Publican⁹ humiliter orās, ad illa p̄fate vidue, hoc est eclesie mēbra ptinet de q̄b⁹ supra dicit: De⁹ aut non faciet

vidictā electoz suoz clamātiū ad se: Pharise⁹ aut merita iactās, ad ea de q̄b⁹ terribilis i p̄clusiōe sentētia subdit. Verūtñ fili⁹ hoīs veniēs putas iuēiet fidē i tra: Pharise⁹ stās hec ap̄ se orabat: De⁹ grās ago tibi, qz nō sicut ceteri hoīz, raptores iusti adulteri velut etiā hic publican⁹. Quatuor sunt spēs q̄bus oīs tumor arrogantū demonstratur: cū bonuz aut a semetipsi habere se estimāt aut si sibi datū desup credūt z p̄ suis se hoc accepisse meritis putant: aut certe cū iactāt se habere, q̄ nō habent aut despectis ceteris singulariter videri appetūt habere q̄ habēt. **Secūdū Lucā.**

In illo tpe. Dixit iesus ad quosdam q̄ in se cōfidebāt tāq̄z iusti, z asp̄nabant ceteros, parabolā istā. Duo hoīes ascēderūt i tēplū vt orarēt: vnus phariseus et alter publican⁹. Phariseus stās hec ap̄ se orabat: De⁹ grās ago tibi, qz non sum sicut ceteri hoīm raptores iniusti adulteri velut etiā hic publican⁹. Ieiuno bis i sabato, decimas do oīm q̄ possideo. Et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad celū leuare sed p̄cutiebat pect⁹ suū dicēs: De⁹ propitius esto mihi pctōri. Dico vobis descēdit hic iustificatus i domum suaz ab illo: qz oīs q̄ se exaltat humiliabit: Et q̄ se humiliat exaltabit. **23.**

Collecta. rito clausit oratio cada cū angelis, q̄ relatum eiusdem ris, cūi vtriusq̄ superbus in defect⁹ q̄ i ra germinauit, dilatari cepit, ita vt re carne, excepta dea fidei, d⁹ ab agnoscantans iard⁹ et sed vbi abūda abūdaunt: ḡa **I**n illo tēp̄o iesus venit per mare galilee in fines decapole: dūcūt ei surdum et mutū vt ip̄o: Et rel. **Omel. bene. be. p̄fri. lc. ix.** ille et mut⁹, quē mirabiliter curatum a modo cum euangeregeretur audiuius, designat humanū in ab errore diabolice rationis diuina merentia liberari. **lc. x.** dicit namq̄z homo ab vito verbo, postq̄z vtra serpētis verba cōtūmūdus audiuit. a laude yditoris effectū q̄ cū seductore colūbre p̄sumpsit. **lc. xi.** mento clausit aures ab illa inter angelos laudis quas ad audiēdū creaturis vitu: sermonib⁹ bo: vnus aperuit. **De-**

Omnis sen q̄ abunda

Amen. Te decet. **Collecta.**

Deus q̄ oīpotentiā tuā parcēdo maxime z mi serādo manifestas, mltipli ca sup nos grām tuam: vt ad tua pmissa currētes celestiu bonoz facias esse p̄sortes. p.

Ad b. a. Stās a lōge publica nus nolebat oculos ad celū leua re: s; pcutiebat pect̄ suū dicēs, de p̄piti esto mihi pctōri. **i ad m̄g. a.** Ois q̄ se exaltat hūilia bit: z q̄ se hūiliat exaltabit. **viiij.**

Dñica. xiiij. Scdm. marcū.

In illo tpe. Exiēs iesus de finib⁹ tyri venit per sidonem ad mare galilee in ter medios fines Decapoleos. Et adducūt ei surdum et mutū et de p̄cabāt eū vt ipo nat illi manū. Et rel. **Ome. lec. eiusdē vene. be. pbri. l. ix.**

Surd⁹ ille et mut⁹, quē mirabiliter curatum a domino, modo cum euange lium legeretur audiuius, genus designat humanū in his qui ab errore diabolice deceptionis diuina meren tur gratia liberari. **Lec. x.**

Obsurduit namq; homo ab audiendo vite verbo, postq; mortifera serpētis verba cō tra deum tumidus audiuit. **Abut⁹** a laude p̄ditoris effe ct⁹ est ex q̄ cū seductore col loquiū h̄re p̄sumpsit. **Le. xi.**

Et merito clausit aures ab audiēda inter angelos lau de creatoris quas ad audiē dam eiusdē creatoris vitu perationem sermonib⁹ ho stis incautus aperuit. **Abē**

rito clausit os homo a p̄di cāda cū angelis laude crea toris, q̄ velut ad meliozan dum eiusdem opus creato ris, cibi vetiti p̄uaricatione superbus impleuit. **Lec. xiiij.**

Et heu miser humani gn̄is defect⁹ q̄ ī radice vitiosum germinauit, vittosius multo dilatari cepit in ppagine ra morū, ita vt veniente dño in carne, exceptis pauc; de iu dea fidelib⁹, tot⁹ pene mun d⁹ ab agnitōe z p̄fessōe ve ritatis surd⁹ erraret z mut⁹, sed vbi abūdauit pctm̄, sup abūdauit z grā. **S. Marcū.**

In illo tēpore. Exiens mar. 7 iesus de finib⁹ tyri ve nit per sydonē ad mare ga lilee inter medios fines de capoleos. Et adducunt ei surdum et mutum, et de p̄ca bantur eum vt imponat illi manū. Et apprehēdens eū de turba seorsum misit digi tos suos in auriculas ei⁹ et expuens tetigit linguā eius Et suspiciēs in celum inge munit et ait illi: Effeta quod ē adaperire. Et statim aperte sunt aures eius, et solutū est vinculū lingue ei⁹ et loque batur recte. Et p̄cepit illis ne cui dicerent. Quāto autē eis precipiebat, tāto magis plus predicabant, et eo am plius admirabantur dicen tes: Bene om̄ia fecit, et sur dos fecit audire et mutos lo qui. Amen. Te decet. **Lolla.**

O m̄ps sempit̄ne deus q̄ abundantia pietatis

tue z merita supplicū exce-
dis et vota: effunde sup nos
miam tuā, vt dimittas q̄ cō-
sciētia meruit et adiicias qđ
ofo nō p̄sumit. p. **Ad bñ. a.**
mar. 7 Quāto eis p̄cipiebat tāto maḡ
pl̄ p̄dicabāt z eo āpl̄ admirā-
bant dicētes: bñ oia fecit: z sur-
dos fecit audire z mutos loqui.

codē. viij. Ad mag. a. Bñ oia fecit: z
surdos fecit audire z mutos loq̄.
v. Dñica. xiiij. Scđm Lu.

Luc. 10. **I** Il. tē. Di. ief. di. f. Bti
mat. 13 **I** ocli q̄ vidēt q̄ vos vide-
tis. Dico ei vobis q̄ mlti p̄-
phete z reges voluerūt vide-
re q̄ vos videtis z nō vidēt:
et audire q̄ auditis, z nō au-
dierūt. Et rel. **Semel. l. eius-**
dem bti ambrosij epi. Le. ix.

A x ipo primo legis ca-
pitulo docet iesus es-
se legis ignaros illos q̄ sibi
legisperiti esse vidētur: qui
verba legis tenent z vim le-
gis ignorant. **Lectio. x.**

Probās q̄ i p̄cipio statim
lex z p̄ez filiū p̄dicauerit i-
carnatiōis q̄z dñice ānūcia-
uerit sacrametū dicēs: dili-
ges dñz deū tuū z diliges p̄-
ximū tuū sicut teipsum. **L. xi.**

Unde ait ad legisperitum:
hoc fac et viues. Et ille qui
nesciebat p̄ximū suū qz non
credebat i christū, respōdit:
Et q̄s est me⁹ p̄ximus? Ita
qui xpm nescit, nescit z legē.
Quō em̄ potest scire legē q̄
veritatē ignorat, cum lex an-
nunciet veritatem? **Lec. xij.**

Homo qđā descendebat ex
hierlm i hierico. Hierico em̄

figura est hui⁹ mūdi i quē de-
padiso hoc est de hierlm illa
celesti eiectus adā p̄uarica-
tiōis prolapsione descendit.
Lui nō loci sed morū muta-
tio nature sue fecit exilium.
Hic adā lōge mutat⁹ ab illo
adā qui inoffensa btitudine
fruebat: vbi i secularia pctā
defluxit: icidit in latrōes in
quos nō icidisset nisi is man-
dati celestis deui⁹ se fecisset
obnoxiiū. Qui sunt isti latro-
nes nisi āgeli noctis atqz te-
nebrarū q̄ se transfigurant in
angelū lucis? **Scđm Lucā.**

I Il. t. Dixit ie. di. suis
I Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos
videtis. Dico ei vob̄ q̄ mul-
ti p̄phete et reges voluerūt
videre q̄ vos videtis et non
vidēt: z audire q̄ auditis et
nō audierūt. Et ecce qđā le-
gisperit⁹ surrexit, tentās il-
lū z dicens: Magister qđ fa-
ciendo vitā etnā possidebo?
Et ille dixit ad eum: In lege
quid scriptū est? Quō legis?
Ille rñdens dixit: Diliges m̄
dñm deū tuū ex toto corde z
tuo ex tota aia tua et ex oib⁹ de-
viribus tuis et ex oī mente m̄
tua, z p̄ximū tuū tāqz te ip̄z.
Dixitqz illi: Recte respōdi-
sti. Hoc fac z viues. Ille au-
tē volens iustificare seipsum
dixit ad Iesum: Et quis est
me⁹ p̄xim⁹? Suspiciēs autē
iesus dixit. Hō qđā descēde-
bat ab hierlz i hierico z inci-
dit in latrones q̄ etiā despo-
liauerūt eū: z plagis ip̄positis
abierūt seminiuo relicto. Et

facere eadē via, z viſo
Silt et leuita
locus locū z vide-
perrāſit. Samari-
quā iter faciens ve-
p̄s eū z vidēs eū mia-
Et appropians al-
mulnera e⁹ ifundens
Et iponēs illū
tū duxit i stabu-
eius egit. Et altera
duos denarios
abulario z ait: Lu-
Et qđcūqz sup-
ergo cū rediero
Quis horū trium
prim⁹ fuisse illi q̄
latrones? At ille di-
fecit miaz i illū. Et
vade z tu fac si-
Te decet. **Lok.**
et misericors de⁹
cuius munere venit
fidelib⁹ tuis digne z
fuiat: tribue q̄s
ad p̄miſſiōes tuas
ſimilē curram⁹. p. **Bi**
qđā descendebat ab
hierico: icidit i latrōes
poliauerūt eū z plagis
abierūt seminiuo relicto
Ad m̄. a. Quis tibi vide-
fuisse illi q̄ icidit in la-
trōes: q̄ fecit miam in
tu fac silt, alla. **vij.**
Scđm Lucā.
Dū iret ief⁹ in
trāſibat p̄ mediā
z galileā. Et cū igre
qđā caſtellū occurre-
viri leproſi. Et re-
re. **L. ix.**
Qui ſteterūt a

cidit aut vt sacerdos quidā descenderet eadē via, z viso illo preteruit. Sistr et leuita cum esset secus locū z videret eum pertrāsuit. Samaritan⁹ aut qdā iter faciens venit secus eū z vidēs eū miramot⁹ est. Et appropians alligauit vulnera ei⁹ ifundens oleū et vinū. Et iponēs illū in iumentū suū duxit ī stabulū z curā eius egit. Et altera die protulit duos denarios z dedit stabulario z ait: Lurā illi⁹ habe. Et qdcūq; superogaueris, ego cū rediero reddā tibi. Quis horū trium videt tibi prim⁹ fuisse illi q incidit ī latrones? At ille dixit: Qui fecit miaz ī illū. Et ait illi iesus, vade z tu fac similiter. Amē. Te decet. **Col.**

Omnis et misericors de⁹ de cuius munere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne z laudabiliter seruiat: tribue q̄s nobis: vt ad pmissiōes tuas sine offensiōe curram⁹. **p. Ad**

10. bñ. a. hō qdā descendebat ab hierl̄z ī hiericorū icidit ī latrōes q etiā despoliauerūt eū z plagis ipositis abieit seminiuo relicto **vii. Ad mg. a.** Quis tibi videtur prim⁹ fuisse illi q incidit in latrones? z ait illi: q fecit miam in illo, vade z tu fac sistr, alla. **vij.**

Dñica. xv. Scdm Lucam. **17.** **I**n il. tēp. Dū iret ief⁹ in hierl̄z trāsibat p mediā samariā z galileā. Et cū igre deref qdā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi. Et re. **ome. lc. e. ve. be. pñi. R. ix.**

Ieprosi nō absurde intelligi possunt, q sciētiā vere fidei nō habētes varias doctrinas pfitētur erroris. Nō em̄ vel abscondunt imperitiā suā, s; pro summa peritiā pferūt ī lucē z iactantiam sermonis ostentāt. **L. r.**

Nulla porro falsa doctrina est, q nō aliqua vera intermiscet. Vera ḡ falsis iordinate pmixta, ī vna disputatiōe vel narratiōe hōis, tanq̄ in vnus corporis colore apparētia, significāt leprā, tanq̄ veris falsiq; locis colorem humana corpora variantem atq; maculantem. **Actō. xj.**

Heretici oēs tā vitādi sunt ecclie, vt si fieri potest lōgi⁹ remoti, magno clamore xp̄z interpellēt: vnde z apte subiūgitur. Qui steterūt a lōge et leuauerūt vocē dicētes: Iesu p̄ceptor misere nr̄i. **lc. xij.**

Bn̄ vt saluēf leprosi, iesum p̄ceptorē nomināt. Qz em̄ in eiusdē p̄bis se errasse significāt: hūc saluandi humiliter p̄ceptorē vocāt. Lūq; ad cognitionē p̄ceptoris redeūt, mox ad formā salutis recurūt. Nā sequit: Quos vt vidit, dixit: Ite z ostēdite vos eodem sacerdotib⁹. Et factū est dū irēt mūdati sunt. **S. Lucā.**

In illo tpe. Dū iret iesus in hierl̄m transibat per mediā samariā et galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum occurrerunt ei decem viri leprosi. Qui steterūt a lōge et leua-

Dñica. xiiii. post penteco. figura est hui⁹ mūdatorum padiso hoc est de beati celesti electus adā p̄nois prolapsione debeat tūo loci sed motu nature sue fecit adā qui inoffensa beati fruebat: vbi ī seculari defurit: icidit in latrones quos nō icidisset nisi dāni celestis deu⁹ se fr̄ obnoxiū. Qui sunt vni nēs nisi āgelū noctis atq; nēdiaz q se transfigurā angeli lucis? **Scdm Lucā.** **I**n il. t. Dixit leuita vbi oculi q vidētis. Dico ei vobis p̄phetē et reges vobis videre q vos videtis e vidēt: z audire q audire nō audierūt. Et ecce ḡ sperit⁹ surrexit, tūc lū z dicens: Magis sciendo vitā etnā polio. At ille dixit ad eum: quid scriptū est: **10.** **I**lle rīdens dixit: Dñm deū tuū ex toto tuo et tota aia tua et viribus tuis et et n̄ ritum: **17.** **I**n il. tēp. Dū iret ief⁹ in hierl̄z trāsibat p mediā samariā z galileā. Et cū igre deref qdā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi. Et re. **ome. lc. e. ve. be. pñi. R. ix.**

uerunt vocē dicentes : Jesu pceptor miserere nri. Quos
leu. 14. vt vidit dixit: Ite ostendite
mat. 8. vos sacerdotib⁹. Et factū ē
mar. 1. dū irent mūdati sunt. Anus
luc. 5. aut ex illis vt vidit quia mū
dat⁹ est regressus est cū ma
gna voce magnificās deum.
Et cecidit infaciē añ pedes
eius grās agēs. Et hic erat
samaritan⁹. Rñdēs aut ie
sus dixit: Nōne decem mun
dati sunt, z nouē vbi sūt? Nō
est inuēt⁹ q̄ rediret et daret
gloriā deo nisi hic alienige
na. Et ait illi: Surge vade,
quia fides tua te saluum fe
cit. Amē. Te decet. **Collecta.**

Omnipotens sempiternus deus:
Da nobis fidei, spei et
charitat⁹ augmētū: et vt me
reamur assequi qđ pmittis,
fac nos amare qđ p̄cipis. p.
luc. 17. **Ad bñ. a.** Cū igredere⁹ iesus
quoddā castellū occurre⁹t ei de
cem viri leprosi q̄ steterūt a lon
ge: z leuauerūt vocē dicētes iesu
pceptor misere nri. **i. Ad mg.**
eodē. **a.** Nōne decē mūdati sūt z nouē
vbi sūt: nō ē inuēt⁹ q̄ rediret z da
ret gliaz deo nisi hic alienigena
vade qz fides tua te saluū fecit,
alla. **viii. Do. xvj. S. Mat.**

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis: Nemo
pōt duob⁹ dñis fuisse. Et re.
Om. l. eius. b. hier. pbri. l. ix.
Mamma sermōe sy
riaco diuitie nūcupā
tur. Nō potest⁹ deo fuisse et
māmone. Audiat hoc aua
rus: audiatq̄ cēset vocabulo
xpiano nō posse siml diuitus

xpōqz fuisse. Et tñ nō dixit q̄
h⁹ diuitias s⁹ q̄ fuit diuitus
Qui ei diuitiaz fu⁹ est diui
tias custodit vt seruus. Qui
aut seruitut⁹ excussit iugū,
distribuit eas vt dñs. **Le. r.**
Que solliciti sitis aie vře qđ
māducat⁹ neqz corpi vřo qđ
iduamini. In nōnullis codi
cib⁹ additū ē, neqz qđ bibat⁹
Ergo q̄ natura oib⁹ tribuit
z iumēt⁹ ac bestis hoib⁹ q̄qz
cōe ē: hui⁹ cura penit⁹ libera
mur s⁹ p̄cipit nobis ne solli
citi sim⁹ qđ comedam⁹. **l. xj.**
Et qz in sudore vultus p̄pa
ramus panē nobis. Labor
exercēd⁹ est: sollicitudo tol
lenda. Hoc q̄ dicit⁹, ne solli
citi sitis aie vře quid come
datis neqz corpi vřo quid
iduamini: de carnali cibo et
vestimēto accipiamus. **l. xii.**

Queterum de spiritualibus
cibis et vestimētis semp de
bem⁹ esse solliciti. Nōne aia
plus est q̄ esca, et corp⁹ plus
q̄ vestimentū? Quod dicit
istius modi est: Qui maiora
p̄stitit, vtiqz et minora pre
stabit. **Scdm Mattheum.**

In il. tē. Dix. ie. di. suis
Nō potest duob⁹ dñis
seruire. Aut ei vnū odio ha
bebit et alterum diliget: aut
vnū sustinebit et alter⁹ cōtē
net. Nō potest⁹ deo fuisse et
māmone. Ideo dico vobis
ne solliciti sitis aie vře quid
māducat⁹ neqz corpi vřo qđ
iduamini. Nōne aia plus
est q̄ esca z corp⁹ plusqz ve
stimentū? Respiciate volati
lia

nō serūt neqz me
gregāt in horrea,
celestis pascit il
vos magis pluris
Quis aut vřm co
potest adicere ad sta
cubitū vnū? Et de
solliciti estis?
lilia agri quō
Non laborant neqz
Dico autē vobis q̄ nec
in oī glia sua coop⁹
vnū eritis. Si autē
agri qđ hodie ē et cras
mūt⁹ deus sic ve
quāto magis vos mime
Polite s⁹ solliciti esse
Quid māducabi
aut qđ bibem⁹ aut quo
Bec oia gētes in
Scit empater vester
idigetis. Queri
regñū dei z iusti
et hec oia adiciētur
Amē. Te decet. **Coll.**
Hodi dñe q̄s eccle
sua ppitatione p
q̄ sine te labit huma
mortalitas tuis semp au
et abstahat a noxiis,
salutaria dirigat. p. **Ad**
Polite solliciti esse dicē
māducabim⁹ aut qđ bibe
et vři celest⁹ qđ vob⁹ ne
ad. vii. ad mg. a. Que
regñū di z iusticiā ei⁹,
adiciēt vobis. all. **l.**
Scdm Lucā.
Illo tempore. Ibat
iesus in ciuitatē q̄ vo
nam, et ibant cū illo
eius z turba copio
Amel. lec. eius tē
Lister.

lia celi qm̄ nō serūt neq; me-
 tūt neq; pgregāt in horrea,
 et p̄ vester celestis pascit il-
 la. Nōne vos magis pluris
 estis illis? Quis aut̄ v̄m co-
 gitās potest adiuuare ad sta-
 turā suā cubitū vnū? Et de
 vestimēto qd̄ solliciti estis?
 Consyderate lilia agri quō
 crescunt. Non laborant neq;
 nent. Dico autē vobis q̄ nec
 salomō in oī gl̄ia sua coopt̄
 est sicut vnū ex istis. Si autē
 fenū agri qd̄ hodie ē et cras
 in clibanū mittit̄ deus sic ve-
 stit, quāto magis vos mīme
 fidei? Nolite ḡ solliciti esse
 dicentes: Quid māducabi-
 mus aut qd̄ bibem⁹ aut quo
 opiemur. Hec oīa gētes in-
 quirūt. Scit em̄ pater vester
 q; his oīb⁹ idigetis. Queri-
 te ḡ primū regnū dei ⁊ iusti-
 ciā ei⁹: et hec oīa adiciētur
 vobis. Amē. Te decet. **Loll.**

Quāstodi dñe q̄s eccle-
 siā tuā pp̄tiatione p-
 petua ⁊ q; sine te labit̄ huma-
 ua mortalitas tuis semp̄ au-
 xiliis et abstrahat̄ a noxiis,
 ⁊ ad salutaria dirigat̄. **p. Ad**

bn⁹. a. Nolite solliciti esse dicē-
 tes, qd̄ māducabim⁹ aut qd̄ bibe-
 m⁹: scit ei p̄v̄r celestis qd̄ vob; ne-
 cesse sit, **alk. viij. ad m̄g. a.** Que-
 rite p̄mū regnū di ⁊ iusticiā ei⁹,
 ⁊ hec oīa adicient̄ vobis. **alk. j.**

Dñica. xvij. Scdm̄ Lucā.
In illo tempore. Ibat
 Iesus in ciuitatē q̄ vo-
 catur naym, et ibant cū illo
 discipuli eius ⁊ turba copio-
 sa. Et rel. **Smel. lec. eiusdē**
Lister.

vene. hede p̄fl. Lectio. ix.

Naym ciuitas est gali-
 lee in secūdo miliario **in cap**
 thabor mōtis cōtra meridiē **luc. 7.**
 iuxta endor, q̄ est vicus gran-
 dis ī quarto miliario eiusdē
 montis ad meridiē. **Lū aut̄** **luc. 7.**
 appropiquaret porte ciuita-
 tis, ecce defunct⁹ efferebat̄
 filius vnicus matris sue. **p. r.**

Defunctus hic q̄ extra por-
 tā ciuitatis multis est intue-
 tibus elat⁹ significat hoīem
 letali criminum funere sopo-
 ratū, eādēmq; insup̄ anime
 mortē non cordis adhuc cu-
 bili tegentē, sed ad multorū
 noticiam per locutiōis ope-
 risve iudiciū quasi p̄ sue ciui-
 tatis ostia propalantē. **lc. xi.**

Bene defunct⁹ iste fili⁹ vni-
 cus m̄ris sue fuisse phibeat̄,
 q; licet e multis collecta p̄so-
 nis vna sit p̄fecta ⁊ imacula-
 ta virgo m̄r ecclesia, singuli
 tñ q; vniuersalis se ecclesie
 filios rectissime fatēt. **i. xij.**

Elect⁹ em̄ quilibet qñ ad fi-
 dē imbuit̄, fili⁹ est: qñ alios
 imbuit mater. An nō mater-
 no erga paruulos āgebatur
 affectu qui ait: Filioli mei **gal. 4.**
 quos iterū parturio donec
 formetur x̄ps ī vobis? Por-
 tā ciuitatis qua defunct⁹ effe-
 rebat̄, puto aliquē de sensi-
 bus esse corporeis. **Qui em̄** **pu. 6.**

seminat iter fratres discor-
 dias, q̄ iniquitatē in excelsum
 loquit̄, poris portā extrahi-
 tur mortuus. **Scdm̄ Lucā.**

In illo tpe. Ibat Iesus **luc. 7.**
 in ciuitatem q̄ vocatur

α

nam: et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris sue. Et hec vidua erat et turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit et tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt. Et ait, adulescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus et cepit loqui. Et dedit illum matri sue. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes: Quia propheta magnus surrexit in nobis, et quia deus visitavit plebem suam. Amen. Te decet. **Collecta.**

Ecclēsiā tuam dñe miseratio continuata mundet et muniat: et quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munere gubernetur. **Per Ad bñ. an.** Accessit autem iesus et tetigit loculum: hi autem qui portabant steterunt: et ait, adulescens tibi dico surge: et resedit qui erat mortuus, **alca. iij.**

Ad mg. a. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes: quia propheta magnus surrexit in nobis, et quia deus visitavit plebem suam. **1. Dñica. xviii. s. lu.**

In illo tpe. Cum intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseorum sabbato manducare panem et ipsi observabant eum. Et rel. **Smel. lec. eiusdem venera. bode presbiteri. Lectio. ix.**

Hydrops morbus ab aquo humore vocabitur: quosum humore vocabitur: grece enim hydor aqua vocatur. Est autem humor succutaneus de vitio vesice natus, cum inflatione turgente et anhelitu fetido. **lc. x.**

Propriumque est hydropticum, quantomagis abundat humore inordinato, tanto amplius sitire. Et ideo recte comparatur ei quem fluxus carnalium voluptatum exuberans aggrauat. **Lectio. xi.**

Comparatur hydropticus diviti avaro, qui quanto est copiosior divitiis quibus non bene utitur, tanto ardentius talia concupiscit. Et respondens iesus dixit ad legisperitos et phariseos dicens, Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. **Lectio. xij.**

Quod dicit respondisse iesus, ad hoc respicit quod promissum est. Et ipsi observabant eum. Dominus enim novit cogitationes hominum. Sed merito interrogati tacet, qui contra se dictum quicquid dixerint vident. Nam si licet sabbato curare, quare salvatorem an curet observant? Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant? Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. **Secundum Lucam.**

In il. tē. Cum intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseorum sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropticus erat

Et respondens iesus ad legisperitos et phariseos dicens, Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum eum ac dimisit. Et respondens ad illos dixit: Licet enim alius aut bos in sabbato cadit et non continuetur illum die sabbati: non poterant ad hec respondere illi. Dicebat autem et mutans parabolam, inquit quod puros accubiteret dicens ad illos mutatus fueris ad non discubas in primo die forte honoratio te mutas ab illo et venies ad illum vocavit dicens Da huic locum: et tunc cum rubore novissimum tenere. Sed cum tu fueris vade et recubas in novissimo loco, ut cum qui te iuvavit dicat tibi ascende superiorem cubilibus: quia omnis exaltat humiliabit, et humiliat exaltabitur. Te decet. **Collecta.** Ha nos dñe quos gratia semper et preveniat et ac bonis operibus prestet esse interos. **Ad bñ. an.** Dixit iesus ad legisperitos et phariseos si sabbato curare: at illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum ac dimisit. **Ad mg. a.** Cum vocatus ad nuptias recube in no-

luc. 7.

eodem.

luc. 14

ps.

luc. 1

luc. 1

ante illū. Et respondens iesus dixit ad legisperitos et phariseos dicens, Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apphēsū sanauit eū ac dimisit. Et respondens ad illos dixit: Quis uestrū asinus aut bos in puteum cadit et non cōtinuo extrahet illum die sabbati? Et non poterant ad hec respondere illi. Dicebat autē et ad inuitatos parabolam, intendēs quō primos accubitus eligerēt dicens ad illos Quā inuitatus fueris ad nuptias non discūbas in primo loco, ne forte honoratioꝝ te sit inuitatus ab illo et veniēs is qui te et illum vocauit dicat tibi: Da huic locū: et tūc incipias cum rubore nouissimum locū tenere. Sed cum vocatus fueris: vade et recūbe in nouissimo loco, vt cum venerit qui te inuitauit dicat tibi: Amice ascēde superi⁹. Tunc erit tibi gloria corā similibus: qz omnis qui se exaltat humiliabit, et qui se humiliat exaltabitur. Amen. Te decet. **Collecta.**

Tua nos dñe q̄s gratia semper et preueniat et sequatur, ac bonis operibus iugiter prestat esse intētos.

Per. Ad vñ. an. Dixit iesus ad legisperitos et phariseos si licet sabbato curare: at illi tacuerunt: ipse vero apprehēdens hydropicū sanauit eum ac dimisit. **Ad mag. a.** Cum vocatus fueris ad nuptias recūbe in no-

uissimo loco, vt dicat tibi qui te inuitauit, amice ascēde superius. tunc erit tibi gloria corā simul discumbentibus, alleluia. **vij.**

Dñica. xix. Scdm Matt.

In illo tpe. Conuenerunt pharisei in vnū et interrogauit iesū vn⁹ ex eis legisdoctor tētans eū: Adagister qđ est mādatū magnū in lege? Et reliqua. **Smelia lec. euſdē. b. ioa. epi. Lec. ix.**

Conuenerūt vt multitudine vincerent, quē ratione superare non poterant. A veritate se esse nudos professi sunt, qui multitudine se armauerūt. Dicebant em̄ apud se, vn⁹ loquaē pro oībus et omēs loquamur per vnū: vt si quidem vicerit oēs videamur victores. Si autē victus fuerit, vel solus videatur confusus. **Lectio. x.**

Opharisei qui oīa propter hoīes cogitatis et facitis, primū quidē venientes cū vno vincendi estis p vnū. Tamē qz vno victo, hoīes nō intelligunt oēs vos esse victos: nūquid cōsciētie vestre non sentiūt se esse confusas? Leuis est em̄ consolatio: qui in seipso confusus est, quod ab aliis ignoratur. **Lectio. xi.**

Magister, quod est mandatum magnum in lege? Adagistrum vocat cuius nō vult esse discipulus. Simplicissimus it̄rogator et malignissimus insidiator, de mādato magno interrogat, qui nec minimum obseruat. **lc. xij.**

Ille em̄ debet interrogare de maiore iusticia, qui iam minorem cōpleuit. Dñs autem sic ei respōdit, vt interrogationis eius fictam conscientia statim primo respōso percuteret, dicens: Diliges dñm deum tuum in toto corde tuo, id est nō sicut tu q̄ deuotionem ostēdis in ore, et fraudē meditaris in corde. **Secūdum Mattheum.**

In il. tē. Conuenerunt pharisei in vnū et interrogauit iesum vn⁹ ex eis legis doctor tētans eum: **Ad luc. 10.** **Magister qđ est mandatum magnum in lege?** **Ait illi iesus:** Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo et in tota anima leui. 19 tua et in tota mēte tua. **Hoc mat. 5.** est maximū et primū mandatum. **Scđm autē sile est huic. gal. 5.** Diliges proximū tuum sicut iaco. 2. teipm. **In his duob⁹ mādatis vniuersa lex pendet et pphete. Lōgregatis autē phariseis iterrogauit eos iesus dicēs:** Quid vobis videtur de christo cui⁹ filius est? **Dicunt ei: Dauid. Ait illis:** Quomodo ḡ dauid i spiritu vocat eū dñm dicens: **Dixit dominus domino meo sede a dextris meis donec ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorū?** **Si ergo dauid vocat eū dominū, quomodo filius eius est?** **Et nemo poterat rñdere ei verbū neque ausus fuit quisq̄ ex illa die eum amplius interrogare. Amen. Te decet. Collecta.**

DA quesumus dñe populo tuo diabolica vitare cōtagia: et te solum dominum pura mente sectari. **Per. Ad bñ. an.** **Magister qđ est mādatum magnum in lege?** **Ait illi iesus, diliges dominum deū tuū ex toto corde tuo, alia. viij. Ad mg. a.** **Quid vobis videtur de xp̄o cuius fili⁹ est?** **Dicūt ei oēs dauid: dixit eis iesus quomodo dauid in spū vocat eū dñm dicens: dixit dominus dño meo sede a dextris meis. iij.**

Dñica. xx. Scđz Matthei.

In illo tpe. Ascendens iesus in nauiculā transfretauit et venit i ciuitatē suā. **Et ecce offerebāt ei paralyticū iacentē in lecto. Et rel.**

Dñe. l. eius. b. ioā. epi. lc. ix.

Christum in humanis actib⁹ diuina gessisse mysteria et in reb⁹ visibilib⁹ inuisibilia exercuisse negocia lectio hodierna monstrauit. **Ascēdēs inquit iesus in nauiculam transfretauit et venit in ciuitatem suam. lx.**

Dōne ipse est q̄ fugatis fluctibus maris pfunda nudauit, vt israelitic⁹ ppl̄s interstupentes vndas sicco vestigio velut mōtiū p̄caua trāsiret? **Nonne hic est qui petri pedib⁹ marinos vertices inclinauit, vt iter liquidum humanis gressibus solidū preberet obsequiū?** **Et quid est quod ip̄e sibi maris sic deneget seruitutem vt breuissimilaci transitum sub mercede nautica transfretaret? lc. xi.**

...inquit i nauiculā et retit et abut
...fretauit. Et qđ mirum vidētes au
...? **Quis?** venit susci- runt et glori
...firmitates nostras vt q̄ dedit pote
...nub⁹. **Ame.**
Dñs autem sic ei respōdit, vt
...operatio, q̄
...cere nō poss
...**lc. xi.**
...confide fili re
...cata ma.
...go lecturū su
...magnificans
...vt v. du dedit
Dñica. xx.
In illo tpe. Ascendens
...sus tur
...hac. Simile
...celoy domi
...ptias filio
...**Dñe. l. eius.**
Agitur
...mi, volo si po
...tate transcur
...eius valeam
...largus vacan
...dum prius est
...matthei ip̄sa
...apud lacum
...ne cene delict
...**Et quidem**
...que sibi vult
...quia hic p̄dic
...memoratur.
...p̄cas non dig
...trauit repul
...lus qui intrat
...sus esse per
...**Qua et re re**
...hic p̄naptu
...desia, tūlic p

Ascendit iquit in nauiculā z transfretauit. Et qđ mirum fratres: Chriſt⁹ venit ſuſcipere infirmitates noſtras vt ſua nobis remedia cōferret ſanitatē, qđ medicus qđ non fert ifirmitates, curare neſcit. Et qđ non fuerit cum ifirmo ifirmatus, ifirmo non poſteſt cōferre ſanitatē. *lc. xij.*

Chriſt⁹ itaque ſi in ſuis manſiſſet ꝑtutibus commune cū hominib⁹ nihil haberet. Et niſi ipleſſet carniſ ordinem, carniſi illo eſſet ocioſa ſuſceptio. Sustinuit ergo haſ neceſſitates vt homo verus huſmanis neceſſitatib⁹ probare tur. **A**ſcēdit in nauiculā chriſtus. eccleſie nauē, ſeculi fluctum ſemper mitigaturus aſcendit. *ſcđm Mattheū.*

In illo tpe. **A**ſcēdēs ieſus in nauiculā transfretauit z venit in ciuitatē ſuam. Et ecce offerebant ei paralyticū iacentē in lecto. Et videns ieſus fidem illoꝝ dixit paralytico: Conſide fili remittunt tibi pctā tua. Et ecce qđam de ſcribis dixerunt itra ſe: Hic blaſphemat. Et cū vidiffet ieſus cogitatiōes eozum dixit: Et quid cogitatis mala in cordibus veſtris? Quid eſt facilius dicere: dimittunt tibi pctā: an dicere, ſurge z ambula? Et ſciatis aut qm̄ filius hois habet poteſtatem in terra dimittendi pctā. Tunc ait paralytico: Surge tolle lectum tuum z vade in domuz tuam. Et ſur-

rexit z abiit in domum ſuam. Vidētes autē turbe timuerunt z glorificauerunt deum qđ dedit poteſtatē talē hominib⁹. *Amē. Te decet. Colla.*

Dirigat corda nra dñe qđs tue miſerationis operatio, qđa tibi ſine te placere nō poſſumus. *Per. Ad bñ. an. Dixit dñs paralytico, mat. 9. confide fili remittuntur tibi peccata tua. j. Ad mag. a. Tulit er eodē. go lectuluz ſuuz in quo iacebat magnificans deum, z ois plebs vt vidit dedit laudem deo. iij.*

Dñica. xxi. Scđz Matth.
In illo tpe. Dicebat ieſus turbis parabolam 22. hāc. Simile factū eſt regnū luc. 14. celoꝝ homini regi qđ fecit nū apo. 19. ptias filio ſuo. Et reliqua. *ſcđm. lc. eius. b. gre. pa. l. ix.*

Angelice fratres chariſſi matth. mi, volo, ſi poſſuz, ſub breuitate tranſcurrere, vt in fine eius valeam ad loquendum largius vacare. Sed querēdum prius eſt, an hec apud mattheū ipſa ſit lectio, que apud lucam ſub appellatiōe cene deſcribitur. *Lec v.*

Et quidem ſunt nonnulla que ſibi diſſona eſſe vident, quia hic prādium, illic cena memoratur. Hic qui ad nuptias non dignis veſtibus intrauit repulſus eſt, illic nullus qui intraffe dicit, repulſus eſſe perhibetur. *Lec vi.*
Qua ex re recte colligit, qđ z hic ꝑ nuptias preſens eccleſia, z illic ꝑ cenam eter-

Q iij

ca. xx. post peteco.
 rogare
 quia iam
 his au:
 ut inter:
 am con:
 o reſpo:
 Dil:
 in toto
 ut tu q
 ut ore,
 in cor:
 am.
 uenerunt
 ut inter:
 eis le:
 m: zda
 um ma:
 uelut:
 et to:
 anima
 a. Doc
 manda:
 ſi huic.
 ſicut
 ada:
 et p:
 ſi ppa
 uelut:
 detur
 ſi Di:
 ſi:
 uritu
 Dixit
 ſede
 ponā
 m pe
 uid
 modo
 po:
 que
 die
 are.
 ca.

num z vltimum conuiuium designat: qz z hanc nonnulli exituri intrant, z ad illud qf quis semel intrauerit, vltorius non exibat. **Lectio. xij.**
At si qs forte cõtendat hãc eandẽ esse lectionẽ, ego melius puto, salua fide, alieno itellectui cedere, qz cõtentionibus deseruire, qm z itelligi congrue forsitan potest, qz de plecto eo, qui cum nuptialiveste nõ venerat, quod lucas tacuit, matthe⁹ dixit. Quod verop illuz cena, per hũc aut prãdiũ dicit, nequa qz vel hoc nre itelligẽtie obfistit, qz cum ad horã nonam apd antiquos quotidie prãdiũ fieret, ipsũ qz prãdiũ cena vocabat. **Scõm. Matth.**
In illo tpe. Dicebat iesus turbis parabolam hanc. Simile factum est regnum celoz homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, z nolebãt venire. Itex misit alios seruos dices: Dicitẽ iuitatis ecce prandiũ meũ parauit: tauri mei z altilia occisa z omnia parata, venite ad nuptias. Illi autẽ neglexerũt. Et abierunt alius i villã suã, ali⁹ vero ad negociationem suam. Reliqui vero tenuerunt seruos ei⁹ z cõtumelia affectos occiderũt. Rex autẽ cũ audisset iratus est. Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, z ciuitatem illoz succedit. Tũc ait suis suis:

matth.
22.
lu. 14.
apo. 19

Nuptie qdem parate sunt, sed qui iuitati erãt non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viay z quoscũqz iueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius i vias congregauerũt oẽs quos iuenerũt malos z bonos, z implete sunt nuptie discumbentium. Intravit autẽ rex vt videret discumbẽtes z vidit ibi hominẽ non vestitũ veste nuptiali, z ait illi: Amice quõ huc intrasti nõ habẽs vestẽ nuptialẽ? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligat⁹ manib⁹ ei⁹ z pedib⁹ mittite eũ i maneb⁹ exteriores. Ibi erit fletus z stridor dẽtium. Multi em̄ sunt vocati pauci nõ electi. Amẽ. Te dicit. **col.**
Omnis z misericors de⁹ vniversa nobis aduersantia ppitiatus exclude vt mẽte z corpe pit expediti, q tua sũt liberis mẽtib⁹ exequimur. **p. Ad bñ. a.** Dicitẽ iuitatis: ecce prãdiũ meũ parauitẽ ad nuptias dicit dñs. **viii. Ad mag. a.** Nuptie qdẽ parate sũt eodẽ s; q iuitati erãt nõ fuerũt digni: ite ad exit⁹ viay z quoscũqz iueneritis vocate ad nuptias dicit dñs. **i. Dñica. xxij. S. Joã.**
In illo tpe. Erat quidã regulus cuius filius ifirmabat capharnaum. Hic cũ audisset qz iesus adueniret a iudea i galileam, abiit ad eũ z rogauit eũ vt descenderet z sanaret filiũ ei⁹: Incipiebat enim mori. Et res. **ome. Leius. b. gre. pa. l. c. ix.**

Dñica. xxij. post penteco.
 Actio sancti euãgelij
 quã modo fratres au-
 tis. expositione non indi-
 Sed ne hanc taciti pre-
 videamur: exhortãdo
 us qz exponendo in ea
 quã loquamur. **Lec. i.**
 autẽ nobis solũmodo
 positione esse reqrẽdũ
 curis q ad salutẽ filio
 iam venerat, audiuit,
 signa z prodigia videri:
 creditis. Qui eni sa-
 querebat filio, proculdu
 medebat: neqz em̄ ab eo
 neret salutem quem non
 deret saluatorem. **lc. xi.**
 are ergo dicit: Nisi si-
 gna viderit, nõ cre-
 qui ante credidit qz si-
 deret: Sed memeto:
 petuit z aperte cogno-
 que in fide dubitauit.
 p̄cipit nãque vt descẽde-
 sanaret filiũ ei⁹. **lc. xij.**
 gonalẽ ergo presentia
 querebat, q per spm̄ nũs qz
 rat. Minus itaque i illũ
 vidit, quem non putauit
 salutem dare: nisi pre-
 as esset z corpore. Si eni
 recte credidisset: pculdu
 videt qz nõ esset loc⁹ vbi
 isset deus. **S. Joannem.**
 In illo tpe. Erat quidã re-
 gulus cuius filius ifir-
 mabat capharnaũ. Hic cũ
 audisset qz iesus adueniret a
 iudea in galileam, abiit ad
 eũ z rogabat eũ vt descen-
 deret z sanaret filium eius:
 quiebat enim mori. Di-
 xit ergo iesus ad eum: Nisi

signa z po-
 nõ credita
 gulus: Dñ
 monaf fil
 sus: Et ad
 Lreditat
 dicit ei u
 eo descẽde
 ei z nũcia
 qz fili⁹ eius
 gabat ergo
 melius hab
 ei: qz bñ b
 qd eũ tebu
 p̄ quã illa
 dicit ei uel
 credidit ip
 ta. Amẽ. **C.**
In illo tpe. Erat quidã re-
 gulus cuius filius ifir-
 mabat capharnaũ. Hic cũ
 audisset qz iesus adueniret a
 iudea in galileam, abiit ad
 eũ z rogabat eũ vt descen-
 deret z sanaret filium eius:
 quiebat enim mori. Di-
 xit ergo iesus ad eum: Nisi

Lectio sancti euāgelij
 quā modo fratres au-
 distis, expositione non indi-
 get. Sed ne hanc taciti pre-
 terisse videamur: exhortādo
 potius q̄ exponendo in ea
 aliquid loquamur. **Lec. x.**
Hoc autē nobis solūmodo
 de expositione esse req̄rēdū
 video, cur is q̄ ad salutē filio
 petēdam venerat, audiuit,
 nisi signa z prodigia videri-
 tis nō creditis. Qui enī sa-
 lutē querebat filio, proculdu-
 bio credebatur: neq̄ em̄ ab eo
 quereretur salutem quem non
 crederetur saluatorem. **Lc. xi.**
Quare ergo dicit: Nisi si-
 gna z pdigiavideritis, nō cre-
 ditis, qui ante credidit q̄ si-
 gna videret? Sed memēto-
 te qd̄ petiit z aperte cogno-
 sceret, qz in fide dubitavit.
 Poposcit nāque vt descēde-
 ret z sanaret filiū ei⁹. **Lc. xiiij.**
Corporalē ergo presentia
 dñi q̄rebat, q̄ per sp̄m̄ nusq̄
 deerat. Adinus itaque i illū
 credidit, quem non putavit
 posse salutem dare: nisi pre-
 sens esset z corpore. Si enī
 perfecte credidisset: p̄culdu-
 bio sciret qz nō esset loc⁹ vbi
 nō esset deus. **S. Joannem.**
In illo tpe. Erat qd̄a re-
 gulus cuius filius ifir-
 mabat capharnaū. Hic cuz
 audisset qz iesus adueniret a
 iudea in galileam, abiit ad
 eum z rogabat eū vt descen-
 deret z sanaret filium eius:
 Incipiebat enim mori. Di-
 xit ergo iesus ad eum: Nisi

signa z prodigia videritis,
 nō creditis. Dixit ad eū re-
 gulus: Dñe descēde priusq̄
 moriaf filio me⁹. Dixit ei ie-
 sus: Vade filius tuus vivit.
 Credidit hō sermoni quem
 dixit ei iesus z ibat. Jā autē
 eo descēdēte serui occurrerūt
 ei z nunciauerunt dicentes
 qz fili⁹ eius viueret. Interro-
 gabat ergo horā ab eisi qua
 melius habuerat. Et dixerūt
 ei: qz heri hora septima reli-
 q̄t eū febris. Lognouit ergo
 p̄r quia illa hora erat in qua
 dixit ei iesus, fili⁹ tu⁹ vivit: z
 credidit ipse z dom⁹ eius to-
 ta. **Amē. Te decet. Collecta.**
Argire quesum⁹ dñe
 fidelibus tuis indul-
 gentiam placatus z pacem,
 vt parit̄ ab omnib⁹ mundent̄
 offensis, z secura tibi mente
 deseruiant. **Per. Ad bñ. ā.**
 Erat qd̄a regul⁹ cuius fili⁹ infir-
 mabatur capharnaū: hic cuz au-
 disset qz iesus adueniret in gali-
 leā rogabat eū vt descenderet z
 sanaret filiū ei⁹. **i. Ad mag. ā.**
 Cognouit ergo pater qz illa ho-
 ra erat in qua dixit iesus, filius
 tu⁹ vivit: z credidit ipse z dom⁹
 eius tota. **iiij. Dñica. xxiiij.**
Lectio s. euāg. fm̄ Matth.
In illo tempore. Dixit matth. 18.
 Simile est regnū celoz hoī
 regi qui voluit rationem po-
 nere cuz seruis suis. Et rel.
**Semel lectiois eiusdē bñ
 hieronymi p̄bri. Lectio. ix.**
Amiliare est syris z
 maxime palestinis ad

Q uij

Dñica. xxij. post penteco.
 communium
 ad illud qd̄
 Lc. xiiij.
 egredi serui eius
 gregauerūt oēs quos
 malos z bonos, z ipse
 nuptie discumbentium
 traivit aut̄ rexit videt
 cumbētes: vidit ibi ho-
 non vestitū veste nuptia
 ait illi: Amice quō p̄
 si nō habēs vestē nuptia
 At ille obmutuit. **Lc. xiiij.**
 ut rex ministris: Log-
 nib⁹ ei⁹ z pedib⁹ mittit
 tenebras exteriores
 erit fletus z stridor dē-
 Multi em̄ sunt vocati
 iō electi. **Amē. Te decet.**
Omnis misericordia
 parabola
 Dicitur ier-
 parabola
 am est re-
 regi qui
 tuo. Et mi-
 care inui-
 nolebāt
 alios ser-
 utatis ec-
 au: tau-
 a z omnia
 nuptias.
 et abie-
 ali⁹ ve-
 suam.
 unt ser-
 affectos
 audis-
 seter:
 homici
 illoz
 o suis: **Amē. Lc. xiiij. post penteco.**

omnē sermonē suū parabo-
las iungere, vt q̄ p̄ simplex
p̄ceptū teneri ab auditori-
bus nō potest, p̄ similitudinē
teneat. P̄cepit itaq̄ petro
sub p̄paratione regis, dñi z
serui, qui debitor decemiliū
talentoz a dño rogās veniā
ipetrauerat: vt ipse quoque
dimittat conseruis suis mi-
nora peccantib⁹. **Lectio. x.**
Si em̄ ille rex z dñs seruo
debitori decē milia talētoz
tam facile dimisit, quāto ma-
gis serui p̄seruis suis debēt
minora dimittere? Quod vt
manifesti⁹ fiat, dicamus sub
exēplo: Si q̄s n̄m p̄miserit
adulteriū, homicidiū, sacri-
legiū, maiora crimina decē
milia talentoz rogātib⁹ di-
mittunt̄ si z ipsi dimittamus
minora peccatibus. **Lec. xi.**
Si autem ob factam contu-
meliā simus implacabiles z
p̄pter amari⁹ verbū p̄petes
habeamus discordias: nōne
nobis videmur recte redigē-
di in carcerem z sub exēplo
operis nostri hoc agere, vt
maiorum nobis delictorum
venia nō relaxetur. **Lec. xii.**
Sic z p̄r me⁹ celestis faciet
vobis si nō remiseritis vnus
quisq̄ fratri suo de cordib⁹
v̄ris. Formidolosa sentētia
si iuxta nostrā mētē sentētia
dei flectit̄ atque mutat̄. Si
parua fratrib⁹ non dimitti-
mus, magna nobis a deo nō
dimittent̄. Et q̄ potest vnus
quisq̄ dicere, nihil habeo cō-
tra illū, ipse nouit: h̄z iudicē

deū nō mihi cure est quid ve-
lit agere, ego ignoui ei, p̄fir-
mat sentētiā suā, z oēm simu-
lationē fice pacis euertit di-
cens: Si nō remiseritis vnus
quisq̄ fratri suo de cordi-
b⁹ vestris. **Scdm̄ Mattheū**

In il. tē. Dix. ies. disci-
pulis suis. Simile est
regnum celorum homini re-
gi q̄ voluit rationem ponere
cū seruis suis. Et cū cepisset
rationem ponere: oblat⁹ est
ei vnus qui debebat decē mi-
lia talenta. Cum autem nō
haberet vnde redderet: ius-
sit eū dominus venundari z
v̄rozē eius z filios z oīa que
habebat z reddi. P̄ocidēs
aut̄ seruus ille orabat eū di-
cens, P̄atiētīā habe ī me z
omnia reddā tibi. Misert⁹
autē domin⁹ serui illi⁹ dimi-
sit eum, z debitu⁹ dimisit ei.
Egressus aut̄ seruus ille iue-
nit vnum de cōseruis suis q̄
debebat ei centū denarios:
z tenens suffocabat eum di-
cēs, Redde q̄ debes. Et p̄-
cidens cōseruus ei⁹ rogabat
eū dicēs: P̄atientiam habe
in me, z oīa reddam tibi. Il-
le autem noluit, sed abiit z
misit eum ī carcerem donec
redderet debitū. Videntes
aut̄ conserui eius que fiebāt
contristati sunt valde. Et ve-
nerunt z narrauerunt domi-
no suo oīa que facta fuerāt.
Tunc vocauit illū dñs suus
z ait illi: Serue nequā oīe
debitū dimisi tibi quoniam
rogasti me. Nōne ergo opo-

conserui tui z p̄mitina da
ego mi misert⁹ sum? in lege scripe
et dñm ei⁹ tradidit nis legib⁹
conseruis quoadusque Cefar augu
vniuersum debi- filium antipa
pater meus ce- nam z p̄o
faciet vobis, si non re- deis constit
vnusquisque fratri tis p̄cesset,
v̄ris. Amē. reret imperi
Collecta. Mittunt̄ igi
Similia tuā q̄s dñe cō pulos suos cu
tua pietate custodi: id est malinbu
conseruis aduersitatib⁹ te quos illi
p̄ se libera z in bonis romanis trib
p̄p̄o nō sit deuota. p̄ herodianos
Dicit aut̄ dñs seruo digno cultu
q̄ debes, p̄cides aut̄ ser Quidam lan
rogabat eū dicēs: patiē le herodiano
p̄ me z oīa reddā tibi, rodem chus
Mag. a. Serue nequā quod magis on
dimisi tibi qm̄ rogasti Adagiter
ergo oportuit te mi- rat es z vian
conserui tui, sicut z ego tui doces, z non
magis dicit domin⁹. **ruj.** aliquo. Non
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** perionas hom
Illo tpe. Abeuntes fraudulenta in
operi ei cōsiliū inierūt luc provocat
perent iesum in sermo- vt magis debi
reliqua. **Omelia lec.** meat z dicat
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** buta solui vt
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** test herodiano
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** tra romanos p
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** neant. **Scdm̄**
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** **I**n illo tpe
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** p̄paratē
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** runt capere
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** mone. Et man
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** los iocum be
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** cētis: Adag
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** verat es z vian
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** tate doces, z n
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** ra de aliquo. Y
Mag. a. **Scdm̄ Mat.** p̄onam homi.

tuit z te misereri cōserui tui
 sicut z ego tui misert⁹ sum?
 Et irat⁹ domin⁹ ei⁹ tradidit
 eum tortoribus quoadusque
 redderet vniuersum debi-
 tum. Sic z pater meus ce-
 lestis faciet vobis, si non re-
 miseritis vnusquisque fratri
 suo de cordib⁹ vestris. Amē.
 Te decet. **Collecta.**

Amiliā tuā q̄s dñe cō-
 tinua pietate custodi:
 vt a cunctis aduersitatib⁹ te
 p̄tegēte sit libera z in bonis
 actib⁹ tuo noī sit deuota. p.

Ad bñ⁹. ā. Dixit autē dñs seruo
 redde qđ debes, p̄cidēs autē ser-
 uus ille rogabat eū dicēs: patiē-
 tiā habe i me z oia reddā tibi.

viii. Ad mag. ā. Serue ne quā
 oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti
 me: nōne ergo oportuit z te mi-
 sereri p̄serui tui, sicut z ego tui
 misertus suz dicit domin⁹. **viiij.**

Dñica. xxiiij. Scđz Mat.

In illo tpe. Abeuntes
 pharisei cōsiliū inierūt
 vt caperent iesum in sermo-
 ne. Et reliqua. **Omelia lec.**
eiusdē b. hiero. p̄vri. Lec. ix

Quper sub cesare augu-
 sto iudea subiecta ro-
 manis quando in toto orbe
 celebrata est descriptio sti-
 pēdiaria facta fuerat z erat
 in pp̄lo magna seditio dicē-
 tibus aliis pro securitate z
 quiete qua romani pro oib⁹
 militarēt: debere tributa p̄-
 solui: pharisei vero q̄ sibi ap-
 plaudēbant iusticiā ecōtra-
 rio nitentibus nō debere po-
 p̄lū dei q̄ decimas solueret

z p̄mitiua daret z cetera que
 in lege scripta sunt, huma-
 nis legib⁹ subiacerē. **Lec. x.**

Cesar augustus herodem
 filium antipatris alienige-
 nam z profelytum regem iu-
 deis constituerat qui tribu-
 tis p̄esset, z romano pa-
 reret imperio. **Lectio. xi.**

Mittunt igit pharisei disci-
 pulos suos cum herodianis
 id est militibus herodis, seu
 quos illudētes pharisei (qz
 romanis tributa soluebant)
 herodianos vocabant z non
 diuino cultui deditos. **lc. xii**

Quidam latinozum ridicu-
 le herodianos putant q̄ he-
 rodem christū esse crederēt
 quod nusq̄ omnino legim⁹.

Magister scimus quia ve-
 rax es z viam dei i veritate
 doces, z non est tibi cura de
 aliquo. Non enim respicis
 personas hominū. Blanda z
 fraudulenta interrogatio: il-
 luc prouocat respondentem
 vt magis deū q̄ cesarem ti-
 meat z dicat non debere tri-
 buta solui vt statim audien-
 tes herodiani seditiois cō-
 tra romanos principem te-
 neant. **Scđm Mattheum.**

In illo tpe. Abeuntes matth.
 pharisei cōsiliū inie- 22.
 runt vt caperent iesum i ser-
 mone. Et mittunt discipu-
 los suos cum herodianis di-
 cētēs: Magister scimus qz marc.
 verax es z viam dei in veri- 12.
 tate doces, z non est tibi cu- luc. 20.
 ra de aliquo. Nō ei respicis
 p̄sonam hoīm. Dic ergo no-

ro. 13.

matth. 22.

eodē.

z ro m.

13.

ioā. 6.

bisquod tibi videat. Licet census dari cesari an non? Cognita autem iesus nequitia eorum ait: Quid me tentatis hypocrite? Ostendite mihi nummisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis iesus: Cuius est imago hec et superscriptio? Dicunt ei, Cesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo que sunt cesaris cesari et que sunt dei deo. Amen. Te decet. **Collecta.**

Deus refugium nostrum et virtus: adesto piis ecclesie tue precibus auctor ipse pietatis et prestantia: ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur.

Per. Ad bñ. a. Magister scimus quod verax es et viam dei in veritate doces, al. **viii. Ad mag. a.** Reddite que sunt cesaris cesari et que sunt dei deo, alleluia. **j.**

Dñica. xxv. Scdm iohāne.

In illo tempore. Cum subleuasset oculos Iesus et vidisset quod multitudo maxima uenit ad eum dicit ad philippum: Unde ememus panes ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse enim sciebat quod esset facturus. Et re. **Omne. lec. eiusdem beati augustini epi. Lec. ix.**

Miracula que fecit dominus noster Iesus christus: sunt quedam diuina opera et ad intelligendum deum de uisibilibus admonet humana mentem. **lc. x.**

Quia enim ille non est talis substantia que uideri oculis possit: et miracula eius quibus totum mundum regit uniuersamque creaturam administrat, assiduitate uiluerunt: ita ut pene nemo dignetur attendere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano, secundum ipsam suam naturam seruauit sibi quedam que faceret opportuno tempore propter uisitatum cursum ordinemque nature, ut non maiora, sed insolita uidentur stuperet quibus quotidiana uiluerant. **lc. xi.**

uerfamque creaturam administrat, assiduitate uiluerunt: ita ut pene nemo dignetur attendere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano, secundum ipsam suam naturam seruauit sibi quedam que faceret opportuno tempore propter uisitatum cursum ordinemque nature, ut non maiora, sed insolita uidentur stuperet quibus quotidiana uiluerant. **lc. xi.**

Maius ei miraculum est gubernatio totius mundi quam saturatio quorundam militum hominum de quibus panibus: et tamen hec nemo miratur. Illud mirantur homines non quia maius est, sed quia rarum est. **lc. xii.**

Quis enim pascit uniuersum mundum nisi ille qui de paucis granis segetes creat? Fecit ergo quomodo deus. Unde enim multiplicat de paucis granis segetes: unde in manibus suis multiplicauit quosque panes. Potestas erat in manibus christi, panes autem illi quosque quasi semina erant non quidem terre mandata, sed ab eo qui terram fecit multiplicata. **Secundum iohāne.**

In illo tempore. Cum subleuasset oculos Iesus et vidisset quod multitudo maxima uenit ad eum dixit ad philippum: Unde ememus panes ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit ei philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis: ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus

Incipit sancti stephani. **Incipit sancti stephani. Incipit sancti stephani. Incipit sancti stephani.**

triumphale... **H**ic est... **H**ic est... **H**ic est... **H**ic est...

Quis dominicalis.

ex discipulis ei⁹ andreas fr̄ symonis petri: Est puer vn⁹ hic q̄ habet quinque panes ordeaceos ⁊ duos pisces, sed hec q̄ d̄ sunt iter tātos? Dixit ergo iesus: Facite hoies discumbere. Erat autē fenum multū i loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque milia. Accepit ergo iesus panes ⁊ cum gr̄as egisset distribuit discubentib⁹. Similiter ⁊ ex piscib⁹ quantū volebant. Ut autē impleti sunt dixit discipulis suis. Colligite que superauerunt fragmenta ne pereant. Collegerunt ergo ⁊ impleuerūt duodecim cophinos fragmentorū ex quinque panibus ordeaceis q̄ superauerunt his qui manducauerant. Illi ergo hoies cū vidissent quod fecerat signū dicebant: Quia hic est vere propheta q̄ vēturus est i mundum. Amen. Te decet. **Lolla**

A Excita dñe q̄s tuorū fidelium volūtates, vt diuini operis fructū propēsi⁹ exequentes pietatis tue remedia maiora percipiāt. p.

Ad bñ. ā. Cū subleuasset oculos iesus ⁊ vidisset maximā multitudinē venientē ad se dixit ad philippū: vnde em⁹ panes vt manducent hi? hoc autē dicebat tentans eum: ipse enim sciebat qd̄ esset factur⁹. **1. Ad mag. ā.** Cum vidissent turbe signū q̄ fecerat iesus dicebāt: vere hic est ppheta q̄ venit in mundū. **vij.**

Finis dominicalis.

Incipit sanctorale. In secūdis vespy. natali dñi. **Des.** **Steph. p̄mēo.** put notat i cōmēoratiōib⁹ ad q̄s tā de hoc sancto q̄ alius p̄ annum semper recursus habeat. **In die sct. steph. Inuitatorū.** Christum natum. Qui beatum hodie coronauit stephanū, venite adoremus. **Hymn⁹.** Stephani pri. **In. j. noctur. ā.** Beatus vir. **cum ceteris vt in cōl. v.** Gloria ⁊ ho. **Sermo beati fulgen. epi. Lectio. j.**

Heri celebrauim⁹ temporalem sempiterni regis nostri natalem, hodie celebramus triūphalē militis passionē. **H**eri em̄ rex n̄r trabea carnis idut⁹, de aula vteri virginis egrediens, visitare dignatus est mundū. **H**odie miles de tabernaculo corporis exiēs, triūphator migravit ad celum. **v.** hesternā die dominus natus est in terris vt stephanus nasceretur in celis, ingressus est dñs mundū. Ut stephanus ingrederetur i celū. **v.** heri enim rex n̄r trabea carnis indut⁹: de aula vteri virginis egrediens visitare dignatus est mundum. Ut stephā. **Lec. ij.**

Ile sempiternē deitatis maiestate seruata, seruuile cictoriū carnis assumēs i hui⁹ seculi cāpo pugnatur⁹ itrauit: iſte depositis corruptibilib⁹ corporis idumētis, ad celi palatiū perēniter regnatur⁹ ascēdit. Ille descē-

ueriamq̄ creatura
strat, assidue
ita vt penem
tēdere opera de
penda in quolibet
grano, secundum
miam seruauit
q̄ faceret oportu
pter ritatū curia
q̄ nature, vt nō ma
isolita vidēdo
quotidiana viliter
Lolla. Quā ei miraculo
natio totū mūdū
q̄q̄ milia hoim de
mibus: ⁊ tū hec nem
illud mirant hoies
ma⁹ est, q̄ rarū est
Quis em̄ pascit
mūdum nisi ille qui
cis granis segetes
cit ergo quomodo
de enim multiplican
cis granis segetes
manibus suis multi
quos panes. potē
i manibus christi,
tem illi q̄nque quā
erant nō q̄dem tre
sed ab eo qui frā
multiplicata. **Secūda**
Ihil. tē. **Lolla.**
Loclos iesus
q̄ multitudo man
ad eū dixit ad phil
de ememus panes
ducent bi? **Secūda**
tentans eū. **Spic**
quid esset factur⁹
dit ei philippus
denarios panes
eis: vt vniquisq̄
quid accipiat. **Ad**